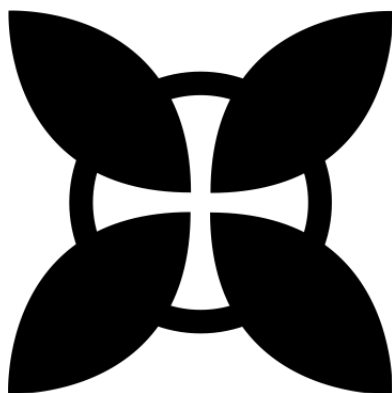

TITKOLT TUDÁS
KEZDŐKNEK

TITKOLT TUDÁS KEZDŐKNEK

ÍRTA:

MONTALK

2008

www.montalk.net

tom@montalk.net

TITKOLT TUDÁS KEZDŐKNEK
Montalk

©2008 montalk.net

ISBN 978-1-60702-602-0

Magyar fordítás: Viszocsánszki Mihály

Version 1.0 » August 2008

Papíralakú könyv (angol): <http://www.lulu.com/content/584693>

E-book és kapcsolódó cikkek: <http://www.montalk.net>

Creative Commons Nevezd meg! - Ne add el! - Ne változtasd! 3.0 Unported licenc: A következőket teheted a művel: szabadon másolhatod, terjesztheted, bemutathatod és előadhatod a művet az alábbi feltételekkel: A szerző vagy a jogosult által meghatározott módon fel kell tüntetned a műhöz kapcsolódó információkat (de nem szabad azokat úgy feltüntetni, hogy azt sugallják, hogy a szerző vagy a jogosult jóváhagyják a mű általad történő használatát). Ezt a művet nem használhatod fel kereskedelmi célokra. Ezt a művet nem módosíthatod és nem készíthetsz belőle átdolgozást, származékos művet. A szerzői jogok tulajdonosának engedélyével bármelyik fenti feltételtől eltérhetsz (email: tom@montalk.net). A szerző személyhez fűződő jogait a licenc semmiben nem befolyásolja. A licenc teljes változatát lásd a következő címen: <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/3.0>

*Ajánlom ezt a könyvet
két öcsémnek és a húgomnak.*

Megjegyzés: *A lábjegyzetben dőlt betűvel írt
kifejezéseket érdemes beírni az internetes keresőbe*

TARTALOM

ELŐSZÓ	9
AZ ALAPOK	11
AZ ÉTERTEST ÉS AZ ASZTRÁLTEST	12
TUDATOSSÁG	15
AZ ÁLMOK TERMÉSZETE	15
MEGTESTESÜLÉS ÉS ÚJRASZÜLETÉS	19
FELÉBREDÉS	23
ADATGYŰJTÉS	23
ELMÉLKEDÉS	23
MEDITÁLÁS	24
AZ ÉLET NEVŰ JÁTÉK	27
SZABAD AKARAT ÉS SORS	28
AZ ELME HATALMA AZ ANYAG FELETT	31
A GONDOLATOK ÉS ÉRZÉSEK KÜLSŐ HATÁSAI	31
KÍVÁNSÁG ÉS KÉRÉS	35
VISSZAJELZÉS A VALÓSÁGBÓL	37
SZINKRONICITÁSOK, JELEK ÉS SZÁMOK	37
KARMA	39
KOZMOLÓGIA	43
TEREMTÉS ÉS EVOLÚCIÓ	43
NÖVEKEDÉS A POLARIZÁCIÓ FELÉ	46
MAGASABB NEGATÍV ERŐK	49
AZ ENERGIAFARM	50
IDEGENEK	57
MAGASABB DIMENZIÓS EREDET	59
AZ EMBERISÉG EREDETE	63
AMIKOR A CIVILIZÁCIÓ ÚJRAINDULT	65
AZ IRÁNYÍTÓRENDSZER	69

VALLÁS	69
ISKOLA	71
A MÉDIA	74
ÉLELMISZER- ÉS GYÓGYSZERIPAR	75
AZ ELIT	77
CSALÓ IDEGENEK	79
ELJÖTT A VÁLTÁS IDEJE	84
IDŐHÁBORÚK	86
A TERV	87
A HIPERDIMENZIÓS IRÁNYÍTÓRENDSZER	91
MANIPULÁLT ÜGYNÖKÖK	92
ELRABLÁSOK ÉS ELMEPROGRAMOZÁS	96
DIMENZIÓS IDŐJÁRÁS ÉS CIKLIKUS HATÁSOK	101
ÉRZELMI EGYENSÚLY	103
AZ ELLENTÉTEK HARCA	107
NEGATÍV KÜLSŐ ELLENÁLLÁS	108
POZITÍV KÜLSŐ ELLENÁLLÁS	109
NEGATÍV KÜLSŐ BUZDÍTÁS	110
POZITÍV KÜLSŐ BUZDÍTÁS	110
NEGATÍV BELSŐ ELLENÁLLÁS	111
POZITÍV BELSŐ ELLENÁLLÁS	112
NEGATÍV BELSŐ BUZDÍTÁS	112
POZITÍV BELSŐ BUZDÍTÁS	113
A HASONLÓ JELENSÉGEK MEGKÜLÖNBÖZTETÉSE	114
MÁSOK SEGÍTÉSE	117
MIT LEHET TENNI	119
ZÁRSZÓ	125
AJÁNLOTT IRODALOM	127
SPIRITUÁLIS / METAFIZIKAI	127
IDEGENEK / ELRABLÁS	127
NEGATÍV ERŐK	128
CSATORNÁZOTT ADATOK	128
EZOTÉRIA / FELHATALMAZÁS	128
TÁRGYMUTATÓ	129

ELŐSZÓ

Eddigi életem második felét az igazság aktív keresésével töltöttem. A következő oldalakon egy átfogó térképen igyekszem felvázolni a lehető legkevesebb szóval mindazt, amit megtanultam. Ebben a könyvben nem bizonyítékok találhatók, hanem elképzelések és elvek, amelyek megértést és távlati képet nyújtanak az olvasónak a körülöttünk és bennünk létező bizonyítékokról. Minél többet vizsgálja ön is ezeket a gondolatokat, annál értelmesebben tudja megítélni a térképem pontosságát.

Ha boldogok a tudatlanok, akkor minek is keressük az igazságot? Azért, mert a tartós szabadság sokkal értékesebb az ideiglenes kényelemnél. Az igazság megszabadít a tudatlanságból elkerülhetetlenül származó manipulációtól, tévedésektől és kiábrándultságtól. A tudásra szomjazunk, és nincs az a külső kielégülés, amely képes lenne kielégíteni a bennünk tátongó belső űrt, amely arra vágyik, megteljen értelemmel, céllal és megértéssel.

Régen a társadalom a tudatlan babonáktól szenvedett, ma pedig a tudatlan szkeptikus kételkedés rabja. Amikor az emberek szellemi erőfeszítést igénylő elgondolással szembesülnek, a legtöbben csak azt látják, hogy az eltér a saját elképzeléseiktől, és ugyanolyan gyorsan elutasítják az észlelési területükön túlmutató, magasabb igazságokat, mint ahogyan a hiszékenységi küszöbjük alatti, nyilvánvaló téveszmékkal teszik azt. A magasabb szintű ismeretek ezért lenézett, titkolt tudássá váltak, az ilyen tudást kutató személyek pedig a társadalom peremére szorultak. A titkolt igazságok keresői a szívüket követik, és kinyitják elméjüket, mert a társadalmi elvárásoknál fontosabbnak tekintik a lelkük felszabadítását.

Kérem az olvasót, hogy ezt a könyvet munkahipotézisként kezelje, amelyet a legjobb tudásom alapján dolgoztam ki, s vesse össze a saját tapasztalataival, kutatásaival és felismeréseivel. Csak azt fogadja el, amivel egyet tud érteni, a többit pedig hagyja későbbre.

1

AZ ALAPOK

Kezdjük az egyszerű és nyilvánvaló dolgokkal. A szemünkkel látunk, a fülünkkel hallunk, a testünkkel érzünk, az agyunkkal gondolkodunk. De mi magunk ettől még nem vagyunk a szemünk, fülünk, testünk, vagy az agyunk – csupán ezeken keresztül tapasztaljuk meg a világot. Tehát akkor mik vagyunk? Ne feledjük, hogy nem lehetünk azok, amiket el lehet venni tőlünk. Mint például a ruhánkat vagy a hajunkat – ezek nélkül persze kopaszok és pucérok lennénk, de még mindig megvagyunk.

Most vegyük el a testet és az agyat. Maradt valami? Tudjuk-e, hogy már jöttek vissza emberek pár percig tartó halálból is, és emlékeztek mindenre, amit aközben tettek, amíg távol voltak? Ez így van, néha arra emlékeznek, hogy a saját élettelen testük felett lebegnek, látják és hallják, ahogyan az orvosok és ápolók dolgoznak rajtuk, s az is előfordul, hogy ellebegnek, és felfedezik a környéket, mielőtt visszahoznák őket az életbe.¹ A testük és agyuk nélkül is életben voltak valahogyan, tudattal és tapasztalással. Ez azt mutatja, hogy nem azonosak testükkel, mint ahogy az olvasó sem.

¹ HKÉ, halálközeli élmény, testenkívüli élmény

Gondoljunk úgy a testünkre, mint egy videojáték egyik szereplőjére. A játék világát akkor tudjuk befolyásolni, ha belebújunk a játékszereplő bőrébe. De nem vagyunk maga a szereplő; csupán csak a játékon kívülről irányítjuk őt. Ugyanez a helyzet a testünkkel. A fizikai világ befolyásolásához szükség van a fizikai testre. Az ezen a világon kívül létező elménk a testen keresztül játssza az életnek hívott játékot. Olyan belső nézetű játékot, ahol a szereplő szemén keresztül nézve úgy tűnik, mintha a fejében lennénk, pedig igazából a számítógép előtt ülünk. Hasonlóképpen: bár úgy érezzük, hogy a fizikai fejünkben foglalunk helyet, valójában távol mögötte, egy másik dimenzióban tartózkodunk.

Amikor a testünk meghal, az olyan, mint amikor meghalunk a játékban. Semmi sem történik az *igazi* énünkkel, hiszen ne feledjük, hogy nem a testünk vagyunk. Az igazi énünk, ami lényegében az elme vagy a szellem, kószál egy kicsit, talán egy darabig kilép a játékból, vagy pedig esetleg új szereplőként egy új játékba kezd. De ebben az életben csak egy menet van, ezért fontos, hogy életben maradjunk, amíg szükséges, és hogy az egészségünk és az energiánk megfelelő szinten maradjon, miközben élvezzük a játékot.

Az igazi énünk beleszületett ebbe a testbe, ebbe a világba, és elfelejtette, hogy csak egy játék szereplője. Nem emlékszik, hogy honnan jött, hová megy, miért játssza a játékot, és mi a játék lényege. Teljesen magával ragadták az élet mindennapi élményei. De most kezdjük megtanulni hogy mi is vagyunk valójában: egy lélek, amely nem tud megsérülni és nem lehet megölni, még akkor sem, ha a test megsérül vagy meghal. És ugyanúgy, mint a játékban, néhány dolog előre meg van írva, vagyis a kezdetektől fogva meg kellett történnie.

AZ ÉTERTEST ÉS AZ ASZTRÁLTEST

Ellentétben a testtel, az elménk egyáltalán nem fizikai természetű. Az elmét nem lehet megfogni, vagy megmérni a súlyát. Ez a nem fizikai természetű elme egy pár köztes rétegen keresztül

képes tevékenykedni a fizikai testben. Ezeket a rétegeket nevezik étertestnek és asztrálistestnek. A testünkhöz idomulnak, de csak annyira fizikai jellegűek, hogy befolyásolni tudják a testet, miközben őket pedig az elme befolyásolja. Általában nem látjuk az éteri és az asztrális testet, de különleges látással vagy speciális eszközökkel észlelni lehet őket.

Az éteri test olyan, mint a fizikai testünk szellemszerű, izzó másolata.² Olyan energiamintázat, amely irányítja a biológiai sejtek szervezett módon történő növekedését és viselkedését, gondoskodva az életben maradásunkról és az egészségünkről. Úgy képzeljük el az éteri testet, mint egy mágneses mezőt, amely egy csomó apró fémdarabot húz magához, és rendezett mintába igazítja őket. Az étertest ugyanezt teszi a fizikai test sejteivel. Az éteri test nélkül a fizikai test végül szétesne. Az emberek, akik balesetben elveszítik a végtagjaikat, gyakran továbbra is úgy érzik, hogy van valami ott, annak ellenére, hogy a fizikai végtag eltűnt, mert az épen maradt éteri részt érzik³. Az étertest általában lefedi a fizikai testet, de alvás közben ki is tágulhat, és ilyenkor egy kicsit felette lebeg. Az éteri test energiája életerőből áll. A friss gyümölcsök és zöldségek sok életerőt tartalmaznak, hiszen elevenek, és mindenki tudja, hogy a friss étel egészségesebb, mint a főtt, de nem mindenki tudja, hogy azért, mert a főzés eltávolítja az élelmiszerekből az éteri életerő-energiát.

Az éteri testnél kevésbé fizikai, viszont sokkal élénkebb és kifinomultabb az asztrális test. Ez ugyanazt teszi az éteri testtel, mint amit az éteri test tesz a fizikai testtel. Lényegében az éteri test formáját és viselkedését befolyásolja. Az asztrális test azért más, mert nem életerő-energiával, hanem az érzelmi és alkotó energiával foglakozik. Nem a szervezetben lévő sejteket, hanem az érzelmeinket mozgatja. A rendszeresen érzett érzelmeink meghatározzák az asztrális test alakját és színét. De mivel az

² étertest, finomenergia test

³ fantom végtag jelenség

asztrális test olyan közel van az elméhez, a kinézete igen gyakran mindennél többet árul el.⁴ Egy dühös vagy gonosz ember asztrális teste például torz és félelmetes, még akkor is, ha a fizikai teste normálisan néz ki.

Összefoglalva a fentieket: az elme befolyásolja az asztrális testet, az asztrális test befolyásolja az éteri testet, és az éteri test befolyásolja a fizikai testet. Ily módon képes irányítani az elme a testet. Ha tehát mindig negatív gondolatokat forgatunk magunkban, az hatással lesz az asztrális testre, feltölti azt negatív érzelmekkel, amelyek befolyásolják az éteri testet, sötétebbé és gyengébbé téve azt, ami aztán az idő múlásával betegséget okoz a fizikai testben. Ha tehát egészségesek akarunk maradni, fontos, hogy ne idegeskedjünk állandóan, s ne forgassunk haszontalan negatív gondolatokat és rossz érzéseket magunkban.

A gyermekek például a felnőtteknél könnyebben megbetegsznek. Ez részben azért van, mert a fizikai immunrendszerük még nem készült fel eléggé a betegség elleni küzdelemre, részben pedig azért, mert az étertestük lágyabb és gyengébb. Ha több élő élelmiszert eszünk, például gyümölcsöket és zöldségeket, az élet boldog dolgaira figyelünk, amelyek hálával töltenek el, és nem aggódunk azon, amit nem tudunk megváltoztatni, akkor valószínűleg jóval ritkábban betegszünk meg (az életkortól függetlenül).

⁴ *asztráltest, asztrálsík, aura*

2

TUDATOSSÁG

AZ ÁLMOK TERMÉSZETE

Minden napunk egyharmadát alvással töltjük. Életünk egyharmadát átalusszuk. Sokan figyelmen kívül hagyják, hogy mi történik, amikor alszunk, és csak az érdekli őket, hogy kipihenten ébredjenek fel. De egy hatvanéves ember számára ez azt jelenti, hogy figyelmen kívül hagy húsz évet az életéből. Hasznossá is tehetjük ezt az elvesztegetett időt, ha odafigyelünk az álmainkra, amelyek több okból is fontosak.

A fizikai testnek aludnia kell, hogy nyugodtan ki tudja magát javítani, növekedjen, és feltöltődjön. Alvás nélkül a szervezet kifogy az aktív működéshez szükséges vegyszerekből. Az álmok segítségével az agy rendezi és eltárolja az előző nap folyamán felszedett gondolatokat és képeket, amelyeket nem tudott rendesen elhelyezni a memóriájában, ugyanúgy mint amikor töredezettség-mentesítjük a számítógép merevlemezét, hogy jobban fusson.

Az alvás pótolja az asztrális és az éteri test energiáját is. Amikor az éteri test energiaszintje alacsony, gyengének érezzük magunkat, és nehezen tudunk figyelni.⁵ Amikor az asztrális test energiaszintje alacsony, akkor tompának érezzük magunkat,

⁵ éteri fizikai energia, életerő energia

könnyen szórakozottá válunk, és nincs kedvünk semmilyen kreatív dologhoz.⁶ Alvás közben az éteri és az asztrális test kitágulhat, és még akár el is távolodhat a fizikai testtől, hogy feltöltődjön, magába szívja az erőt – ugyanúgy mint amikor a növények kibontják a leveleiket, hogy befogadják a napfényt.

Az igazi csoda azonban az elmében játszódik alvás közben. Az álmokon keresztül az elme fontos üzenetekre hangolódik be, amelyek egyébként nem jutnak át, amikor az ember ébren van. Az álmok háromféleképpen hasznosak az elme számára.

Először is a legalapvetőbb szinten az álmok a napi gondokról szólnak; mit is csináltunk, gondoltunk vagy éreztünk az utóbbi időben. Például ha tudtukon kívül ártottunk valakinek, ha túl sokáig hagyjuk eluralkodni magunkon a haragot és a búskomorságot, vagy olyan dolog beindításán gondolkodunk, ami csak időpocsékolás – ehhez hasonló üzenetek jelenhetnek meg az álmainkban.

Másodszor, az álmok megmutathatják a jövőt. Fontos tapasztalatok, amelyeket egy pár napon vagy héten belül élünk meg, először álmunkban jelenhetnek meg. Milyen tapasztalatok? Hát például pozitívak, mint sikeres teljesítmények vagy egy váratlan meglepetés, de lehetnek negatívak is, amelyek idegeskedést, szomorúságot vagy haragot okoznak. Ha az álmainkon keresztül megtudjuk a jövőt, akkor felkészülhetünk a rossz dolgok fogadására, és néha még meg is előzhetjük a bajt. Ily módon az álmok radarként működnek, és megmutatják, mi következik.⁷

Harmadrészt pedig az álmok oktató jellegű videojátékok is lehetnek, ha megtanuljuk, hogyan kell felismerni bennük, hogy éppen álmodunk. Ez az úgynevezett tudatos álom, amikor *éber*en vagy *tiszta tudatállapottal* álmodunk. A tudatos álomban tudjuk,

⁶ életenergia, finom energia, kreatív energia

⁷ prófétaik álmok, látomásos álmok, álom-előrejelzések

hogy álmodunk, és ezért bármit megtehetünk, amit csak akarunk. Repülhetünk, hogy felfedezzük az álombéli tájat, átmehetünk a falakon vagy lebeghetünk, átalakíthatunk tárgyakat, beszélhetünk furcsa álombéli szereplőkkel, vagy hallgathatunk álomzenét – minden lehetséges, hiszen mindent a saját elménk valamelyik része hozott létre. A tiszta álmokban beszélhetünk a halott rokonainkkal, vagy akár más létsíkokon élő lényekkel is, akik belépnek az álmunkba, ha hívjuk őket.

Az álmok használatának első lépéseként emlékeznünk kell rájuk. Ehhez fontos, hogy eleget aludjunk. Amikor pedig felébredünk, ne gondoljunk rögtön arra, hogy mit kell tennünk aznap, hanem próbáljunk meg emlékezni arra, hogy mit is álmodtunk éppen. A leghasznosabb, ha egy tollat és egy kis jegyzetfüzetet tartunk az ágy mellett, és amikor felébredünk, lejegyezzük, amire még emlékszünk. Ez nem csak segít később felidézni az álmot, de az elménkkel is közli, hogy nagyon fontos emlékezni az álmokra. ennek hatására a következő napokban vagy hetekben automatikusan azt tapasztaljuk majd, hogy egyre könnyebben jegyezzük meg az álmainkat.

A második lépés az álmok jelentésének értelmezése. Ez trükkös dolog, mert az álmok többnyire szimbolikusak. Ez azt jelenti, hogy a bennük rejlő üzenetet rejtélyes formában közlik, amelynek képeit, szavait és témáit nem szó szerint kell érteni. Ha például azt álmodjuk, hogy megtámad minket egy medve, akkor ez nem jelenti azt, hogy valóban megtámad minket egy medve, de lehet, hogy egy kellemetlen ember dühös szavakat vág majd a fejünkhöz. Vagy ha azt álmodjuk, hogy elkapott minket a forgósél, akkor lehet, hogy hamarosan egy érzelmileg feszült élményben lesz részünk. Ha leírjuk az álmainkat, akkor össze tudjuk hasonlítani őket azzal, ami ténylegesen történik az életünkben, illetve valami fontos dologgal, ami esetleg néhány napon belül megtörténik velünk, és idővel megtanuljuk pontosabban értelmezni őket. A kez-

déshez használhatunk egy az álomfejtő szótárt, amely megmondja, hogy gyakran mit jelentenek az egyes szimbólumok.⁸

Az is tudni kell, hogy a negatív asztrális lények, amelyek fizikai test nélküli életformák és a félelmünk vagy a dühünk érzelmi energiájából táplálkoznak, néha besurrannak az álmainkba, és rémálmodokká alakítják át őket. Leginkább a gyermekeket szűrik ki maguknak, mert a fiatalok éterte még gyengébb, és könnyebb őket megijeszteni. Az ilyen álmokra jellemző, hogy nagyon dühösök leszünk vagy megijedünk tőlük, és egyébként meg teljesen értelmetlenek. Ha gyakran gyötörnek minket rémálmodok, lefekvés előtt próbáljunk emlékezni valami boldog dologra, majd képzeljük el, hogy a szobánk és a testünk tiszta arany fénnel világít, majd pedig imádkozzunk vagy határozzuk el, hogy védve leszünk, amíg nyugodtan alszunk. Ez a módszer segít távol tartani a negatív asztrális lényeket. Vagy ha megtanulunk tudatosan álmodni, akkor szembe nézhetünk a rémálmod szörnyetegével, és megmondhatjuk neki, hogy nem félünk tőle, és meg is kérdezhetjük, hogy mit akar, amitől aztán a szörny teljesen erőtlenné válik.

A tudatos álmodást csak gyakorlással lehet megtanulni. Különböző technikák vannak, ezek közül elég népszerű az, amikor kiválasztunk valamit, amit néha látunk vagy teszünk álmodunkban, és amit ébren is látunk vagy csinálunk, például valamilyen állatot, színt, személyt, helyet vagy cselekvést. Amikor aztán ébren látjuk vagy csináljuk ezt, nézzünk körül, és kérdezzük meg magunktól, hogy vajon álmodunk-e. Tegyük egy próbát, például kapcsoljuk fel a villanykapcsolót, emlékezzünk vissza, hogy mit csináltunk az elmúlt egy órában, nézzünk rá az órára vagy egy nyomtatott szövegre, vagy pedig számoljuk meg az ujjainkat – ha álmodunk, akkor valami hiba lesz ezekkel. Ha ezt így folytatjuk legalább egy hétig, akkor megszokássá válik, amit természetes módon csinálunk még álmodunkban is, és így rájöhethetünk, hogy álmodunk. Egy

⁸ *álomfejtő szótár, dreammoods.com, álom szimbolika*

másik módszer, hogy elalvaskor figyeljük a szemhéjunk mögött látható halvány fénymintákat. Ha nyugodtak, de ugyanakkor szellemileg éberek maradunk, akkor ezek átalakulnak élénk képekké, majd pedig tudatos álommá.⁹

Az álmok tanulságokat is közölhetnek önmagunkról és a világról. Az ilyen álmok általában élénk dokumentumfilmekként peregnek le, majd tömör és jelentőségteljes észrevételekben végződnek, áttekintést nyújtva „a nagy egészről”.

Az álmok általában olyan dolgokra figyelmeztetnek, amelyeket egyébként nem várnánk. Ha megoldjuk az álom jelezte aktuális gondokat, vagy felkészülünk a közeledő gondok kezelésére, az életünk is simábban zajlik majd. Ahelyett, hogy vakon botladoznánk, jelzéseket kapunk, hogy mi folyik a színpalack mögött. Külön kell viszont választani az értelmes álmokat az értelmetlenektől, amelyek az agyból származnak, amikor szétválogatja az emléktöredékeket, illetve amelyeket egy táplálkozni akaró asztrális élősködő gerjeszt. Csak akkor tudjuk idővel kiszűrni az ostobaságokat, ha emlékezünk az álmainkra, és igyekszünk minél inkább megfejteni őket.

MEGTESTESÜLÉS ÉS ÚJRASZÜLETÉS

Ha az elménk létezhet test nélkül, akkor hol volt az elme, mielőtt megszülettünk? És mi történik az elmével, miután meghal a test? Az életet olyan álomnak tekinthetjük, ahol a születés az elalvás, a meghalás pedig a felébredés. A kettő között az elméd egy ideiglenes szereplőn keresztül gondolkodik, érez és él – ugyanúgy, mint amikor álmodunk. A megszületés ahhoz hasonlít, mint amikor egy színész ideiglenes szerepet vállal egy filmben. Ugyanaz a színész különböző szerepeket játszik különböző filmekben, és hasonlóképpen az elme is különböző testekbe születik meg különböző életekben.

⁹ *tudatos álom indukciós technikák, tudatos álmodás*

Amikor valaki meghal, a szelleme végül visszatér a nem fizikai síkra, ahonnan jött.¹⁰ Ott a szellem végiggondolja az éppen leélt életét, és miután kitűz néhány célt, hogy mit tegyen a következő alkalommal, megkeresi a megfelelő testet a megfelelő időben, és újra megszületik. Ezt hívják újraszületésnek, avagy reinkarnációnak. Olyan ez, mint a játékterem: az ember körbesétál, megtalálja a megfelelő játékgépet, játszik egy kicsit, majd amikor vége a játéknak, keres magának egy másik játékot.

De játék közben is kívül vagyunk a játékon, csak az elménk egy része mélyül el egy kis időre a játék szereplőjének irányításában. Hasonlóképpen, bár itt vagyunk ezen a fizikai síkon, önmagunk nagyobb része továbbra is a magasabb síkokon található, és csak egy kis része merül bele a testünkbe. Ez a kis rész az, amivel éppen most gondolkodunk és érzünk. Nevezzük a nagyobb részt *felsőbb énnek*, a kisebb részt pedig *alsóbb énnek*. A felsőbb én akkor vagyunk, amikor teljesen ébren létezünk az életnek hívott álmon kívül. Az alsóbb én az, aki az álomban vagyunk. Helyesebb lenne tehát azt mondani, hogy a reinkarnáció az, amikor a felsőbb én a születés révén különböző időpontokban kiterjeszti egyes részeit a különböző testekbe, a halálon keresztül pedig visszahúzza ezeket a részeket. Olyanok vagyunk, mint az ujjbábok – a báb az, amit mások ebben az életben látnak belőlünk, a bábban lévő ujj az alsóbb énnünk, a kéz pedig a felsőbb énnünk.

Miért döntenek az emberek úgy, hogy megszületnek erre a világra? Ahány ember, annyi válasz. Vannak, akik azért jönnek ide, hogy *tegyenek* valamit, hogy *megtapasztaljanak* valamit, vagy hogy *megtanuljanak* olyan dolgokat, amelyeket nem tudnak ezen a világon kívül megtanulni. Ugyanezért játszanak játékokat vagy néznek filmet az emberek – hogy megtapasztaljanak olyan dolgokat, amelyeket egyébként nem tudnának.

¹⁰ Robert Monroe, Raymond Moody, Victor Zammit, *élet a halál után*

A fizikai testben élt földi élet nehéz is lehet. Az élet olyan, mint egy akadálypálya, súlyedzési program, vagy egy kemény tantárgy gyorstalpaló képzése. Az életben található mulatság és öröm mellett jelen van a harag, a félelem és a szenvedés is. De a negatív dolgok teszik izgalmassá és egyedivé a játékot. Az élet a lélek testépítő edzése, ahol az előttünk álló kihívások szolgálnak a lelki izmok kigyúráshoz szükséges súlyokként, ha van elég erőnk a mozgásukhoz.

A másik ok, amiért valaki ideszületik, hogy segítsen másoknak felébredni. Képzeljünk el egy egyetemi hallgatót, aki visszamegy a középiskolába, hogy segítsen más diákoknak megtanulni azokat a dolgokat, amelyeket ő már elsajátított. A probléma az, hogy a születéskor törlődnek az emlékek arról, honnan jöttünk, és kik is vagyunk valójában; mintha az egyetemi hallgató azért iratkozna be a középiskolába, mert elfelejtette, hogy egyszer már elvégezte. A tantárgyak persze furcsán ismerősnek és könnyűnek tűnhetnek a számára, és így mégiscsak segíteni tud másoknak. De ha beszipantják a középiskolás diáklétekből fakadó zavaró körülmények, akkor talán még azt is elfelejti, hogy mit tanult az egyetemen, és akár meg is bukhat.

A segítő lelkeknek ezzel a kockázattal kell szembesülniük, amikor testet öltenek a Földön. Előfordulhat, hogy annyira összezavarja őket az élet, hogy soha nem fedezik fel a bennük rejlő magasabb tudást, s így elmulasztják megtenni, amiért idejöttek, vagyis hogy ezzel a tudással segítsenek másoknak. Lehet, hogy az olvasó is egy segítő lélek. Ha szívesen fejt meg rejtélyeket, töpreng a világegyetem titkain, és akkor boldog, ha más emberek megtalálják a módját, hogy jobbá tegyék az életüket és saját magukat, akkor nagy valószínűséggel ön is egy segítő lélek. Ha ez így van, akkor nagyon fontos, hogy szenteljen egy kis időt a gondolkodásnak, olvasásnak, a *magasabb igazságokkal* való ismerkedésnek, és hogy megismerje, ki is valójában, és mit tud igazán.

A szívünk mélyén már tudjuk ezeket az igazságokat, csak éppenséggel elfelejtettük őket. Nehéz az emlékezés, mert a felsőbb énünkhöz képest az alsóbb én hihetetlen mértékben álmos és szórakozott, így a mélyen belül rejtőző tudásunk visszanyerése olyan, mintha először hallanánk róla. A különbség az, hogy ha valamilyen igazság már megvan bennünk, akkor azt gyorsabban és az izgalmas ráébredés érzésével tanuljuk meg újból. Valami különleges érzés fog el minket, amikor végre megértjük, amit a lelkünk mélyén már tudunk. Az ilyen tudás az igazság gyűrűjét hordozza. Ahelyett, hogy azt gondolnánk, „...na igen, ajjaj...” mint mikor valami hétköznapi dolgot tanulunk meg, lehet, hogy azt érezzük: „Hűha! Ez tényleg így van! Csodálatos!” vagy „Ááá! Most már értem!” Így lehet felismerni az igazságot – nem csak értelme van, de helyesnek is érezzük. Amikor a fej és a szív is egyetértenek egy elképzeléssel, érdemes odafigyelni.

3

FELÉBREDÉS

Szeretnék általános áttekintést nyújtani arról, amit az igazságot illetően megtanultam, és tennék néhány javaslatot is, amelyek segítségével az olvasó is felfedezheti ugyanazt, vagy akár még többet is. Ennek érdekében megosztanám a három legerősebb technikát, amellyel magasabb sebességre kapcsolhatunk. Ezek a következők: *adatgyűjtés, elmélkedés, és meditálás.*

ADATGYŰJTÉS

Az adatgyűjtési szakaszban elolvassuk, megnézzük és meghallgatjuk a jelen könyvben és másutt tárgyalt témákkal foglalkozó információforrásokat. Ezenkívül a saját tapasztalataink és a világ megfigyelése alapján is gyűjtjük a tényeket. Tehát a kérdéssel foglalkozó könyveket, weboldalakat, magazinokat olvasunk, előadásokat és rádióműsorokat hallgatunk, filmeket és dokumentumfilmeket nézünk, és megbeszéljük mindezt az igazságot kutató más segítő lelkekkel. Összegyűjtjük az elképzeléseket, és utána leszűrjük belőlük, hogy mi lehet az igazság.

ELMÉLKEDÉS

Az elmélkedés során történik meg a varázslat. Az étel is haszontalan, ha nem emésztjük meg, és ugyanez a helyzet az eszmékkel, ha nem gondoljuk végig őket. Az elmélkedés azt jelenti, hogy megfontoljuk a dolgokat, összerakjuk a kirakó darabjait, kérdése-

ket teszünk fel és kitaláljuk a lehetséges válaszokat, átforgatjuk az elképzeléseket a fejünkben és megnézzük, mi hova illik, vagyis leülünk és gondolkodunk. Olyan ez, mintha gondolat-szafarin vennénk részt az elménkben, új felismerésekre vadászva. A legegyszerűbb módja ennek a toll és a vázlatfüzet használata. Kezdjük azzal, hogy lejegyezzük, mi jár a fejünkben, leírjuk az összegyűjtött főbb szempontokat, és a még tisztázatlan kérdéseket vagy problémákat. Ezután ötletrohammal előhozunk néhány ötletet, átgondoljuk a lehetőségeket, és kidolgozzuk a dolgokat. Azt fogjuk tapasztalni, hogy miközben ezt csináljuk, fontos meglátások jutnak az eszünkbe. Először csak gondolat-gombolyagok formájában jelennek meg olyan kusza ötletcsomagok, amelyeket csak *érzünk*, de szavakkal esetleg nem tudunk azonnal kifejezni. Vázoljuk fel ezek a gondolat-gombolyagokat mondatokban és képekben, még mielőtt elfelejtenénk őket, és így könnyebben alakíthatjuk át őket világosan megfogalmazott magyarázatokká.

Amikor elmélkedünk, igazából megnyitjuk magunkat az elménk mélyebb szintjéről, néha akár a felsőbb éntől is származó üzenetekre. Az a feladatunk, hogy kibogozzuk ezeket a gondolat-gombolyagokat, érthető magyarázatokat alkotva belőlük, majd pedig ellenőrizzük, hogy értelmesek és érzésünk szerint helytállóak-e.

MEDITÁLÁS

A meditálás azt jelenti, hogy lecsendesítjük és összpontosítjuk az elménket, hogy tudatában legyünk önmagunknak az adott pillanatban. Általában véletlen gondolatok, beszélgetések, emlékek és dalok csaponganak a fejünkben egész nap, mintha valami örült cirkusz zsongana a két fülünk között. Ez nem jó, mert az elménk soha nem jut egy kis pihenőhöz a zűrzavarban. Olyan ez, mintha úgy próbálnánk meg vezetni az autót, hogy utasok közben ugrálnak és ordibálnak az utastérben; ezek a zavaró dolgok elvonják a figyelmünket, és nem vagyunk jelen.

A meditációban szakítunk néhány percet arra, hogy lenyugtaszuk az elménket. Ha naponta végezzük, akkor éberebbé válhatunk tőle, növeli az energiaszintünket és a nyugalunkat, javítja a koncentrációs képességünket, és tisztítja a gondolatainkat.

Hogyan meditáljunk: keressünk egy csendes helyet és lazuljunk el, majd csukjuk be a szemünket és összpontosítsuk a figyelmünket egyetlenegy dologra. Amikor elkalandozik az elménk, tereljük vissza arra az egy dologra. Maradjunk ebben az állapotban öt-harminc percig. Ha elalszunk, akkor válasszunk kevésbé kényelmes helyzetet, például ülünk egyenes háttal.

Mire összpontosítsunk? Íme néhány javaslat:

1) A lábujjakkal kezdve figyeljük meg, mit érzünk a testünk egyes kis részeiben, haladjunk végig egészen a fejünk búbjáig, majd ismételjük meg az egészet.

2) Gondolatban érezzük meg a körülöttünk lévő szoba jelenlétét, majd a házat, a környéket, a bolygót, és a külső világűrt; érezzük azt, hogy körülvesz minket az egész univerzum.

3) Csendben figyeljük a gondolatainkat, mintha egy másik ember elméjét néznénk.

4) Teljes éberséggel és készenléttel összpontosítsuk az elménket az „itt” és „most” állapotra.

5) Képzeljünk el élenken egy virágzó növényt, és érezzük az élelenségét.

6) Összpontosítsunk valamilyen pozitív érzelemre, például a békére, jóakaratra, öröme, szeretetre vagy együttérzésre és tartsuk fenn folyamatosan ezt az érzést.

Fontos, hogy meditálás közben élesen éberek maradjunk, ne-hogy esztelen ábrándozásba, hipnotikus transzba vagy tudattalan alvásba csússzunk át. A cél az, hogy átvegyük az elme feletti uralmat, *emelkedett tudatosságot* és *fokozott* figyelmet érve el. Hosszú távon a meditáció segít megerősíteni az alsóbb és a felsőbb én közötti kapcsolatot. A pszichikai erőnket kis működéské-

hozhatja, de csak amikor már a legkevésbé számítunk rá, és készen állunk arra, hogy felelősen használjuk ezeket az erőket.

4

AZ ÉLET NEVŰ JÁTÉK

Az életet tekinthetjük egy számítógépes szerepjátéknak is, amelyet mi magunk (a felsőbb énünk) segítünk megtervezni, majd pedig megtapasztalni. A játék általános cselekménye előre el van döntve, de hogy hogyan is alakul, az attól függ, milyen jól játszunk, és milyen döntéseket hozunk. Mi az értelme ennek a játéknak? Hogy megtapasztaljuk, és jobban megértsük önmagunkat, másokat, és a valóságot. Bármilyen, amit megtapasztalunk az életben, és jobbá vagy rosszabbá tesz bennünket, ezt a célt szolgálja. Ezek a tapasztalatok segítenek nekünk okosabbá és bölcsébbé válni. A benne lévő tanulságokat a játék tervezője rendezte el a számunkra, ő pedig nem más, mint a felsőbb én, aki megtervezte, és menet közben is módosíthatja a játékunkat.

Néhány példán keresztül jobban megérthető, hogy milyen tanulságokról beszélek: megtanuljuk, mire vagyunk igazából képesek, ha leküzdjük a félelmeinket; bölcsébbekké válunk, ha megtanuljuk, hogyan kell úgy kezelni bonyolult helyzeteket, hogy az minden érintett számára a legjobb legyen; megtanuljuk, hogyan éreznek mások, amikor önző döntésekkel fájdalmat okozunk nekik; megtanuljuk, hogyan tegyünk különbséget a jó és igaz, illetve a sötét és hamis dolgok között; megtanuljuk, hogy énünk sötét részeinek követése mekkora fájdalommal és szerencsétlenséggel jár, de viszont azt is, hogy a bennünk lakozó jóság követése békét és boldogságot eredményez; megtanuljuk, minek van igazán értelme

és értéke, és milyen dolgok csak illúziók, amelyek nem teszik boldoggá a lelkünket; megtanuljuk, hogy mit jelent valójában a szeretet; s azt is megtanuljuk, hogyan működik a valóság, majd pedig ráébredünk, milyen sok korlátunk van, de rájövünk arra is, hogy megértéssel áttörhetjük őket, ha a legjobbat hozzuk ki magunkból.

Nem az alsóbb énünk dönti el, hogy milyen tanulságokra van szüksége, de ő dönt az adott lecke megtanulásához szükséges tapasztalatok időzítéséről és stílusáról. Ha például nyitott elmével állunk a dolgokhoz és szeretünk tanulni, akkor lehet, hogy egyszerű és izgalmas tapasztalatokban lesz részünk, mert a lényeg felfogásához csak ennyire van szükségünk. Ha viszont makacsok és földhözragadt gondolkodásúak vagyunk, lehet hogy keményebb tapasztalatokból kell megtanulnunk a leckét. Ha egy tapasztalatból nem szűrjük le sikeresen az üzenetet, akkor a tapasztalat hasonló, de kissé más körülmények között megismétlődik, hogy kapjunk még egy esélyt. De minél inkább figyelmen kívül hagyjuk a leckét, annál fájdalmasabb lesz a következő ismétlődő élmény. A könnyebb és izgalmasabb élet szempontjából a legfontosabb tehát, hogy figyeljünk arra, amit a tapasztalatok tanítani akarnak nekünk, a későbbiekben pedig használjuk fel jobb döntések meghozatalára a tanultakat. Az ilyen leckék megértetik velünk, amit korábban nem láttunk, és így jó értelemben megváltoztatják az életszemléletünket. Ha azonban ugyanaz a kellemtelen epizód többször előfordul, akkor valamit még nem értettünk meg belőle, vagy pedig ha megértettük is, nem ültettük át a gyakorlatba. Nem mindig könnyű kitalálni, hogy mi is lehet az, de kérdezzük meg a felsőbb énünket, és talán néhány napon belül felismerés formájában megérkezik a válasz, vagy pedig kérjünk tanácsot egy nálunk bölcsőbb embertől.

SZABAD AKARAT ÉS SORS

Ami a szabad akaratot és a sorsot illeti, mindkettő valós dolog és egyszerre létezik. A szabad akarat az a képességünk, hogy választani tudunk, és a döntéseink szerint járunk el. A sors pedig az a

terv, amely meghatározza az életünk folyását. Néhányan felteszik a kérdést, hogyan létezhet szabad akarat, ha a sors azt jelenti, hogy a választásaink már előre el vannak döntve. A válasz erre az, hogy a sors csak azt szabja meg, *mit* és *miért* kell megtanulnunk, nem pedig azt, *hogyan* és *mikor* fogjuk azt megtanulni. Az utóbbi csak a hozzáállásunktól függ, meg attól, hogy mennyire vagyunk makacsok vagy figyelmesek a leckékkel kapcsolatban. Egy makk sorsa az, hogy tölgyfává nőjön, de hogy ténylegesen hogyan néz majd ki az a fa, nincs előre megszabva. A sorsunk az, hogy mindazzá váljunk, amik valójában vagyunk, de hogy hogyan jutunk el oda, csak rajtunk áll.

Amikor a sorsunk szerint élünk, vagyis az elménket és a szívünket egyaránt használjuk az okos döntések meghozatalára, valamint idejekorán és világosan okulunk a tapasztalatainkból, akkor a dolgok simán és örömmel folynak. De az emberek általában makacsok és nem eléggé figyelmesek, így ritkán sikerül nekik megtenni és megtanulni mindazt, amiért idejöttek, mert az életük még azelőtt véget ér, hogy esélyük lenne helyrehozni a hibáikat. Ez az egyik oka annak, hogy újraszületnek: hogy befejezzék, amit elkezdtek. Bárcsak foglalkozni tudnának az itt leírt dolgokkal; akkor talán megkímélnék magukat egy jó adag szenvedéstől mert nem kellene megismételniük olyan sok leckét.

Az igazi hibák az életben azok, amelyek közvetlenül szembe mennek a sorsunkkal, például amikor nagyratörően teszünk valamit, amiről a lelkünk mélyén tudjuk, hogy rossz. De még ha követjük is a sorsunkat, akkor is rengeteg választási lehetőségünk van arra, hogyan jussunk el oda. A sors nem más, mint a rendeltetésünk az életben; az igazi hibák abból származnak, hogy rosszul választjuk meg a rendeltetési helyet; a szabad akarat azt jelenti, hogy a helyes úti célt választjuk ki, de szabadon kanyaroghatunk a hozzá vezető különböző útvonalakon.

5

AZ ELME HATALMA AZ ANYAG FELETT

A GONDOLATOK ÉS ÉRZÉSEK KÜLSŐ HATÁSAI

Hihetetlennek tűnhet, de a gondolataink és érzéseink minden nap alakítják, hogy mi történik velünk. Az általunk megtapasztalt világ azt tükrözi vissza, ami a saját fejünkben és szívünkben játszódik le.

Akik mindig panaszkodnak, egyre több dolgot vonzanak be, ami miatt panaszkodhatnak. Akik mindig idegesek, azok vonzzák a stresszes helyzeteket. Akik mindig dühösek, egyre csak dühítő tapasztalatokat vonzanak be. Ha rossz kedvvel indítjuk a napot, akkor lehet, hogy az egész napunk rossz lesz. De ha jó kedvvel kezdjük a napot akkor valószínűbb, hogy az egész napunk jó lesz. A pozitív gondolkodás módú emberek pedig – talán azért, mert meglátják másokban a jót, értékelik az őket körülvevő szépséget, reménnyel néznek a jövőbe, és igyekeznek a legjobbat kihozni minden helyzetből – több olyan tapasztalatot vonzanak magukhoz, amitől jól érzik magukat.

Felmerülhet a kérdés, hogy a *bennünk* motoszkáló gondolatok és érzések miért befolyásolják azt, hogy mi történik rajtunk *kívül*. A rövid válasz az, hogy a valóság egy nagy álom, amelyen mindannyian osztozunk; olyan álom, amelyet az elméink közösen hoz-

nak létre. Az éjszakai álmunkban, a saját tudatunk teremt meg mindent, amit tapasztalunk, és ami hatással van az elménket, az befolyásolja az álmunkat is. Hasonlóképpen, az ébren keletkező gondolatok és érzések befolyásolják a valóság azon részét, amelyet az elménk folyamatosan teremt. A világ körülöttünk forog, de ugyanakkor minden más élőlény körül is forog.

Úgy képzeljük el magunkat, mint egy rádiót, a gondolatainkat és érzéseinket pedig, mint a hangoló mechanizmust. A frekvencia (magyarul rezgésszám) azt jelenti, hogy milyen gyorsan rezeg valami, a rádiótoronyból kilépő energia tehát egy bizonyos sebességgel rezeg. Minden rádióállomás a saját frekvenciáján sugároz. Ahogy tekerjük a hangoló tárcsát, a rádió egy másik frekvenciára lesz érzékeny, ezért egy másik állomásra hangolódik be. Az elménk, éteri és asztrális testünk különböző tapasztalati „állomásokra” hangol be minket. Ha a negatív gondolatok és érzések töltenek el bennünket, akkor az alacsony rezgésszámokra leszünk érzékenyek, és egy ilyen élményt „játszó” állomásra hangolódunk be. De ha pozitívabbra és tudatosabbra állítjuk át a rezgésszámunkat, akkor a rádióállomás is pozitívabb tapasztalatokat játszik.

Amikor tudomást szerzünk valamilyen lehetőségről, akkor rávilágítunk a figyelmünk fényoszórójával. Ettől a figyelemtől az kiemelődik, megáll a pályáján, és a kezünk közé kerül, hogy foglalkozzunk vele. Figyeljük meg, hogy a baj mindig akkor történik, amikor a legkevésbé számítunk rá, és ha megtanuljuk, hogy számítsunk rá legközelebb, akkor nem következik be újra. Ez azt mutatja, hogy ha számítunk a negatív lehetőségekre, akkor ez a figyelem megakadályozza a megnyilvánulásukat, ha pedig nem vagyunk tudatában az ilyen lehetőségnek, akkor könnyebben megtörténik. Ugyanez vonatkozik a pozitív lehetőségekre – mondjuk biztosak vagyunk benne, hogy remekül teljesítettünk a vizsgán, s kiderül, hogy éppen csak átcúsztunk; vagy esetleg akkor nyerünk díjat egy versenyen, amikor már el is felejtettük az egészet, vagy soha nem is gondoltuk hogy nyerhetünk. Ha szá-

mítunk valamire, azzal csökkentjük a megnyilvánulásának esélyeit. Tanuljuk tehát meg, hogyan észlelhetjük a lehetséges gondokat, azért hogy megdermesszük őket, és ugyanakkor próbáljunk meg ne számítani a pozitív dolgokra.

Az időben előttünk folyamatosan a lehetséges jövők állandóan változó legyezője nyiladozik. Ezek az eljövendő, lehetséges élmények. A legvalószínűbb jövők nincsenek kőbe vésve, mert a gondolataink, érzéseink és döntéseink folyamatosan befolyásolják a valószínűségüket; ha most változtatunk valamit, akkor megváltozhat az is, hogy melyik jövő következik be a legnagyobb valószínűséggel. A gondolatainkkal és érzéseinkkel átalakíthatjuk a jövőt, amíg így nyitva áll. De amint a jövő teljesen bizonyossá válik, akkor már csak a felkészülés és a cselekvés révén lehet foglalkozni vele. Kétféle módon kezelhetjük tehát a tapasztalásokat: akkor alakítjuk őket, amikor még nem bizonyosak, illetve közvetlenül kezeljük őket, miután elkerülhetetlenné váltak.¹¹

Például rossz hangulatban indulunk el kerékpározni, és teljesen elfeledkezünk arról a lehetőségről, hogy defektet kaphatunk... ekkor a negatív érzelem nem csak bevonzza azt a lehetséges jövőt, amikor kilyukad a kerék, de a kellő tudatosság hiánya sem dermeszti meg a lehetőséget, és így az még könnyebben bekövetkezhet. Ilyen esetben a gumi kidurranása nagyon valószínű. De ha pozitívabbra változtatjuk a hozzáállásunkat, s viszünk magunkkal gumijavító készletet és biciklipumpát is, akkor az tényleg lecsökkenti a defektnek már a bekövetkezési esélyét is. Ebben az esetben a jövő nyitva áll, a gondolatok és érzések segítségével pedig elmozdultunk a negatív valószínű jövőtől a pozitív felé.

Most gondoljunk arra, hogy mi történik, ha a kerékpár gumiabroncsán már indulás előtt egy apró lyuk van. Ekkor teljesen bizonyos, hogy a kerék leereszt, mire vissza akarunk indulni. Nincs az a tudatosság és előzetes attitűd-javítás, amely megakadályozná

¹¹ Lásd a témába vágó cikkeimet: *Realm Dynamics* és *Timeline Dynamics*

a levegő szivárgását. Az a jövő, hogy használunk kell a gumijavító készletet és a pumpát, a helyére rögzül, és ha magunkkal visszük ezeket a dolgokat, akkor a megelőzés és cselekvés révén foglalkozunk a biztos jövővel. Ebben az esetben a pozitív hozzáállás nem akadályozza meg ugyan a biztos jövőt, bevonhatja viszont a váratlan segítséget. Lehet, hogy mégis elfelejtjük magunkkal vinni a javítókészletet, de mivel vonzzuk a pozitív tapasztalatokat, valaki történetesen a közelben lesz, hogy segítsen.

Előfordulhat az is, hogy amikor a tudomásunkra jut a veszély, akkor annyira rettegő megszállottjává válunk, hogy a negatív hozzáállásunk valóban bevonzza a bajt. Két megoldás létezik erre a problémára. Az egyik, hogy szándékosan nem gondolunk a veszélyekre: ha nem látjuk, akkor nincs is; boldogok a tudatlanok és így tovább. Ezzel tényleg elkerüljük a veszély bevonzását, viszont nem állítjuk meg, így előbb-utóbb eljön, és mivel nem gondoltunk és nem készültünk fel rá, fájdalmas következményekre számíthatunk. A másik megoldás, hogy abbahagyjuk a rémüldözést, a búslakodást, a megszállottságot, vagy paranoid hozzáállást az olyan dolgokkal kapcsolatban, amelyekről tudunk, vagy amelyeket gyanítunk. Persze ezt könnyebb mondani, mint megtenni, de akkor is erre kell törekedni. Ha tisztában vagyunk a veszéllyel, tudjuk, hogyan kell kezelni, és mégsem rettegünk tőle ellenőrizhetetlen módon, akkor megvan minden szükséges védelmünk vele szemben, mindazon negativitás nélkül, ami felénk vonzaná a bajt.

A tudatosság, a gondolatok, és előrelátás nemcsak kiválasztja vagy megszűri a lehetséges jövőket, de segít foglalkozni is velük, ha esetleg mégis bekövetkeznének. Tehát még egyszer: legyünk tudatában a lehetséges problémáknak, és tudjuk, hogyan kell velük szemben fellépni anélkül, hogy elveszítenénk a pozitív hozzáállásunkat. Az éberség olyan, mint a kard – lehet, hogy elég megvillantani, hogy megijedjen tőle a támadó, és még a viadal előtt megnyerjük a harcot, de a ha támadás mégis folytatódik, akkor viszont a kard segít életben maradni. Az éberség a lehető legnagyobb védelmünk; mindig igyekezzünk fejleszteni a megértésün-

ket és a kiteljesedésünket. Két veszélyt kell elkerülnünk: hagyunk bekövetkezni egy negatív dolgot a tudatlanságunkkal, illetve hogy magunkhoz vonzzuk azáltal, hogy tudunk róla, de érzelmileg megszállottakká válunk tőle.

KÍVÁNSÁG ÉS KÉRÉS

Elárulok egy ügyes trükköt, hogyan vonzzuk magunkhoz azt, ami a szívünk vágya. Először is kerüljünk jó hangulatba: idézzünk fel boldog emlékeket, gondoljunk bennünk hálát kiváltó emberekre és körülményekre, a körülöttünk lévő szép dolgokra, vagy elmélkedjünk azon, hogy mi vagyunk az örök szellem, aki ezt az életnek hívott izgalmas játékot játssza. Amikor már sugárzunk az örömtől, intenzíven képzeljük el magunkban, hogy mire vágyunk, vagy mit akarunk átélni, és mondjuk a következőt: „Őszintén kívánom, hogy ez a dolog, vagy valami jobb nyilvánuljon meg mindenki legnagyobb javára.” Végül teljes bizalommal érezzük hálát azért, hogy meghallgatták a kérésünket, majd pedig verjük ki a fejünkől az egészet. Amint a körülmények lehetővé teszik, váratlanul megkapjuk, amit kértünk. Lehet persze, hogy beletelik néhány napba vagy hétbe, amíg a lehetséges jövőink kannyira átrendeződnek, hogy a kérésünk megnyilvánulhasson.

Ez a módszer azért működik, mert a pozitív érzésekkel megnövelt energia bevonzza az élénk gondolkodás segítségével kiválasztott jövőt. Ezután az adott jövő elkezd felénk közeledni. Azáltal, hogy utána már nem gondolunk rá, lehetőséget adunk neki arra, hogy megdermedés nélkül továbbhaladjon – a megdermedés viszont könnyen megtörténhet, ha türelmetlenül várjuk, vagy azon tépelődünk, hogy mikor és hogyan fog majd bekövetkezni. Ne aggódjunk azon, hogyan történhet meg valami, csak tudjuk, hogy így vagy úgy, de megtörténhet.¹²

¹² *a valóság teremtése, a bőség megnyilvánulása, a vonzás törvénye creation, manifesting abundance, law of attraction*

Vigyázat: minél nevetségesebb, önzőbb, irányítóbb jellegű, vagy károsabb a kérésünk, annál kevésbé valószínű, hogy valaha is teljesül. Vagy ha mégis megvalósul, lehet hogy több szenvedést és bánatot okoz, mint gondolnánk. Ne kívánjuk tehát, hogy több millió dollár hulljon ránk az égből, hogy egy bizonyos személy jelenlegi akarata ellenére belénk szeressen, vagy baja essen annak, akit nem szeretünk. Azt viszont kívánhatjuk, hogy soha ne fogyjon el a pénzünk, hogy találjunk valakit, aki tökéletesen hozzánk illik és viszonszeret, illetve hogy ne zargasson minket az, akit ki nem állhatunk. Fontos különbség van a kétféle kívánság között; leginkább az, hogy a helyes kívánságok tiszteletben tartják az emberek szabad akaratát. A szívünkéből kívánjuk, és akkor nem lehet baj.

6

VISSZAJELZÉS A VALÓSÁGBÓL

SZINKRONICITÁSOK, JELEK ÉS SZÁMOK

A szinkronicitások olyan furcsa és értelmes egybeesések, amelyek után az ember csak arra tud gondolni: „nahát, ez nagyon fura volt!”. A szinkronicitások esetében szó sincs véletlenről, hanem éppen azért *csinálják* őket, hogy észrevegyük. Valamilyen üzenetet közvetítenek, ugyanúgy, mint álomszimbólumok. Elvégre az ébren élt valóság sem más, mint egy nagy közös álom, amelyből mindenkinek jut egy-egy kis szelet, és ezen a szeleten jönnek át a szinkronicitások. Küldheti őket a felsőbb én vagy a fizikai valóságunkon túli bármely más lény. Néha még a saját gondolataink és érzéseink is előhozhatják őket.

Hogy mit is jelentenek a szinkronicitások, attól függ, mikor és hogyan történnek. Mondjuk olyan időpontok környékén jelennek meg az életünkben, amikor új és mély belátásokra teszünk szert. Vagy pedig órákkal vagy napokkal egy érzelmileg feszült személyes helyzet előtt bukkannak fel. E kettőben az a közös, hogy a szinkronicitásos jelenségek a bennünk végbemenő mély és hirtelen változásokra reagálnak. Ha egy új felismeréstől megvilágosodunk, akkor örökre megváltozunk, s ugyanez a helyzet, amikor egy fájdalmas vagy stresszes élményből okulunk. A lélek ilyen gyors változása lökéshullámot hoz létre, amely megrázza a körülöttünk lévő valóságot, a jövőben és a múltban egyaránt, és ahogy az almafa rázásakor leesik az alma, a valóság megrázásától a

szinkronicitások is a helyükre kerülnek. Ezek a „visszajelző egybeesések” a leggyakoribb szinkronicitások, amelyek jelzik nekünk, hogy mit csinálunk, vagy hogy mi vár ránk.

Más egybeesések nem csak jelet küldenek, hanem ténylegesen érdekes lehetőségeket és javaslatokat kínálnak fel. Attól válnak szinkronisztikussá, hogy furcsa időzítéssel érkeznek, esetleg különböző forrásokból egyszerre. Például reggel arra gondolunk, hogy mennyire kellene valamilyen nyári munka, és még aznap felhív egy barátunk, és váratlanul megemlít egy nagyszerű helyet, ahol éppen felvételt hirdettek. Vagy lehet, hogy találunk egy weboldalt egy bizonyos témában, amivel még soha foglalkoztunk előtte, s másnap meghalljuk, hogy mások is arról a témáról beszélgetnek. Az ilyen „lehetőséget kínáló egybeesések” hatására megállunk, és eltűnődünk, hogy nem valami magasabb erő próbál-e minket noszogatni.

A legtöbb szinkronicitást pozitív erők küldik, hogy segítsenek. Ezek általában finomak és elegánsak, éppen csak annyira erősek, hogy felkeltsék a figyelmünket és az érdeklődésünket. Nem kényszerítenek bennünket egy bizonyos választásba, csupán arra válaszolnak, amit már amúgy is választottunk, vagy amire éppen szükségünk van; pont jókor jönnek, nagy megkönnyebbülésünkre, ráadásul az ösztönös megérzésünk és a logikánk is egyetért abban, hogy kedvező a lehetőség.

De nem minden szinkronicitás pozitív; néhányat a negatív erők hoznak létre mesterségesen, hogy rávegyenek minket valami veszélyes dologra. A „mesterséges egybeesések” azért olyan nagyon bizarrak, hogy a józan eszünk ellenére belekényszerítsenek minket valamibe.” Az már figyelmeztető jel, ha közben azt gondoljuk, *„hát, nem is tudom, az egész annyira furcsa... szóval azt hiszem, ez azt akarja jelenteni, hogy...”* –, ha az ösztönös megérzésünk és a logikánk is azt sugallja, hogy valami nincs rendjén, akkor ne kapjuk be a csalit, függetlenül attól, mennyire jól *elrende-*

zettnek tűnik is a lehetőség. Ha kétségeink vannak, akkor inkább várjuk ki a végét.

Aztán vannak olyan „negatív szinkronicitások”, amelyek ahelyett, hogy meggyőznének minket, egyszerűen csak igyekeznek megnyomni a gombjainkat és összezavarni a dolgokat. Ezek a balesetek, fennakadások, sérülések, félreértések és egyéb problémák, amelyek *minden valószínűség ellenére* történnek, és ezért megrendezettnek tűnnek. A negatív egybeeséseket nem lehet mindig ráfogni a negatív erőkre, mert más tényezők is vonzhatják őket, például a negatív hozzáállás, a karma, és a téves életúton való botladozás. Ha jó érzéssel kezeljük az ilyen eseteket, és megtanuljuk, hogyan előzzük meg őket legközelebb, akkor valószínűleg sokkal ritkábban fognak előfordulni.

Összefoglalva: a szinkronicitások értelmes egybeesések vagy valószínűtlen események, amelyek célzatosan merülnek fel. A típusuktól függően adhatnak visszajelzést egy változásról, amin éppen keresztülmegyünk (akár jobb, akár rosszabb irányba); felhívhatják a figyelmünket olyan lehetőségekre, amelyeket érdemes lenne megragadni; ránk erőltethetnek egy rossz döntést, illetve megtámadhatják az érzelmi és lelki egyensúlyunkat. Az ilyen jelenségek működés közben mutatják be a valóság hiperdimenziós természetét: azt is, ahogyan a valóság reagál a tudatunkra, és a pozitív és negatív erők közötti kötélhúzást is. Minél jobban megfigyeljük működés közben a valóság rejtett oldalát, annál jobban megértjük, hogy egyes dolgok miért úgy történnek. És legfőképpen megalapozottabb döntéseket tudunk hozni.

KARMA

Amit adsz, azt kapod vissza. Amit elveszel, azt elveszik tőled is. Ez a karma törvénye. A karma egyfajta spirituális tartozás vagy hitel, amelyet felhalmozunk, és amely vonzza a megtérülési tapasztalásokat, amelyek kiegyenlítik a múltban hozott döntéseinket. Ha olyan döntéseket hoztunk, amelyekkel segítünk szükségben lévő embertársainknak, akkor az pozitív karmát termel, és ta-

lán a jövőben mi is segítséget kapunk cserébe. Ha úgy döntötünk, hogy ártatlanokat bántunk, akkor az negatív karmát eredményez, és előbb-utóbb előfordulhat, hogy saját magunk is meg tapasztaljuk ugyanazt a fájdalmat.

A karma törvényét könnyű félreérteni vagy helytelenül alkalmazni, néhány ember pedig egyenesen elutasítja, mert rosszul értelmezi. A negatív karma lényege például, hogy segítsen megérteni, mit hagyunk figyelmen kívül, amikor negatív döntést hozunk. A tapasztalás csupáncsak a lehető legmélyebb módon segít megtanulni vagy felidézni a leckét. Akik félreértik karmát, arra következtetésre juthatnak, hogy amikor egy fájdalmas tapasztalattal szembesülünk (például bántanak minket), akkor azt hagyni kell megtörténni, mert nyilván megérdemljük, hiszen korábban mi is ugyanazt a fájdalmat okoztuk másnak. Épp ellenkezőleg, még ha az adott helyzet a negatív karma egyfajta visszafizetése is, akkor is a *tanulás* számít, ezért ha megértettük, hogy a bántás rossz dolog (ez az alapvető lecke), akkor ki lehet és ki is kell állni magunkért és véget kell vetnünk a kellemetlen élménynek.

A karma a választással kezdődik és végződik. A negatív karma annak eldöntésével kezdődik, hogy bántjuk magunkat vagy valaki mást, és azzal a döntéssel ér véget, hogy helyreállítjuk és megelőzzük a további károkat azáltal, hogy megértjük az egészet kiváltó problémát. Ha nincs választás, akkor nincs karma. Ezért ha valaki kénytelen akarata ellenére ártani másnak, akkor kevés vagy semmilyen karmát sem halmoz fel azonkívül, hogy esetleg sajnálja, amiért ilyen helyzetbe keveredett. Példa erre a háborúzó katona – ha megöl egy ellenséges katonát egy élet-halál helyzetben, akkor igaz, hogy megölt egy emberi lényt, ami rossz dolognak tűnik, de ez kevésbé okoz karmát, mint ha otthon megölné a szomszédját, aki nem jelentett rá semmilyen veszélyt. És mégis, ha önként jelentkezett a hadseregbe, ez mindenképpen okoz egy kis karmát, amely megtaníthatja őt arra, hogy legközelebb (talán egy másik életben) bölcsőbb döntést hozzon. Egy másik példa lehet a börtönökben tevékenykedő hóhér, aki megöli az elítélteket, néha hami-

san vádolt, ártatlan embereket is, de a döntést, hogy végezzék ki őket, az igazságszolgáltatási rendszer hozta, nem pedig ő személyesen, ezért nem halmoz fel annyi negatív karmát; azon a döntésen túl persze, hogy egyáltalán ezt a munkát választotta.

Az egyik életben felhalmozott karma átvihető a következő életbe. Néhány mostani fájdalmas tapasztalatunk származhat azokból a döntésekből, amelyeket egy korábbi életében hoztunk. Ez zavar egyes embereket, akik igazságtalannak tartják, hogy olyan döntések vannak hatással ránk, amelyekre nem is emlékszünk, hiszen ez olyan, mintha ismeretlen bűncselekményekért zárnának minket börtönbe.

Egyrészt igaz, hogy az előző életeink elfeledése miatt előfordulhat, hogy makacsul ismétелgetjük ugyanazt a hibát. Másrészt viszont a negatív karmikus élmények tanulságai kellően általánosak és önállóak ahhoz, hogy ne kelljen pontosan emlékeznünk arra, mi is hozta őket mozgásba eredetileg. Az általános jellegű tanulás biztosítja, hogy a *lelkünk* okuljon, és ne csak az agyunk valamelyik mechanikus része. Amikor az agy emlékezik a korábbi cselekedetek fájdalmas következményeire, akkor utána igyekszik elkerülni a hasonló cselekedeteket, hogy elkerülje a hasonló következményeket, de ez a fajta tanulás nem a *lélekből* jön, mert még az egyszerű állatok is így tanulnak. Ha elfeledtetik ezekkel az állatokkal a tévedéseiket, akkor a végtelenségig és mechanikusan ismétелgetik azokat. A lélek viszont sokkal többre képes, mert ahelyett, hogy kizárólag az emlékezetre vagy a programozott ösztönre hagyatkozna, közvetlenül és azonnal képes megérteni a probléma mélyebb természetét és a *jelen pillanatban* tud cselekedni. Nem kell tehát kétségbeesni, ha nem emlékszünk arra, mit okozta a negatív karmát, mert egyedül csak a megértésre van szükségünk.

A karma törvényének ismerete több okból is fontos. Először is arra ösztönöz bennünket, hogy legyünk óvatosabbak a döntéseinkkel, szavainkkal és cselekedeteinkkel, mert ezek következmé-

nyei előbb-utóbb visszatérnek hozzánk. Amilyen hatással vagyunk most a világra, az határozza meg, milyen hatással lesz később ránk a világ. Másodszor megláttatja velünk a jelenlegi elkerülhetetlen életkörülményeink mögött húzódó mélyebb jelentést, és segít jobban megérteni és elfogadni azt, amin nem tudunk változtatni. A harmadik dolog pedig az, hogy véget vethetünk az egyébként elkerülhető fájdalmas tapasztalatoknak, ha megtaláljuk és alkalmazzuk az elmulasztott leckét, ami folyamatosan bevonzza őket.

KOZMOLÓGIA

TEREMTÉS ÉS EVOLÚCIÓ

Hogyan keletkezett az élet és a valóság? Kétlem, hogy bárki tudna kielégítő és pontos választ adni erre. De ha figyelembe veszünk minden tényt és megfigyelést, és kidolgozunk egy logikus és következetes magyarázatot, akkor kezdésként máris van egy nagyon jó elméletünk. A tudománynak vannak válaszai, de kizárólag a fizikai dolgokra szorítkozik, és mindent figyelmen kívül hagy, ami az elmével és a lélekkel kapcsolatos. A használhatóbb elméleteknek viszont, mint amilyen az alábbi is, egyszerre kell figyelembe venniük a fizikai és a szellemi tényeket.

Ha a fizikai valóságot valami rajta túlmutató dolog teremti, akkor az valami a fizikain túl lévő kell, hogy legyen és nem lehet más, mint az elme vagy a tudat. Figyeljük meg, hogy nem az álmaink teremtik meg az elménket, hanem az elménk hozza létre az álmokat. Az álmokban néha visszakövethetjük az események sorozatát, amíg el nem érjük azt a pontot, ahol minden kezdődött, vagyis amikor elaludtunk. A tudomány vissza tudja vezetni a világegyetemet az Ősrobbanásig, de nem tovább, mert ezen a ponton túl az anyag, az energia, a tér és az idő, ahogyan mi ismerjük őket, nem létezett, hiszen még nem teremtődött meg. Ami előtte is létezett, és továbbra is létezik túl a fizikai valóságon, az nem más, mint egy olyan végtelen elme, amely elegendő hatalommal bír minden valaha is létrehozható dolog létrehozásához,

és a lehetőséggel is rendelkezik, hogy ezt a teremtést az utolsó porszemig meg is tapasztalja. Nevezhetjük ezt az elmét Istennek vagy Teremtőnek.

Amikor elalszunk, az elménk magába fordul, és kivetíti az álmodót, az álombéli tájat, és a számtalan álombéli szereplőt, akik úgy tűnnek, mintha saját elmével rendelkeznének, pedig valójában ugyanazon elme kivetítődései. Az álmodás nem más, mint amikor egy elme különálló lényekként tapasztalja meg önmagát. És kezdetben a Teremtő egyetlen elme volt; végtelen, de egyedülálló.

A valóságunkat a Teremtő álmodta létre, hogy felfedezze az egyetlen végtelen énjét a véges elmék végtelen sokaságán keresztül. Az egyik ilyen véges elméből lett hosszú fejlődési folyamat után az *olvasó* is, és az elméje továbbra is növekszik a végtelen felé, amíg nem egyesül a Teremtő végtelen elméjével. Ekkor véget ér a valóságban tett utazása, de ez is csak egy út végtelen sok különböző út közül, amelyet a Teremtő bejárhat, hogy megtapasztalja önmagát.

A fizikai univerzum biztosítja a teret és az anyagot, hogy a különálló elméknek testük legyen, amelyben megtapasztalhatják önmagukat, a világot és egymást. De egynél több univerzum létezik... valójában végtelen sok van belőlük, az anyag minden egyes pillanatban lehetséges, összes elrendezéséhez tartozik egy. Amit mi az időben változó világegyetemként tapasztalunk, valójában az álló univerzumok sorozata, ahol a sorozat mindegyik eleme eltér egy kicsit az előzőtől, hasonlóan ahhoz, ahogyan a vetítívászonra vetített film mozogni látszik, pedig valójában csak gyors egymásutánban vetített állóképek sorozata.

Nem csak minden egyes időpillanathoz tartozik egy-egy világegyetem, hanem minden elképzelhető lehetőséghez is. Ha a következő pillanatban történik valami, ami éppúgy történhetett volna millió más módon is, akkor millió és egy különböző univerzum létezik csak ahhoz az adott pillanathoz. Most képzeljük el az ösz-

szes pillanatot az idők kezdetétől a végéig, és akkor már sejt-
hetjük, hogy milyen sok univerzum létezik. És mindezeket a Te-
remtő gondolta létre, a valóság születésekor. Más szóval, minden,
ami fizikailag létezett, létezhet vagy létezni fog, már most is léte-
zik. Ezek az univerzumok a lehetőségek változatlan, de végtelenül
bonyolult mátrixát alkotják. Nevezhetjük ezt „fraktál valóságma-
trixnak”, mert a fraktálok olyan minták, amelyek mindig részlete-
sek maradnak, függetlenül attól, hogy milyen mértékben nagyít-
juk őket, ezért tehát végtelenül bonyolultak, a mátrix pedig nem
más, mint az elemek vagy egy közeg rendezett csoportosulása,
amelyben valami növekedhet.

Ha a tudat nem játszaná a szerepét, a fraktál valóságmátrix
csak a lehetőségek inaktív gyűjteménye, a Teremtő pusztá gon-
dolata maradna. A tudat lehel belé életet azzal, hogy folyamato-
san eldönti, melyik világegyetemet akarja következőként megta-
pasztalni, és ez a folyamat teremti meg az időt. Talán észrevettük
már, hogy az idő nélkül is múlni látszik, hogy mi magunk nagy
fáradtsággal mindig eldöntենék a következő pillanat megterem-
tését. Ez azért van, mert az időt lehetővé tevő alapdöntést meg-
hozza helyettünk az egyetemes tudatként ismert valami, amely a
valóságot átható, mindenütt jelen lévő, kezdetleges tudatosságú
energia. A videojátékok hasonlatával élve: az egyetemes tudat a
számítógép, amely futtatja a játékot, a fraktál valóságmátrix a já-
ték programkódja, mi pedig a játék szereplői vagyunk.

Az élet nem az anyagból, hanem az anyagon keresztül fejlődött
ki. Az anyag csupán testet nyújt a tudatos energiának, amely el-
foglalja, és a tapasztalatok eszközeként használja azt. Minél fej-
lettebb a tudat, annál bonyolultabb szervezetre van szüksége a ki-
fejeződéshez. Egy növény egyszerű tudata képes létezni egy egy-
szerű növényi testben, de a mi elménk és lelkünk viszonylag fej-
lettebb, ezért a bonyolultabb emberi testre van szükségünk, mivel
az több tapasztalási szabadságot tesz lehetővé a számunkra, mint
egy növényi test.

A lelkek végül kinövik a testüket, és akkor egy új és fejlettebb életformába lépnek tovább. A növényben élő tudatos energia eleget fejlődhet ahhoz, hogy végül olyan formára legyen szüksége, amely mozogni is tud, nemcsak egy helyben gyökerezni, ezért egy alacsonyabb állati formában testesül meg. A fejlettebb állatok, mint a macska vagy a kutya tudata pedig esetleg eleget fejlődik ahhoz, hogy legközelebb már emberként testesüljön meg.

Az emberiség egésze végül azzá fejlődik majd, amit nevezhetünk emberfeletti, idegen vagy angyali formának, de ez a felsőbb osztályba lépés már ma is elérhető egyes embereknek, akik az élettartamukon belül elérik a megfelelően fejlett szellemi szintet. Példa erre Jézus, akinek a bölcsessége és emberfeletti hatalma jól mutatja, mit érhetünk el mindannyian, ha jó ügynek szenteljük az életünket. Az elme az emberfeletti szinten túl is fejlődhet, ekkor a fizikai test helyett már egy állandó energiatestben létezik, amely teljesen mentes a tér és az idő szabta korlátoktól. Ezen a ponton az elme képes visszanyúlni az időben, és társaloghat a saját különböző múltbéli inkarnációival, illetve megvédheti őket vagy segítséget nyújthat nekik; ilyen lehet a felsőbb énünk.

Összefoglalva: az egyetemes tudat választ a fraktál valóság-mátrix által nyújtott lehetőségek közül, és életet lehel beléjük, hogy létrejöjjön fizikai valóság. A fizikai valóság ad táptalajt az életnek, hogy az kifejlődjön és lecsapódjon az egyes elmékben, amelyek a tudatos fejlődés hosszú útját járják be, egyre közelebb kerülve a Teremtővel való egyesüléshez. Vegyük figyelembe, hogy mindez a Teremtő elméjében játszódik le, illetve hogy mind a fizikai test, mind pedig a nem fizikai elme a tudatból készül, de az anyag a „megfagyott” tudat, az elme pedig az „aktív” tudat.

NÖVEKEDÉS A POLARIZÁCIÓ FELÉ

Az emberek különböző fejlettségűek. Mindenki benne a lehetőség, hogy tökéletessé váljon, de egyeseknél ez tovább tart, mint másoknál, akik fiatalabb lelkek, és még sok tanulnivaló vár rájuk. A legfiatalabb lelkűek közül néhányan csak a közelmúltban

léptek ki az állatvilágból, ezért az emberként töltött első néhány életük rövid és durva. A legöregebb lelkek viszont a tudás és a bölcsesség emberfeletti mesterei, akik legyőzték a mások számára még komoly nehézséget jelentő korlátokat és tudatlanságot. Az emberiség legnagyobb része valahol az állatias és az emberfeletti lét ezen két véglete között leledzik.

A fiatal lelkek nem eléggé öntudatosak ahhoz, hogy felismerjék a maguk és mások közötti különbségeket és viszonyokat, ezért hajlamosak a többi embert a saját túlélésükhöz szükséges *dolgokként* kezelni, nem pedig független *lényekként*, akiknek úgyszintén megvannak a saját igényeik. De ahogy a lélek életről életre fejlődik, egyre öntudatosabbá válik, és végül megszerzi a választás képességét másokkal és a világgal szemben. Ez a választás arról szól, hogy mások rovására akar-e nyerni – manipulálva őket –, vagy pedig a mások javán keresztül akar-e előbbre jutni – segítve őket. Lényegében választunk az önzés és az együttérzés, a kiegyensúlyozatlanság és az egyensúly, a lopás és a megosztás, a sötétség és a fény között. Az öncélú hozzáállást nevezhetjük „negatívnak”, a mindenki javára tevő hozzáállást pedig nevezhetjük „pozitívnak”.

A negatív és a pozitív közötti választás nem más, mint a naponta meghozott kis döntések folyamatosan változó összege. Ha örömeinket leljük mások szenvedésében, ha kifejezetten utáljuk őket, mert különböznek tőlünk, ha kényszerítjük őket, hogy mondjanak le arról, ami a legjobb nekik, csak hogy minket szolgáljanak, akkor a negatív hozzáállást valósítjuk meg. Amikor pedig mások növekedése tesz minket boldoggá, amikor ráébredünk, hogy a különbségek ellenére minden egyazon Teremtő kifejeződése, amikor a döntéseinket úgy hozzuk meg, hogy hosszú távon mindenkinek a legjobb legyen, akkor a pozitívhoz igazodunk. Emberként két ellentétes erő dolgozik bennünk, az egyik hív minket a pozitív felé, a másik pedig lehúzza a negatív felé. Vannak napok, amikor az egyik erősebb, mint a másik. Minél gyakrabban engedelmessékedünk valamelyik erőnek, az annál erősebb lesz. Te-

hát ahogy az idő telik, a lélek egyre jobban igazodik az egyik erőhöz, a másik pedig egyre halványul benne.

Az emberi fejlődés csúcán lévő emberek vagy nagyon pozitívak, vagy nagyon negatívak. A nagyon pozitív embereknek aranyból van a szívük és annyira bölcsek, hogy hatékonyan szolgálják az emberiséget, a negatívak szíve viszont elsötétedett, fejlett értelmükkel pedig manipulálják az emberiséget. Egy bizonyos tisztaságú pozitív vagy negatív szint elérése után túlnőnek az emberi léten, és angyalivá vagy démonivá válnak. Mindannyiunkban megvan erre a lehetőség, attól függően, hogy következetesen melyik bennünk munkálkodó erő szerint irányítjuk a cselekedeteinket.

8

MAGASABB NEGATÍV ERŐK

Mi motiválja a negatív lényeket? Többnyire az éhség hajtja őket, amit csak mások kárára tudnak kielégíteni. Úgy vélik, ez a világ a túlélésről és a versenyről szól, ahol mindenki eszik, és mindenkit megesznek, ahol az erősebbnek joga van felfalni a gyengébbet, így az elsődleges motivációjuk az, hogy erősebbé váljanak és feljebb másszanak a táplálékláncban. Minél többet kapnak, annál többet akarnak. Az étel nem az egyetlen dolog, amire vágnak. Az emberi ragadozók éhezhetnek a pénzre, szexre, drogokra vagy a hatalomra is.

Az univerzumban már évmilliárdok óta jelen van az élet, így volt elég idő a rendkívül negatív lények kifejlődésére. Ezeket az ősi emberfeletti ragadozókat nevezhetjük démonoknak vagy negatív idegeneknek. Céljuk, hogy teljes ellenőrzést nyerjenek az összes univerzumban lévő összes élet felett, hogy ők legyenek a valóság istenei. Ők a Teremtő azon darabkái, akik elutasították a végtelen Teremtőt, nem úgy keresik az egységet, hogy egyesítik magukat a Teremtővel – mint ahogyan a pozitív lények ezt megtehetik –, hanem fel akarják szívni magukba az összes többi életet. Ez a felszívás folyamatosan történik a többi lény elméjének manipulálásával és léleke energiájának elfogyasztásával.

Amikor egy magasabb negatív lény sikeresen manipulálja az elménket és fogyasztja a léleke energiánkat, akkor elveszítjük a sza-

bad akaratunkat, és az adott lény eszközévé válunk. Lehet, hogy utána mások manipulálására használ minket, hogy ők is adják fel a szabad akaratukat, és utána ők is tegyenek majd ugyanígy másokkal; mint ahogy a vámpírok áldozatai is vámpírokká válnak. Ily módon a negatív lények hatalmas hierarchiákat (többszintű irányítási rendszereket) hoznak létre, ahol minden szint az alatta lévőkből táplálkozik, s közben táplálja a felette lévőket.

A negatív hierarchiák már régen lerohanták volna a valóságot, ha a magasabb pozitív erők nem segítenének elég egyénnek tudomást szerezni a manipulációról, és így ellenállni neki, de nem mindenki hallgat a pozitív erőre, és akik a negatívát választják, lassan felszívódnak a negatív hierarchiában. Ebben az univerzumban minden valószínűség szerint a fejlett élet fele pozitív, a másik fele pedig negatív, és így egyensúly áll fenn köztük, de az arány az idők során ingadozik, és helyileg is eltérést mutat. Egyes bolygók vagy galaxis-szektorok rendkívül negatívak, mások pedig rendkívül pozitívak. A Föld egy vegyes régióban tartózkodik, ahol a hatalmi egyensúly bizonyos ciklusok szerint gyakran eltolódik.

AZ ENERGIAFARM

Ahogy mi gazdálkodunk a növényekkel és állatokkal, hogy élelmiszert és ruházatot nyerjünk belőlük, a negatív erők ugyanúgy gazdálkodnak az emberekkel és más érző lényekkel a lelki energiájuk és biológiai anyaguk kinyerésére. Számukra mi csupán haszonállatok vagyunk, amelyeket igényeik szerint használnak. Türelmesen járnak a galaxist, és civilizációkat hoznak létre vagy taszítanak rabszolgasorba, hogy természeti erőforrásként használják őket. Sok szempontból a Föld is ilyen farm, ahonnan az idegen és démoni erők betakarítják a lélekenergiánkat.

Bármilyen szörnyen is hangzik ez, tudnunk kell azt, hogy ki lehet szabadulni a betakarításból, és a földi élet egyúttal pozitív célokat szolgáló iskola vagy játék is. Van tehát remény, csupán elegendő mértékben kell átlátni, hogyan működnek a negatív erők, hogy egy pozitívabb alternatívát választhassunk annál, amit

kínálnak nekünk, és hogy egyre ügyesebben tudjunk kitérni a megtévesztést és az uralmat célzó próbálkozásaik elől.

Az energiafarm megértéséhez meg kell értenünk, mi is az a lélekenergia. Ez biztosítja számunkra az életet és az alkotóerőt. Ez az üzemanyag hajtja a lelket, hogy ki tudja fejezni magát a testen keresztül, ez hajt minket a magasabb eszmények felé, s ez az üzemanyag teszi lehetővé, hogy értelmes módon járuljunk hozzá a körülöttünk lévő világhoz. Ha kevés a lélekenergiánk, akkor nincs kedvünk semmi fontos dolgot csinálni, bágyadtnak érezzük magunkat, és könnyen zavarodottá és meggyőzhetővé válunk. Ha jól alszunk éjszaka, napközben pedig mélyebben lélegzünk, meditálunk, egy új ötlet inspirál minket, vagy egészséges ételt eszünk, akkor ezektől különböző mértékben töltődik a lélekenergiánk. Ha viszont egy életen át minden nap lecsapolják a lélekenergiánkat, annak sajnos meglesz az káros hatása. Akik keveset alszanak, negatívan állnak a dolgokhoz, és vesztesként élik az életüket, azok lelkiileg összezsugorodhatnak, mire eléri a negyven évet; régi önmaguk üres porhüvelyévé válnak, kialszik a tűz a szemükben, nem törődnek semmi új és értelmes dologgal, hanem csak robotpilóta üzemmódban vonszolják magukat végig az életük hátralévő részén.

Születéskor egy alapvető lélekenergia-mennyiséget kapunk az induláshoz, amely vagy növekszik, vagy pedig csökken, attól függően, hogy mikén megyünk keresztül az életben. A legtöbb energiával alvás közben tudunk feltöltődni, amikor az éteri test „megnyitja a pórusait”, és a szivacshoz hasonlóan az energiát közvetlenül a Teremtőtől szívja fel, aki szabadon áramoltatja azt a tér minden pontjából. Ez az erő nyers energiává alakul át bennünk, és ébren tart minket a nap folyamán, amíg el nem fogy, akkor pedig újból elálmosodunk. Az érzelmek is ennek a nyers energiának a kifinomultabb formái. A pozitív érzelmek magas rezgésszámú, a negatívak pedig alacsony rezgésszámú energiává alakítják át ezt a nyers energiát.

Az emberfeletti negatív lények alacsony rezgésszámon működnek, és ezért az alacsony rezgésszámú energia tartja el őket. Az a helyzet viszont, hogy az alacsony rezgésszámuk miatt nem tudnak olyan könnyen hozzáférni a Teremtő által nyújtott energiához (ellentétben velünk), és ezért inkább tőlünk próbálják elvenni azt. Ezért fontos a számukra, hogy mi negatív érzelmeket éljük át, mert ekkor a nyers energia olyan negatív energiává alakul át, amelyből ők is táplálkozni tudnak. Ha átadjuk magunkat a kétségbeesésnek, gyűlöletnek, szenvedésnek vagy félelemnek, átmenetileg egy alacsonyabb rezgésszintre süllyedünk és energiát veszítünk ezeknek a lényeknek a javára. Ettől különösen lecsapolódunk, mert az átmenetileg lecsökkent rezgésszámunk a Teremtőtől kapott energia szabad áramlását is korlátozza felénk, így amellett, hogy veszítünk valamennyi energiát, egy darabig nem is tudjuk magunkat újratölteni.

Akkor is bocsátunk ki energiát, amikor pozitív érzelmeket élünk át, de ez nem merít ki minket annyira, mert amikor pozitívak vagyunk, megnövekszik a rezgésszámunk, ami erősebben köt minket össze a Teremtővel, és éber állapotban is növeli a bevitt nyers energiát. Ezért van az, hogy különösen jó hangulatunkban mosolygunk, ugrándozva megyünk az utcán, és énekelni szeretnénk; megtelünk *élettel*. A negatív lények nem tudják könnyen elfogyasztani a magasabb rezgésszámú energiát, így tehát ha nem akarunk energiát veszíteni a javukra, akkor az a legjobb, ha pozitívak maradunk. Az egyetlen eset, amikor a pozitív érzelmek is kimeríthetnek minket, amikor önző módon túlságosan várunk valamit, vagy vadul kívánjuk, hogy teljesüljön; ilyenkor gyorsan elégetjük a nyers energia napi ellátmányát, az érzelem mögötti alacsonyrendű szándék pedig csökkenti a Teremtővel való kapcsolatunkat.

Azonkívül, hogy leszüretelik az energiánkat a negatív érzelmek segítségével, a negatív lények közvetlenül is elvonhatják tőlünk a nyers energiát, ha teljesül két feltétel. Az első feltétel az, hogy az éteri test „nyissa meg a pórusait”, hogy a bent lévő energia kívül-

ről is elérhető legyen; ez történik, amikor ébren vagyunk ugyan, de egyfajta önkívületben, mint amikor elbambulunk. A második feltétel az, hogy a negatív lény, vagy az a személy, akin keresztül munkálkodni tud, elég közel legyen hozzánk, hogy az éteri csápjával el tudja szívni a nyers energiát.

Az olyan emberek, akiken keresztül a negatív lények el tudják szívni az energiát másoktól, sokszor nem is tudják, hogy „szívószálként” működnek, de ha egy ilyen ember közelében tartózkodunk, ettől függetlenül még gyorsan lemeríthetnek bennünket; utána pedig erősen vágyhatunk egy kis szunyókálásra. Ha valaha is egy energia-vámpír közelébe kerülnénk, maradjunk szellemileg éberek, és kívánjuk azt, hogy legyen sikertelen minden energia-elvonási próbálkozása. Ettől szorosan zárt és védett marad az éteri testünk. Az éberség és a védelem kívánása hatékony eszköz, de még jobb, ha közben sikerül pozitív hangulatban maradni.

Nem mindenki áll a negatív lények befolyása alatt, aki elszívja az energiánkat. Egyesek egyszerűen saját maguk számára vonják el az energiát. Ők valószínűleg öntudatlanul vették fel ezt a szokást; talán őket is kihasználták vagy elhanyagolták az életben, és jobban érzik magukat, ha magukra vonják mások figyelmét, ami valójában az energialopás egyik módszere. Hogyan teszik ezt? Mindig időt és energiát, segítséget és tanácsot kérnek tőlünk, anélkül, hogy valaha is *tanulnának* belőle és *fejlődnének* a kölcsönhatásból. Vagy lehet, hogy ők a lehangosabb és legszemtelenebb emberek egy társadalmi csoportban, mindig magukhoz ragadják a szót, és a főnököt játsszák, hogy elnyerjék mások teljes figyelmét és energiáját. Ezek az emberek mindenképpen lelki vámpírok, akár tudják, akár nem, és amíg meg nem tanulják, hogyan boldoguljanak úgy, hogy közben nem gázolnak át másokon, addig nem is hagynak fel vele. Ebben az esetben is hasznos, ha éberek maradjunk, és azt kívánjuk, hogy az energiánk árnyékolva maradjon, de végső megoldásként lehet, hogy határozottan ki kell lépünk a helyzetből, ha túlságosan követelőzővé vagy parancsolóvá válnak. Később még foglalkozunk ezzel a kérdéssel.

Felmerülhet a kérdés, hogy van-e egyáltalán bármilyen célja is a negatív érzelmeknek: vajon rendjén való-e szomorúságot érezni, ha elpusztul a kedvenc állatunk, vagy haragudni, ha valaki ártott nekünk, illetve félni, ha veszélyben vagyunk. A szomorúság segíthet felidézni a szép emlékeket, és meglátni az értéket olyan dolgokban, amelyeket korábban magától értetődőnek vettünk, de persze rávehet minket arra is, hogy feladjunk mindent, és ártsunk magunknak. A harag motiválhat minket arra, hogy bölcs módon orvosoljunk valamilyen igazságtalanságot, de vakon belevihet minket olyan cselekedetekbe is, amiért letartóztatnak minket. A félelem figyelmeztethet minket a veszélyre és a félelemtől élesebbé váló érzéseinkkel elkerülhetjük a bajt, de a félelemtől ott is láthatunk veszélyt, ahol valójában nincs. Ha tehát az érzelem az építő jellegű gondolkodás és cselekvés felé mozgat minket, akkor az ilyen érzelmek helyénvalóak, ha viszont hosszú távon pusztító következményekkel járnak, akkor nem helyénvalóak.

Még ha egy negatív érzelem helyénvaló is, az átélésekor felszabaduló energia táplálja a negatív lényeket. De normális körülmények között ez rendben van, mint ahogy rendben van az is, hogy az eldobott konyhai hulladékot megeszik a férgek. Minden megtanult életlecke érzelmi reakciót vált ki, hogy az energia előbb mélyen a lelkünkbe égesse a tanulságot, és csak utána szabaduljon fel. A negatív érzelmek is segítenek tanulni, de ugyanazt a leckét sokkal jobban megtanulhatjuk a pozitív érzelmeken keresztül, ha megértésre törekszünk, s nyugodtan és gyorsan járunk el a megtanultak szerint, nem hagyva, hogy végül fájdalmasan kelljen levonnunk a tanulságot. A negatív lényeknek tehát az az érdekük, hogy mi továbbra is minél ostobábbak maradjunk, és ne lássuk meg az életfeladatainkat, mert így számos fájdalmas tapasztalatot kell átelnünk, amíg végre okulunk. Minél több és intenzívebb a negatív tapasztalat, annál több energiát fordítunk az adott életlecke megtanulására, és annál többet tudnak rólunk leszüretelni a negatív lények. Olyanok ők, mint az autópályadíj-beszedők, akik pénzt szednek be tőlünk azért, mert az ő útjukat használjuk, csak

éppen becsapnak és összezavarnak minket, ezért körbe-körbe járva próbáljuk megtalálni a kiutat, és közben újra és újra kifizetjük az autópályadíjat.

Összefoglalva, a negatív lények a következő módokon meríthetik le a lelki energiánkat: közvetlenül kapcsolódnak az éteri testünkhöz, hogy begyűjtsék a nyers energiát; a negatív érzelmek segítségével taníttatnak meg velünk életleckéket; arra ösztökélnek minket, hogy romboló módon fejezzük ki a negatív érzelmeinket, s így a következmények még több szenvedést okozzanak; vagy pedig gondoskodnak róla, hogy az életfeladataink minél később fejeződjenek be, s így természetes módon egyre fájdalmasabb élmények merülnek fel, hogy segítsenek emlékezni vagy megérteni a leckét.

Van még egy módszer, amelynek során mindenféle tényleges haszon nélkül fejezzük ki a negatív érzelmeket. Amikor a híreket nézzük, és olyan dolgokon mérgelődünk, amelyekkel kapcsolatban semmit sem tehetünk, akkor feleslegesen vesztegetjük az energiánkat. Amikor filmet nézünk, és nagyon megijedünk, dühösek vagy szomorúak leszünk, megint csak a semmire pocsékoljuk az energiánkat, hiszen ez csak egy film. Ugyanez történik, amikor belemerülünk a sportközvetítésbe vagy a videojátékokba. Amikor a semmin vitázunk egy félreértés miatt, akkor is kárba vész a belefektetett energiánk. Amikor véletlen balesetek történnek, amelyekről igen komoly nyomás alá kerülünk, bár a dolgok a végén jóra fordulnak, akkor is az egész aggodás teljesen értelmetlen volt. Ha képzeletben vitázunk magunkkal, vagy folyamatosan megzavar minket a fejünkben dübörgő zaj és zivaj, olyan dolgokra vesztegetjük az energiánkat, amelyek még csak nem is valóságok. A negatív lények viszont így mindig megkapják, amit akarnak. Ez talán az elsődleges energiaszüretelési módszerük az emberektől: nyugtalanítással és illúziókkal arra készítetnek minket, hogy megtévesztve átadjuk nekik az energiánkat, annak ellenére hogy semmi értékeset nem kapunk cserébe, még életleckéket sem.

Mi a baj azzal, hogy energiát veszítünk, amikor csak aludnunk kell, és felébredés után máris jobban érezzük magunkat? Hát, ha csak annyi a célunk, hogy egyszerűen megússzuk az életet, átvészeljük a napot a munkahelyen vagy az iskolában, és a társadalom hasznos tagjai legyünk, akkor az újratöltéssel visszakapjuk azt, amit elveszítünk a nap folyamán. Többre van viszont szükség ahhoz, hogy igazi szellemi erőre tegyünk szert; ha ki akarunk törni az energiatartományról, akkor nap mint nap pozitív energiát kell *felhalmoznunk*. Az embereknek azért nincsenek olyan rendkívüli képességeik, mint az elmeolvasás, az éteri energiamezők látása, a lebegés, saját maguk láthatatlanná tétele, vagy az átjárás a falakon, mert nem rendelkeznek a szükséges energiával és tudatossággal. Ha a nap folyamán figyelmesek és éberek vagyunk, akkor szépen működő emberek leszünk, de a negatív lények irányítása alól csak akkor tudunk kiszabadulni, ha az *emberfelettivé* válunk, ehhez viszont több energia szükséges, mint amennyi a hétköznapi embereknek kell. A módszer lényege, hogy védjük magunkat a fent említett energia-elszívásoktól¹³, miközben emeljük a rezgés-számunkat (javítva a hangulatunkat és a tudatosságunkat), azért hogy növeljük a Teremtőtől származó energia bevitelét.

¹³ John Baines, Theun Mares, Carlos Castaneda, Franz Bardon, Boris Mouravieff, Rudolf Steiner, Dion Fortune

IDEGENEK

A modern tudomány szerint az emberek majomszerű őseikből természetes módon fejlődtek ki a Földön, hogy ők legyenek a legértelmesebb faj ezen a bolygón, és talán ebben az univerzumban is, mert eddig még nem kerül elő bizonyíték az értelmes életre máshol. Az igazság viszont ennek pont az ellenkezője: az emberiség nincs egyedül az univerzumban, nem a legértelmesebb faj, és nem természetes módon fejlődött ki a Földön.

Számtalan idegen civilizáció lakik ebben galaxisban; ezek közül igen sok több millió évvel idősebb a miénknél. A fejlettebb idegenek már régóta látogatják a Földet, s közülük egyesek felelősek az emberi élet meghonosításáért Földön, és más alkalmas bolygókon. Ez azt jelenti, hogy az emberiség még csak nem is a Földről származik, így szigorúan véve mi is idegenek vagyunk, persze már olyan régóta élünk itt, hogy másképp gondoljuk. Idegenek jelenleg is laknak ezen a bolygón, mélyen a föld alá, a víz alá, vagy hegyekbe rejtett bázisokon, és álcázott hajókkal, földalatti alagutakon keresztül, illetve teleportáló kapuk segítségével közlekednek.

Bár legalább ötven különböző idegen faj van jelen a Földön, csak néhány nagyon negatív vagy nagyon pozitív van közöttük. A korábban említett negatívak természeti erőforrásként használják az emberiséget. A semleges idegenek többnyire élni, megfigyelni,

és tanulni jönnek ide. A pozitív idegenek érdekeltek abban, hogy az egyének kitörjenek az energiafarmról, és emberfelettivé váljanak. A valóságban a dolgok összetettebbek, mert bármelyik idegen csoportnak lehet több célja is, de a lényeg az, hogy a negatív idegenek alapvetően igyekeznek *kihaszni* minket, a pozitívak pedig igyekeznek *segíteni* nekünk. A leggyakoribb idegen típusok a szürkék, a hullók, a sáskaemberek és az északiak.¹⁴ A szürkék alacsony robotszerű lények nagy fejjel, sápadt bőrrel és sötét szemekkel. A hullók magas, értelmes lények keskeny pupillával és pikkelyes bőrrel. A sáskaemberek úgy néznek ki, mint az ember méretű imádkozó sáskák. Az északiak megkülönböztethetetlenek az emberektől, de általában izmosabbak, kizárólag szőke hajúak, a szemük pedig világos színű.

Nem lehet azt kijelenteni, hogy az egyik idegen faj teljesen pozitív, a másik pedig negatív, mivel egyazon fajon belül is lehetnek példák mindkettőre, egyes típusok esetében viszont egyértelműbb az irányultság, mint másoknál. A szürkék például nem szabad akaratú érző lények, hanem genetikailag tervezett automaták, amelyek arra vannak programozva, hogy elvégezzék az alkotóik, a hullók számára alantas munkákat, és mivel csak a negatív idegenek vesznek igénybe mesterséges rabszolgákat, a pozitív szürkék létezésének esélye gyakorlatilag nulla. A hullók közül kerültek ki az ősi birodalmak vezetői, amelyek számos világot hódítottak meg és tettek rabszolgává. Idővel ez a tevékenység kiirtotta belőlük a korábbi egyéniségük nagy részét, és így a legtöbb hulló ma a negatív frakció része. A pozitív hullók kisebbségben vannak, miután elváltak a negatív csoporttól, hogy ravaszágukat és hatalmukat a manipuláció helyett a felszabadulás érdekében használják fel. Az északiak több szabad akaratot bírnak, és változatosabbak a hullóknél, mivel ők egy ősbib és fejlettebb fajhoz tartoznak. Az északi-

¹⁴ Ezeket csak néhány forrás tárgyalja viszonylag pontosan. A következőket érdemes keresni *Allies of Humanity*, *Cassiopaeen Transcripts*, *David Jacobs*, *Eve Lorgen*, *Karla Turner*, *Blue Planet Project*, *Cosmic Awareness*, *Ra Material*, *Alien Digest*, *Phil Schneider*

kiak egyik fele negatív, a másik fele pedig pozitív. A negatív északiak a hullók felettesei, és a hullók sötét uraiként tevékenykednek, lévén hogy vagy megszállták, vagy pedig irányítják őket olyan démoni lények, akik parancsokat és hatalmat adnak nekik. A pozitív északiak ugyanolyan erősek, de isteni harcosokként a Teremtő szolgálatában dolgoznak.

MAGASABB DIMENZIÓS EREDET

Ezek az idegenek nem úgy fizikai jellegűek, mint ahogyan mi vagyunk. Képesek anyagtalanná válni és átmenni a falon, visszautazni az időben, lebegni, tárgyakat mozgatni az elméjükkel, a fizikai testük nélkül éteri állapotban megjelenni előttünk, telepatikusan beszélni velünk, belépni az álmainkba és láthatatlanná válni. Ezek a képességek együtt járnak az emberfeletti léttel, és ők valóban nagyon fejlettek, mert a miénket átható magasabb dimenzióban élnek.¹⁵ Ha be akarnak lépni a mi világunkba, a magasabb dimenziós lényeknek szűkebb rezgéstartományra kell összpontosítaniuk magukat, hogy metsszék a mi síkunkat, máskülönben láthatatlanok maradnak a számunkra. Olyan ez, mint amikor a halak nem tudnak róla, hogy az akváriumon kívülről figyelik őket az emberek, akik aztán dönthetnek úgy, hogy jelzik a jelenlétüket, és megkopogtatják az üveget vagy bedugják az ujjukat a vízbe.

Szigorúan véve azonban, bár ezek a negatív lények egy *magasabb* dimenzióból jönnek, valójában *alattunk* léteznek abban a dimenzióban. Hogy jobban megértsük ezt, gondoljunk arra, hogy egy asztal felületének csak két dimenziója van (hosszúság, szélesség), míg az asztal *alatti* tér három dimenziós (hosszúság, szélesség, magasság). A mi három dimenziós valóságunk egy olyan felület, amelyet a negatív és pozitív négydimenziós (4D) tér vesz körül. Alattunk az alacsony lélekrezgésű negatív lények, felettünk

¹⁵*ultra-terrestrials, transzdimenzionális lények, interdimenzionális entitások, fourth density [negyedik térsűrűség]*

pedig a magas lélekrezgésű pozitív lények laknak. A negatív lények jelentős mennyiségű lelki energiát igényelnek ahhoz, hogy kivetítsék magukat „felfelé” a mi háromdimenziós valóságunkba, míg a pozitív lények egyszerűen csak „beesnek” egy látogatásra.

Természetes állapotukban a hullók a negatív 4D térben léteznek, egy olyan éteri szinten, ahol az idő és a valóság cseppfolyósabb, és reagál a gondolataikra. Elegendő energia befektetésével megváltoztathatják a rezgésszámukat, hogy átmenetileg olyan fizikai jellegűek legyenek mint mi, de energiatakarékoságból inkább megmaradnak a természetes környezetükben. Azért tervezték a szűrőket, hogy a mi valóságunkban működjenek, miközben telepatikusan vezérelhetők a magasabb síkról, szóval eltekintve attól, hogy mesterséges intelligenciájú munkások, távirányítású szondákként is működhetnek, amelyeken keresztül a hulló elme képes tevékenykedni. Ily módon a hullók megmaradhatnak a saját síkjukon, miközben távolról kölcsönhatásban vannak velünk. Mivel az északiak viszonylag nagyobb hatalommal rendelkeznek, ők könnyebben tudnak tartózkodni a mi síkjunkon.

A magasabb dimenziós lét számos előnnyel és hátránnyal jár számukra. Előny, hogy az éteri technológiájuk négydimenziós, és képesek a mi időfogalmunkon kívül tevékenykedni, így a hullók egyszerre láthatják és manipulálhatják a mi lehetséges múltbéli, jelenlegi és jövőbeli valóságainkat. Olyan ez, mint amikor egy helikopterből látjuk az alattunk lévő város útjait, míg a földön lévők csak az előttük lévő útszakaszt látják. Képesek nagyon bonyolult és messze nyúló manipulációk kidolgozására, például úgy, hogy egy kicsit megváltoztatják a múltat, hogy azzal befolyásolják a jelenben hozandó döntéseinket. A negatív idegenek nem tudják, hogyan döntünk majd, és nem is változtathatják meg a már meghozott döntéseinket, de minden mást láthatnak és megváltoztathatnak.

Hátrány a számukra, hogy az éteri létállapotukban nem könnyű megsérteniük a szabad akaratunkat, és erővel felülbírálniuk a

döntéseinket, mert erőt csak a fizikai lények képesek kifejteni. Úgy hangolhatják viszont a döntéseink körülményeit, hogy belekényszerítsenek minket olyan dolog választásába, ami nekünk rossz, nekik pedig jó. Ehhez megpiszkálják a múltat, hogy nehézségeket hozzanak létre a jelenben; előretekintenek, hogy vajon mit fogunk csinálni; telepatikusan manipulálják a körülöttünk lévők közül a leggyengébb elméjű embereket, hogy negatív és mesterséges szinkronicitásokat hozzanak létre. És ezekkel az eszközökkel befolyásolják az elméket és szenvedztik a lelkeket, hogy leszüretelhessék az általuk működtetett energiafarm termését.

AZ EMBERISÉG EREDETE

Az ember nem természetes módon alakult ki a Földön. A különféle majomszerű fajok *tényleg* természetesen fejlődtek évmilliókon keresztül, és a tudomány ezeket tartja az őseinknek. De több százezer évvel ezelőtt bizonyos fejlett idegen csoportok elkezdtek módosítani ezeket a primitív majmokat, hogy értelmesebbek és ügyesebbek legyenek, és hogy rabszolgamunkára foghassák őket. Azóta ezt a továbbfejlesztett fajt újra és újra fejlesztgették, így lett egyre kevésbé majomszerű, és egyre inkább hasonlítani kezdett azokhoz az idegenekhez. Más idegen csoportok is végeztek módosításokat, és a különböző idegen fajok génjeinek beiktatásával létrehozták a saját egyedi embertípusaikat. Ez vezetett az emberi faj nagyfokú változatosságához, az eltérő bőrszínekhez, hajtípusokhoz és más kevésbé nyilvánvaló vonásokhoz.

Hogy az idegenek rakták össze genetikailag az emberiséget, csak azt jelenti, hogy ők teremtették meg a testünket; a lelkünket viszont nem. A lélek olyan a testnek, mint a vezető a kocsinak. Amikor egy autós cég legyárt egy új modellt, a vezető átválthat az újabb modellre. Az emberek vezette mai autómokkellek jócskán különböznek a csaknem száz évvel ezelőtt vezetett modellektől. Ugyanígy a testünk, amelyet a lelkünk ma visel, meglehetősen eltér az emberiség hajnalán viselt testtől. A mai eltérő emberfajok különböző idegen csoportoktól származnak, akik különböző környezetekhez és célokra tervezték őket. A világos hajú és szemű

fehér embereket eredetileg nem is a földi életre tervezték, hanem távolabbi bolygókra, ahol halványabb volt a napfény. Az egyik elmélet szerint létezett valaha egy bolygó a Mars és a Jupiter között, amely nagyon régen elpusztult, arra kényszerítve fehér bőrű lakosságát, hogy átköltözzön a következő leginkább megfelelő bolygóra, a Földre. A fehér ember megjelenése az emberiség történetében olyan gyorsan történt, hogy azt nem lehet a természetes evolúcióra fogni. Mivel ez nem a természetes bolygójuk, a fehérek egészségügyi gondjai (pl. fényérzékenység, pattanások és leégés) súlyosabbak, mint a többi fajé, amelyek jobban alkalmazkodtak a földi körülményekhez. A lényeg az, hogy emberek az egész galaxisban vannak, csupán csak a külső megjelenésük és a veleszületett képességeik változnak, attól függően, hogy melyik idegen csoport készítette őket.

Míg egyes emberi lelkek csak a közelmúltban jöttek az állatvilágból, mások már esetleg öregebbek akár az emberi faj létrehozásánál is. Ezek az ősi lelkek hajdan egy magasabb és kevésbé fizikai állapotban léteztek, de úgy döntöttek, hogy leszállnak a sűrűbb emberi testbe, hogy tapasztalatokat nyerjenek a kihívásokkal teli emberi létből. Ennek az volt az ára, hogy elfelejtették, kik is ők valójában, és ezernyi életen keresztül primitív és erőszakos életkörülmények között kellett élniük, ráadásul rabszolgaként és lélekenergia-forrásokként használták őket a negatív idegen csoportok, akik megteremtették a fizikai testüket. Ma azonban már ott tartunk, hogy a régebbi lelkeknek végre van esélyük visszanyerni a korábbi identitásukat és hatalmukat, ezúttal az összes plusz tudással és erővel felvértezve, amit abból szereztek, hogy ilyen sokáig éltek emberként. Leginkább bölcsességre és tisztánlátásra tettek szert – képesek *gondolkodni* és különbséget tenni az igazság és a csalás között, amire nem voltak képesek az emberi alak felöltése előtt, mert elszigeteltek és naivak voltak, mint az ártatlan és túldédeltett gyerekek.

Így is értelmezhetjük Ádám és Éva történetét: két ártatlan ember (ősi, de naiv lelkek), akiket a „kígyó” (hüllő idegenek) megkí-

sértenek, hogy egyenek a Tudás Fájáról (lehetőséget kapnak, hogy megtanulják a tisztánlátást), és akiket később kiűznek a paradicsomból (a magasabb éteri létből) a vadonba (a fizikai létezésbe).

AMIKOR A CIVILIZÁCIÓ ÚJRAINDULT

Amit manapság az emberi civilizáció történelmeként fogadunk el, nem nyúlik vissza tízezer évnél tovább, és a közép-keleti ősi kultúrák (sumérok és később babiloniak) által agyagtáblákon hátrahagyott írásokkal kezdődik. Ezen időszaknál korábbiakról nincsenek jelentős írásos feljegyzések, így azt feltételezik, hogy tízezer évvel ezelőttig az emberek primitív vadászok és gyűjtögetők voltak, míg végül falvakban és városokban telepedtek le, mert megtanulták a földművelést és az állatok házasítását. A történelem ezen változata, amelyet az iskolákban is tanítanak, tragikusan és veszélyesen hiányos.

Több ezer évvel azelőtt, hogy megjelentek volna a sumérok, egy Atlantisz nevű fejlett civilizáció élte virágkorát. Több földrészre is kiterjedt, és még a mainál is kifinomultabb technológiával rendelkezett. Hogyan maradtak fenn ebből a fejlett civilizációból csupán a primitív vadászok és gyűjtögetők, akikből aztán később kifejlődtek az általunk is ismert ősi kultúrák? Atlantiszt egy pusztító globális katasztrófa rombolta le. A legenda szerint Atlantisz kontinensét romlottságának és gonoszságának büntetéseként egy árvíz törölte el, majd az óceán mélyére süllyedt. A hegycsúcsokból vízzel körülvett szigetek lettek, ahová hajóval menekültek az árvíz túlélői. Ezek a túlélők azután településeket építettek és újraindították az emberi fajt azzal a tudással és technológiával, amit sikerült megmenteniük, de ez a tudás és technológia a későbbi nemzedékek viharos növekedése és költözködései során fokozatosan elveszett. A különböző régiók a túlélők különféle csoportjainak otthonává váltak, akik elszigetelődtek egymástól; egyesek gyorsan leromlottak, mások gyorsan fejlődtek, mielőtt elérte volna őket a háború, az éhezés vagy a betegség.

Törés alakult ki a túlélők kifinomultabb kisebbsége (akik megőrizték a fejlettebb tudást és technológiát) és a többség között (akik primitív kultúrákká csökevényesedtek). A kifinomultabbak földalatti bázisokba, barlangokba, távoli hegyekbe és hatalmas erődökbe rejtőztek, főleg azért, hogy elég idejük legyen együttműködni bármelyik idegen csoporttal, aki hajlandó segíteni nekik megtervezni és végrehajtani az emberi civilizáció újjáépítését célzó, hosszú távú tervüket. Amikor készen álltak, kimerészkedtek, és megtanították a primitív többséget a földművelésre és az állatok házasítására, gyakran jóindulatú istenek látszatát keltve a primitív emberekben. A többi már történelem.

Atlantisz bukása után a rendkívül fejlett túlélők, akik az új civilizáció építészeivé váltak, megállapodtak abban, hogy a dolgokat az alapoktól kezdve kell újjáépíteni, törölve az összeomlás emlékét és leplezve az esetleges későbbieket is, hogy végül az emberiség újból egy fejlett, de stabil és ellenőrizhető szintre fejlődjön. Azóta a Föld több katasztrófát élt át, kezdve az ősi atomháborútól¹⁶ a világűrből hulló égitestekig¹⁷, de ezeket emlékét mind elrejtették előlünk, kivéve az igazság néhány töredékét, amelyeket a mítoszok és vallásos szövegek őriznek. Kr. u. 535 körül például a Földet üstökös-töredékek tüzes esője érte el, és ez sodorta Európát a sötét középkorba, de ez is elrejtették előlünk, és ma már azt tanítják, hogy a sötét középkor akkor kezdődött, amikor a barbár hordák lerohanták a Római Birodalmat; azt viszont nem említik, hogy a barbárok azért teheték ezt meg, mert a birodalom meggyengült a tüzes felfordulásban.

A lényeg az, hogy amit manapság történelemként tanítanak, szándékosan hiányos és részben hamis, hogy az irányítók a múlt-ról vallott felfogásunk manipulálásával befolyásolhassák egy olyan jövő létrehozását, amelyben ők megőrzik és növelik a hatalmukat.

¹⁶ *Mohenjo Daro sugárzás, ősi atomháború, vitrified forts*

¹⁷ *Immanuel Velikovsky, cyclical cometary impact [ciklikus üstökös-ütközés]*

A modern tudomány természetesen nem ismeri el ezt az átfogóbb történelmi képet, mert véleményük szerint nem áll rendelkezésre elegendő bizonyíték, ami támogatná azt. Azt mondhatnánk inkább, hogy a történelem általuk elfogadott változata hiányos bizonyítékokon alapuló, téves feltételezésekre épül, amelyek annyira mélyen beágyazódtak a régészek tudatába, hogy amikor találnak valamit, ami nem illik az elfogadott történelmi képbe, akkor csendben maradnak, megsemmisítik a bizonyítékokat, vagy pedig valamilyen ürüggyel kimagyarazzák a dolgot. Azért teszik ezt, hogy ne veszítsék el az állásukat, és ne nevezzék őket örülteknek vagy csalóknak, ha esetleg olyan elképzelést vetnének fel, amelyet más zárt gondolkodású régészek és tudósok lehetetlennek tartanak.

Ez a tudatlanság nem véletlen, hanem a „felsőbb” oktatási rendszer szándékos eredménye, hiszen ez a rendszer ösztönzi az igazság elnyomását. Az egyetemek és tudományos szervezetek csak olyan kutatásokért kapnak támogatást, amelyek a világunkat átható negatív ellenőrző rendszer („Irányítórendszer”) céljait szolgálják.

Amíg az emberek úgy gondolják, hogy az emberiség katasztrofális kudarcok nélkül, folyamatosan fejlődött a primitív barlanglakókból a modern technikai civilizációig, addig biztonságosnak látják a jövőt, bíznak a jelenlegi életmódjukban és erőfeszítéseket tesznek érte, hiszen a jövőben majd elnyerik a jutalmukat. Ha viszont megtudnák, hogy több mint tizenkét ezer évvel ezelőtt egy fejlett civilizáció hirtelen elpusztult, és hogy ugyanez bármikor megtörténhet a mi civilizációnkkal is, a jövőbe vetett hitük már nem lenne olyan erős. Ahelyett, hogy feláldoznák magukat az energiafarm csalóka gazdasági ígéreteiért – hogy egy napon majd kivehetik a pénzüket a nyugdíjalapból és boldogan élhetnek –, esetleg átértékelnék az életüket, és az csinálnák, ami *most* boldoggá teszi őket, és nem várnának *holnapig*. Sok más kérdés is felmerülne, mint például: milyen technológiát használtak az őseink, és az hogyan működik, miért maradt rejtve az igazság ilyen

sokáig, mennyi időnk van még hátra, mielőtt Földet újabb katalizma éri? Már csak annak az ismerete, hogyan is építették a piramisokat a régiek, vagy hogy mivel hajtották a repülőiket, ijesztő következményekkel járna, ha elkezdenénk használni azokat a technológiákat, és nem fizetnénk tovább az áram- és olajtársaságoknak az energiáért, vagy a repülőgép-iparnak az utazásért. Összességében mindez az Irányítórendszer meggyengülését jelentené. Erősen elnyomták/elnyomják tehát az igazságot, hogy a dolgok stabilak és kiszámíthatók maradjanak a számunkra.

AZ IRÁNYÍTÓRENDSZER

Ma olyan Irányítórendszerben élünk, amely az emberi lét minden részét szabályozza, így bárkit megfigyelhetnek és megakadályozhatnak abban, hogy felfedezzen vagy csináljon valamit, ami megingathatná a rendszert. A rendszer határozottan rászáll az olyan emberekre, akik tudást adnak át másoknak, hogy azok átlássanak a megtévesztésen és visszavegyék a hatalmat. Végző soron az egész az energiafarmra nyúlik vissza, amely a tudatlanságot és a szenvedést részesíti előnyben az emberek között, hogy a fejlett negatív lények betakaríthassák tőlünk az energiát; a megfelelően működő Irányítórendszer nélkül nem lenne hatékony a betakarítás. Hasonlóan a tejtermelőhöz: minél hatékonyabb a gazdasága, és minél automatizáltabban működik a fejőgép, annál több hasznot tud húzni belőle. Az alábbiakban röviden és leegyszerűsítve áttekintjük az Irányítórendszer főbb részeit, és hogy hogyan alakítják az életünket.

VALLÁS

A vallás a feltétlen engedelmességért cserébe a biztonság érzetét adja az embereknek. A pozitív oldalon arra ösztönzi őket, hogy szenteljék magukat az anyagi sikernél magasabb eszméknek, például segítsenek másokat, vagy szolgáljanak valamilyen szent ügyet. A negatív oldalon viszont rettenetesen vissza lehet élni a vallással; az embereket a robotokhoz hasonlóan programozhatják

olyan hülyeségekre, mint hogy gyűlöljék és öljék meg egy másik vallás híveit.

A vallás legfontosabb feladata az volt a történelem során, hogy jó viselkedésre kényszerítse a társadalmat. Ehhez már a gyermekekbe beleégették az erkölcsi előírásokat és elültették bennük a hatóságokkal szembeni félelmet, hogy törvénytisztelő és keményen dolgozó állampolgárokat faragjanak belőlük. Ellentétben a spiritualitással, a vallás a valódi megértés helyett programozással és megfélemlítéssel igyekezett kikényszeríteni a helyes viselkedést, s így javult ugyan a társadalom, de ennek az volt az ára, hogy tudatlanságban maradt.

Manapság a szellemi téren okos emberek bármelyik vallásból kiszűrhetik és összeállíthatják az igazságokat, hogy növeljék a saját bölcsességüket; a spirituálisan gyengébbek pedig csak azért csatlakoznak valamelyik valláshoz, hogy tartozzanak valahová, és végül igazi megértés nélkül benyelik és szajkózzák a merev hitrendszert. Sajnos egyes rosszindulatú egyének is kihasználják a vallást, hogy a valóságosnál szebb színben tüntessék fel magukat, hasonlóan a báránybőrbe bújt farkasokhoz. Néhányan közülük még híres prédikátorokká vagy lekipásztorokká is válnak, és folyamatosan átverik több ezer naiv hívüket.

De a vallás akkor szolgálja a legrosszabb célt, amikor lelkileg megcsapolja és rabszolgává teszi az emberiséget. Ha valaki vakon engedelmeskedik egy kétes forrású tekintélynek, minthogy inkább a saját szívére hallgatna, annak az elhanyagoltság miatt előbb-utóbb elszárad a lelke egy része. Amikor valaki egy külső magasabb hatalomhoz könyörög erőért és segítségért, és nem ismeri fel, hogy igazából benne lakozik az isteni erő, akkor a külső hatalomra vesztegeti a léleke energiáját, és így egyre nehezebben tudja elérni a saját belső isteni erejét. Ha valaki úgy hisz valamiben, hogy saját maga nem tapasztalta azt meg, nem elmélkedett rajta, vagy nem érezte meg ösztönösen, és mégis elkezdi azt rátukmálni másokra, akkor egyre kevésbé tud majd új gondolatokat kitalálni,

és egyre robotszerűbbé válik. A szervezett vallás ilyen viselkedésre buzdítja a híveit.

A magasabb negatív erők szeretnék, ha az emberek jól magaviseletű robotok lennének, akik önként átadják a lélekenergiájukat, a vallás pedig segít nekik ebben. Amikor az emberek a templomban egy rajtuk kívül lévő szobor vagy kép előtt imádkoznak, az energiájuk elszökik a levegőbe, ahonnan begyűjtik azt a negatív erők, hogy a saját aljas céljaikra használják fel. A templomok ezért gyakran tekinthetők a tejtermelő gazdaságok éteri megfelelőinek. Bárki, akinek van egy kis lelki józan esze, jobban teszi, ha saját tanulmányai és személyes tapasztalatai révén műveli ki magában a szeretetet és a bölcsességet, ahelyett hogy a szervezett valláson keresztül öntudatlanul kiárusítaná az energiáját.

ISKOLA

Iskolákra szükség van, de messze nem tökéletesek. A modern iskolarendszert befolyásos üzletemberek hozták létre, akik képzett és engedelmes dolgozókat akartak nevelni a gyermekekből a gyáraik és irodáik számára. Ezért úgy alakították ki az iskolarendszert, hogy az agyatlan munkásokat ontson magából, ne pedig szabad szellemű, független gondolkodókat. Azok a diákok, akik megtartják a kreativitásukat és a független gondolkodásukat, képesek az Irányítórendszer gazdasági részét alkotó nagyvállalatoknak végzett munka nélkül is megélni, és akár saját vállalkozást is indíthatnak, amely az Irányítórendszertől vonja el a pénzt és a hatalmat.

Bár az iskolák megtanítják a diákokat olyan fontos készségekre, mint a számolás, az olvasás és az írás, igazából arra szolgálnak, hogy az Irányítórendszertől függő, hatékony dolgozókat termeljenek ki, nem pedig független gondolkodókat, akik maguk

is boldogulnak az életben. Az iskola többféle manipulatív taktikát is alkalmaz ennek érdekében.¹⁸

Az első módszer az, hogy a tanóra során több időt és energiát fektetnek a viselkedés kondicionálásába, mint a tanításba. A viselkedés kondicionálása azt jelenti, hogy szabályokkal, jutalmakkal és büntetésekkel szándékosan idomítják valakinek a gondolatait, érzéseit és viselkedését. A túl sok iskolai szabály valójában szükségtelen, és az igazi rendeltetésük nem a tanulási környezet javítása, hanem hogy a diákokban fokozódjon a tehetetlenség és düh érzése.

A második módszer: a diákok fejébe beleverik, hogy csak a hatóságoknak tetsző utat járhatnak be az életben, mert csak így kaphatnak jó jegyeket és ajánlásokat egy jó egyetemre, így kaphatnak diplomát, hogy jó állásuk legyen egy menő cégnél, így nyerhetik el mások megbecsülését, amitől majd jól érzik magukat, és így biztosíthatják maguknak a korai nyugdíjba vonulást. Ennek a jövőképek része a figyelmeztetés is, hogy ha letérünk erről az útról, akkor éhező trógerként végezzük, ami persze nem igaz, mert a világ jó néhány leggazdagabb embere be sem fejezte a főiskolát. Nem kell feláldoznunk a szabadságunkat és az álmainkat azért, hogy ellásson minket az Irányítórendszer, mert a találgatásunkkal és leleményességünkkel megtalálhatjuk a magunk útját az életben.

A harmadik módszer, hogy annyira szétaprózzák a tankönyveket és a tanórákat, hogy a megtanult dolgok egymástól független töredékek maradnak a fejünkben. Ily módon a diákok bemagolják az egyes témák darabkáihoz tartozó tényeket, és képesek megoldani a házi feladatot, de ezek a dolgok soha nem állnak össze átfogó képpé a fejünkben, hogy igazán ösztönösen megértsék a témát, és eredeti módon használhassák a benne rejlő elképzeléseket. A diákok ezért csak a nekik megtanított módon válnak jártassá a

¹⁸ John Taylor Gatto, *porosz iskolarendszer*, Charlotte Thomson Iserbyt

dolgokban, és elveszítik azt a képességüket, hogy jobb megoldásokat találjanak ki; így válnak programozható robotokká, amelyek kérdés nélkül végzik a munkájukat.

A negyedik módszer lényege, hogy elferdítik a tényeket a tankönyvekben, s így hamis világképet hoznak létre. A történelmi és tudományos könyvek a legrosszabbak, mert az átlagos elme számára vannak leegyszerűsítve, és bizonyos politikai szempontokat követő bizottságok írják őket, így a diákok elé tárt tényleges kép ritkán pontos, hiszen az a cél, hogy csakis az Irányítórendszer által támogatott vélemények alakuljanak ki bennük. Pontosabb történelmi és tudományos könyvek találhatóak a közkönyvtárakban, de az Irányítórendszer számára legveszélyesebb könyvek csak az interneten keresztül, vagy pedig a titkolt tudás témáira (pl. összeesküvés, paranormális jelenségek, ezotéria, alternatív történelem, idegenek stb.) szakosodott könyvkatalógusokban érhetők el. Nem állítom, hogy a könyvtárakban és az ilyen katalógusokban található összes ilyen könyv szavahihető, csak hogy az igazán jó könyveket nem említik az iskolában, és gyakran nincsenek is meg a közkönyvtárakban.

Az iskolarendszer úgy győzhető le, hogy kinyerjük belőle azt, ami a céljaink eléréséhez szükséges – vagyis hogy szembeszálljunk az Irányítórendszerrel –, és utána a legtöbbet az iskolán kívül tanulunk, az élettapasztalatok, beszélgetések, elmélkedés, kísérletezés, kreatív hobbik stb. révén. Az igazi szabadság azt jelenti, hogy elég pénzt termelünk ahhoz, hogy azt csináljuk, amit szeretünk, miközben elég időnk és energiánk marad arra, hogy élvezzük is. Jobb egy könnyű munka, amivel eleget keresünk, mint egy sok pénzt hozó stresszes munka. Ha mindazt, amit az Irányítórendszeren belül töltött idő során szereztünk – legyen az iskolai tudás vagy munkával keresett pénz – olyan pozitív és szükséges tevékenységekre fordítjuk, amelyek az Irányítórendszer ellen hatnak – mint például saját magunk és mások okítása a magasabb igazságokra –, akkor a negatív oldaltól vesszük el a hatalmát, és a pozitív oldal növelésére használjuk azt fel. Ha átfogóbb képünk van a

dolgokról, akkor agyimosás nélkül túlélhetjük az oktatási rendszert, és nem fogadjuk el a felkínált célokat, amelyek a félelminkre játszanak, és ellenkeznek azzal, amitől igazán boldog lesz a lelkünk.

A MÉDIA

Az iskola csak egy bizonyos életkorig programozza az embereket, a média viszont az egész hátralévő életükben. Újságok, esti hírek, televízió, filmek – ezekkel mind manipulálható az emberek véleménye. Az ember azt gondolná, hogy a hírek azért vannak, hogy elmondják a polgároknak, mi történik a világban, de valójában ez is csak pénzcsináló üzlet, és a kormány megrendelésére dolgozik, így a bemutatott sztorikat gondosan kiválogatják egy bizonyos cél érdekében, igyekeznek kedvező fényben feltüntetni bizonyos gyanús kormányzati intézkedéseket, vagy pedig tényleges gyakorlati jelentőség nélküli, aranyos történetekkel szórakoztatják a nézőket.

Naponta milliónyi dolog történik, és ezek közül csak néhány esemény jut el valaha is a hírműsorokba. Ha csak egy bizonyos témával kapcsolatban válogatják ki az eseményeket, akkor a nézőben kialakul egy bizonyos kép a nap eseményeiről. Ha más eseményeket választanak ki, akkor a néző teljesen más képet lát. Az amerikai média által a nézők elé tárt kép célja például az, hogy az amerikaiak megszállottan retteghessenek a terroristáktól és a bűnözőktől, mert így támogatni fogják a kormány intézkedéseit, hogy az még több országot bombázzon le, és még inkább vegye el tőlünk a jogainkat és a magánéletünket. Az emberekben kialakuló képet arról, hogy mi történik, úgy manipulálják, hogy csak az mutatják meg nekik, amit a médiavállalatok és a kormány szeretne, hogy lássanak. Amiről nem kell tudniuk, az nem kerül a szemük elé. Az olyan fontos sztorikat, amelyek veszélyeztetnék az Irányítórendszert, mert az emberek tudatosabbá válnának tőle, kihagyják a kevésbé jelentős hírek kedvéért (celebpletykák vagy valami megmentett kiskutya története).

Szerencsére vannak alternatív hírügynökségek, amelyek foglalkoznak a valódi kérdésekkel is, például azzal, hogy az amerikai kormány volt a felelős a szeptember 11-i támadásokért, hogy Amerika egyre inkább rendőrállammá válik, ahol az állampolgárok állandó felügyelet alatt vannak, vagy hogy a globális felmelegedés eredményeként egyre súlyosabb katasztrófák és halálesetek várhatók. Szerencsére az alternatív média¹⁹ foglalkozik ezekkel, viszont arra kényszerül, hogy a kábeltelevízió helyett rádióon és interneten keresztül, DVD-ken, magazinokban jelenjen meg, mert ezek kevésbé vannak szabályozva. De míg az alternatív média az elnyomott igazságokat hozza napvilágra, más hírügynökségek erősen összpontosítanak a legújabb rémtettekre és igazságtalanságokra a világban, amelyekkel kapcsolatban egyik olvasó sem tehet semmit, és így akaratlanul is kiszolgálják a negatív felsőbb lényeket, akik az ilyen hírek keltette szorongásból és haragból táplálkoznak. Akkor tudunk ebből kikeveredni, ha szemünk előtt tartjuk a teljes képet, amikor tudomást szerzünk a világban burjánzó problémákról, és megőrizzük a remény és az együttérzés táplálta pozitív hozzáállásunkat.

ÉLELMISZER- ÉS GYÓGYSZERIPAR

Az egészséges embereknek több pénzük, idejük és energiájuk van arra, hogy különbekké váljanak – ellentétben a beteg, pénztelen és elkeseredett emberekkel. Az Irányítórendszer úgy terelgeti az élelmiszeripart, hogy az egészségtelen és szennyezett ételeket termeljen, ami lerontja az emberek immunrendszerét, és növeli a rák kockázatát. Az egészségügyi ágazat korrump; méregdrága kezeléseket és gyógyszereket kínál, amelyek a kiváltó ok gyógyítása helyett csak elfedik a betegség tüneteit. Ennek eredményeként az emberek gyakrabban betegednek meg, és adósságba verik magukat a szükségtelen orvosi számlák miatt.

¹⁹ *alternatív hírek, összeesküvés-hírek*

Az orvosoknak csak azt kellene diagnosztizálniuk és kezelniük, amit a beteg nem tud, ezért fontos, hogy a beteg ismerje meg az általános betegségek tüneteit, hogy a drága orvosi kivizsgálás végén ne csak a szokásos jó tanácsokat hallja: igyon sok folyadékot, és vegyen be egy recept nélkül kapható lázcsillapítót. Számos gyakori betegséget mi magunk is diagnosztizálhatunk és kezelhetünk természetes gyógymódokkal. A gyömbérgyökér például segít megszabadulni a hányingertől és a reggeli rosszullétektől, de az egészségipar szeretné, ha inkább valamelyik divatos szert vennénk meg, ami ugyanazt a hatást fejt ki, de több a mellékhatása, és tízszer többbe kerül. A melatonin segíti az alvást, a spirulina por pedig csökkenti a fáradságot. Egyes emberek arról számoltak be, hogy sikeresen kezelték a rákot napfénnel, friss levegővel, pozitív hozzáállással, valamint friss ételekből és zöldséglevekből álló étrenddel. A természetes egészséges életmódok és gyógymódok megismerése révén még függetlenebbé válhatunk az Irányítórendszerrel.

A hétköznapi étrendtől az emberek gyengék, kövérek, buták és betegek lesznek. A fogkrémekben és a vízben lévő fluorid inkább zavarja az agy működését, mint hogy keményítené a fogakat a szuvasodás ellen. A kenyérben és a süteményekben lévő fehér liszt gyengíti az immunrendszert, gyorsítja a szervezet zsírszinttermelését, és a fő oka a cukorbetegségnek. A margarin (növényi zsíradék, hidrogénezett olajok) nem igazán ehető, és végül a véráramban köt ki, ahol eltömíti az artériákat, és hozzájárul a szívrohamok kialakulásához. A nem fermentált szójatermékek emésztetlen anyagokat és hormonutánzó vegyszereket tartalmaznak, amelyek megzavarják a csecsemők növekedését, és felborítják a felnőttek hormonális egyensúlyát. Pedig ezek mind olyan dolgok, amelyekről a kormány, illetve az egészségügy- és élelmiszeripar azt állítja, hogy jók nekünk.²⁰

²⁰ *aszpartám, nátrium-glutamát, hidrogénezett margarin, mérgező fluorid, szója tévhitek*

A természetes élelmiszerekből (zab és barna rizs, könnyű hússok, olívaolaj és vaj, friss gyümölcsök és zöldségek) álló, kiegyensúlyozott étrend egészségesebb, egyszerűbb és olcsóbb, mint a kenyéren, ételfestékes gabonaféléken, húskonzerveken és gyorsételeken alapuló étkezés. A hulladék élelmiszerek (gyorsételek) iparának bevétele részben abból származik, hogy engedélyeztetik bizonyos ipari hulladékok bekeverését az élelmiszerekbe; ezért van az, hogy a mikrózható ételek, a csomagolt sütemények és a chipsek csomagolásán kimondhatatlan nevű összetevők hosszú listája olvasható – már csak ezért is érdemes ezeket természetes és egészséges dolgokkal helyettesíteni, ha lehetséges.

AZ ELIT

Több ezer éve már, hogy azok az egyének, akik magukat különbnek és jobbnak tekintették mindenki másnál, különböző csoportokba szövetkeztek, hogy a hatalom megszerzése érdekében összehangolják a tudásukat és erőforrásaikat. Az évszázadok alatt hatalmas vagyont és titkos tudást halmoztak fel, amelyet rendre átadtak az utódaiknak. Idővel ebből alakultak ki a befolyásos titkos társaságok és tehetős családok, akik ma már akkora hatalommal rendelkeznek, hogy megírhatják előre a világ főbb eseményeit, például a háborúkat, gazdasági válságokat, vagy akár egész nemzetek felemelkedését és bukását. Ez a nagyhatalmú elit működteti ma a világot, lényegében az Irányítórendszer emberi helytartóiként tevékenykednek. Ezek a vérvonalak és csoportok a Föld minden emberfajtája körében megtalálhatók, de néhány közülük idősebb és hatalmasabb, mint a többi. Farkasoknak tekintik magukat, akiknek természetes joga, hogy felfaljanak minket, a tudatlan birkanyáját, sőt szerintük még meg is érdemeljük ezt – ez persze nem igaz, mert sokkal több ember tudná tiszta tudatú és nagy hatalmú szellemként megnyilvánítani a benne rejlő lehetőségeket, ha lehetőséget kapna rá, ahelyett, hogy az Irányítórendszer különböző ágazatai nagyrészt lenyomnák a fejét a sárba.

Mindazonáltal ezeket az elit csoportokat is felsőbb negatív lények vezérlik.²¹ Az ő irányítóik a korábbi földi kataklizmák fejlett túlélőiből állnak, akik jelenleg a föld alatti városok burjánzó hálózatában élnek, vagy pedig idegen és démoni csoportokból származnak, akik vezérlik vagy programozzák ezt az elitet, hogy információkért és okkult erőkért cserébe végrehajtsák a parancsait. Ahelyett, hogy saját magunk igáznának le egy-egy világot, ezek a felsőbb negatív lények mindig a célba vett népesség elitjét manipulálják, hogy inkább azok taszítsák rabszolgasorba a többi-eket.

²¹ *David Icke, Jordan Maxwell, William Bramley és Michael Tsarion* ki-
merítően foglalkoznak könyveikben az összeesküvés ezen részével.

CSALÓ IDEGENEK

Bár *vannak* pozitív idegenek is, most foglalkozzunk a negatív idegenekkel, és hogy miért vannak itt. Más negatív lényhez hasonlóan ők is kiaknázandó természeti erőforrásnak tekintik az emberiséget. A genetikai anyagunk, a szunnyadó tudásunk és hatalmunk, valamint az, hogy bőséges mennyiségű lélekenergiát vagyunk képesek termelni, nagyon vonzó a számukra. A Földet is főnyereménynek látják a számukra szükséges ásványi anyagok, és más idegen fajok által az idők során itt elrejtett fejlett technológiák miatt, ezenkívül stratégiai előőrsként is ki akarják használni, a galaxisban játszott katonai és politikai szerepük erősítése érdekében. A emberiségnek óriási lehetőségei vannak, hogy aktívan befolyásolja más világok sorsát a jövőben, tehát akiknek sikerül elérniük, hogy mi a saját döntésünk alapján az ő rabszolgáikká váljunk, hatékonyan tudják ellenőrizni a jövőben ezeket a világokat is, amelyek közül néhány még csak nem is a mi jelenlegi fizikai dimenziókban található. A negatív idegenek ezt a főnyeremény hajszoják: *uralom minden lélek felett, minden dimenzióban, mindenkor.*

A szellemi és galaktikus törvények értelmében ezeknek az idegeneknek el kell érniük, hogy önként adjuk át nekik a bolygót és magunkat. Ha elutasítjuk őket, és ők erőszakot alkalmaznak, akkor más idegen fajoknak jogukban áll beavatkozni és érvényesíteni a fenti törvényeket. Ha viszont a rabszolgaságot választjuk,

akkor a törvény-fenntartóknak nincs joguk beavatkozni. A negatív idegenek ezért már időtlen idők óta azon ügyködnek, hogy addig manipuláljanak minket, amíg végül feladjuk a szabad akaratunkat. Eddig még azért nem vették át a hatalmat, mert arra van szükségük, hogy képesek legyünk megállni a saját lábunkon, legyünk egységesek, hajlandók és elég fejlettek ahhoz, hogy rabszolgává tegyünk saját magunkat, és csatlakozzunk a birodalmukhoz. Korábban a népességünk túl kicsi, túl szétszórt és túl kezdetleges volt. Napjainkban már létezik olyan technológia, amellyel felügyelni és ellenőrizni lehet mindannyiunkat, a hadseregek bárhol lecsaphatnak a világon, azokat a nemzeteket pedig, amelyek nem hajlandók együtt haladni a többiekkel, lebombázhatják vagy addig büntethetik, amíg be nem hódolnak. Eljött tehát az ideje annak, hogy a negatív idegenek megkezdjék a bolygó teljes átvételének utolsó szakaszát. Ha sikerrel járnak, az emberiség lesz a legújabb és talán a legfontosabb vagyontárgyuk. Sokkal nagyobb hatalomra és erőforrásokra tennének szert általunk, hogy további negatív Irányítórendszereket hozzanak létre más világokon, és bővítsék az energiafarmjukat.

Az utolsó szakaszban át kell verniük minket, hogy örömmel fogadjuk őket, mint a fejlett segítőinket, akik elvezetik az emberiséget a béke és a megvilágosodás új korszakába. Bár ez az utóbbi tényleg fontos cél lenne, az ilyen idegenek által kidolgozott módszerek a megtévesztést szolgálják, és a végeredmény pont az ellenkezője lesz. Ugyanazok az erők, akik titokban a szennyező technológia használata felé terelték az emberiséget, akik megparancsolták a negatív emberi elitnek, hogy kezdjen világháborúkat, akik lezüllesztették a kormányainkat és milliók üldözésért felelős, ítélkező vallásokat hoztak létre – ezek az erők most megoldásokat kínálnak majd azokra a problémákra, amelyeket igazából ők okoztak, persze azzal a feltétellel, hogy egyesítjük a bolygót az ő irányításuk alatt.²² Az emberi elit irányítóink képesek gondosan megtervezett megrázkódtatás-sorozatokat elindítani a világon a

²² *Allies of Humanity, Cassiopaean Transcripts, William Bramley*

következő néhány évben, például széles körben terjedő betegségeket, éhínségeket, gazdasági összeomlásokat, burjánzó háborúkat és energiahiányt. Ezek pedig igazolják majd az idegenek állítását, hogy az emberi kormányok korrumpáltak és tehetetlenek, hiányzik belőlük a spiritualitás és a bölcsesség, ami persze az idegenekben megvan, ezért minden kormánynak követnie kell az idegenek bölcs útmutatásait. Azt fogják mondani, hogy az emberiség elpusztította a környezetét, és csak az idegen technológia elfogadásával tudjuk megmenteni a bolygónkat. Záporozni fognak ránk tőlük az orvosi és technológiai csodák. Az idegenek talán még azt is mondják majd, hogy ők a jó fiúk, akiknek szükségük van az együttműködésünkre, hogy segítsünk nekik kirúgni a bolygónkról a „gonosz” idegeneket, és ha nem vagyunk hajlandók velük dolgozni, akkor ezek a gonosz idegenek végül elfoglalják a bolygónkat. Persze ugyanaz a negatív idegen erő játszaná el a jó fiút és a rossz fiút is.

A világban jelenleg tapasztalható összes háborúval, környezet-szennyezéssel, korrupcióval és nyomorúsággal a nyakunkon, ugyan ki ne fogadná örömmel az idegeneket, akik ki akarnak húzni minket a bajból? Például azok az emberek, akik felismerik, hogy ez túl szép, hogy igaz legyen, akik érzik, hogy valami nagyon nem stimmel. A többieket annyira lenyűgözi majd az idegen kapcsolatfelvétel ténye, hogy nem tudnak józanul gondolkodni, s annyira elbájolják őket a mesés változások ígéretei, hogy nem látják meg a csalást. Az emberek kétségbeesetten szeretnék, ha véget érne a szenvedésük, de ez a kétségbeesés arra készítheti őket, hogy olyasmit válasszanak, ami végső soron nem az ő érdekeiket szolgálja – mint amikor a szomjúságtól szenvedő hajótörtek tengervizet isznak, és meghalnak a túl sok sótól.

Milyen lenne a jövő, ha sikerülne az idegenek terve? Eleinte az emberek örülnének a békének és a boldogságnak, ami abból fakadna, hogy félreteszik a kicsinyes nézeteltéréseiket, és egy felsőbb értelem irányítása alatt a közös jóért dolgoznak. Aki ellenezné mindezt – például akik átlátnak a szitán –, azokat az embe-

riség ellenségének, terroristának bélyegeznék meg, akiket csak az idegenek ellen érzett rasszista gyűlölet hajt, és szabotálni akarják gyermekeink békés és egységes jövőjét. Az ilyen ellenzékét egy új „terror elleni háborúban” high-tech felügyeleti módszerekkel és állampolgári besúgó osztagokkal fogják üldözni, hogy „megreformálás” (agymosás) céljából felkutassák a másként gondolkodókat. Az erre való felkészülés jegyében az amerikai kormánnyal már most igen sok kutatási pénzt fordítottak a nem halálos fegyverek kifejlesztésére – ezekkel a fegyverekkel a hatóságok legyőzhetik a dühös tömegeket, és sok embert tehetnek ártalmatlanná, anélkül hogy megölnék őket, így aztán több milliányi embert lehet összegyűjteni elkülönítés, kihallgatás, agymosás vagy még rosszabb céljából.

A társadalmat idővel átalakítja az idegen technológia – például az antigravitációs meghajtás, a szabad energiát termelő generátorok²³, minden betegség felszámolása, beleértve a rákot is, távolba látási technológia a bűncselekmények előrejelzésére és megelőzésére (még mielőtt megtörténnének), számítógéppel feljavított agyi funkciók, illetve az emberi és idegen DNS egybefűzése, hogy az új nemzedékek már kevésbé legyenek érzelmesek, inkább intellektuálisak és okultak. A vallást az idegenek által kidolgozott szellemiség váltaná fel, amely az egységet és valamilyen isteni terv hűségét követését hirdetné, amely tervet ezek az idegenek jöttek megvalósítani.

De a technológia káros szenvedélyünké válik, és függőséget okoz majd. Elsorvasztja az emberek szellemi erejét és önálló gondolkodását, helyettük pedig a nem emberi manipulátorok az általuk ellenőrzött külső technológiai eszközöket fogják felkínálni. Az idegen szellemiség célja, hogy még jobban kiirtsák belőlünk a szabad akaratot, ezért vak engedelmességre programozzák majd

²³ A különleges technológiák már ma is léteznek, de elnyomják őket. Keresendő kifejezések: *antigravitáció, szabad energia, skaláris fizika, többletenergia (overunity), rexresearch.com*

az embereket, és azok a végén már nem tudják megkülönböztetni az igazat a hamistól. Még a szellemi és pszichikai erők fokozását célzó genetikai változások célja is csak az, hogy az embereket hatékonyabb szolgafajjá fejlesszék, mert az ember-idegen DNS egyesülés inkább lerontja, minthogy fokozná az olyan igazán fontos képességeket, mint a lelkiismeret, a szabad akarat, az érzelmek, a tisztánlátás, és a belső spirituális tudatosság.

A végén az emberiség szellemileg leigázott, lelkileg torz, genetikailag nyomorék rabszolgafajjá válik, amely készen áll arra, hogy a negatív erők tervének megfelelően, kereszties sereggént hódítson meg más világokat. Ez már megtörtént máshol, és az így létrehozott kereszties rabszolgák közül néhányan most ugyanezt akarják velünk is tenni.

ELJÖTT A VÁLTÁS IDEJE

A jövő bizonytalan, a mérleg nyelve a szellemi szabadság valódi Aranykora és a szellemi elnyomás hamis kora között ingadozik. Bármi is történik végül, a szemléletünk és életmódunk mostantól számítva akár tizenöt év múlva is elképzelhetetlenül eltér majd a maitól. Ha megfigyeljük a jelenlegi trendeket, akkor könnyen belátható, hogy az elkövetkező évtizedekben a társadalmat át fogják alakítani az olyan külső tényezők, mint a fokozódó természeti katasztrófák és gazdasági megrázkódtatások, az egyre súlyosabb összecsapások a korrump kormányok és a lázadó polgárok között, az idegenek létezésének nyílt elismerése, valamint a korábban elfojtott technológiák (például az antigravitáció és az ingyen energia) szabaddá tétele.

De a külső tényezők okozta puszta társadalmi változásoknál komolyabb dolog is folyamatban van. Egyre több ember belül is változik, tudatosabbá válik, és szellemi erőkre tesz szert. Ugyanakkor viszont egyre többen még tudatlanabbá és lelkileg sötétebbé válnak. Egyfajta polarizációs (szétválási) jelenség megy végbe, amelynek során a sötét egyre sötétebb, a világos pedig egyre világosabb lesz, a pozitív emberek egyre pozitívabbakká, a negatívak pedig egyre negatívabbakká válnak. Ez a polarizáció feszültséget és konfliktust teremt, amely végül az utak szétválását eredményezi. A polarizáció globális szinten is végbemegy, ami úgyszin-

tén jelzi, hogy mi tartogat a jövő: komoly feszültségeket és konfliktusokat, amelyek után elválnak útjaink.

Aki eléggé pozitív, szellemileg tudatos és energikus, olyan erőkhöz férhet hozzá, amelyekkel el tudja hagyni ezt a fizikai valóságot, és egy magasabb dimenzióba költözhet. Amint korábban említettük, ez az evolúció következő lépése, amikor az egyszerű ember emberfelettivé válik. Nagyon nehéz elérni ezt egyedül, mert körülvesz és lenyomva tart minket mindenki más alacsonyabb tudatossága és energiája ezen a világon. De minél több embernek sikerül, annál könnyebb lesz másoknak is meghaladniuk a fizikai valóságot. Ez már kezd formát ölteni.

Elértünk egy olyan pontot a sorsunkban, ahol nyiladozik a magasabb létezésbe vezető ajtó. Nem mindenki él a lehetőséggel, csak azok, akik saját elhatározásukból az Irányítórendszer által kínált korlátozott életmódnál jobb megoldásokat keresnek és alkalmaznak. Ez azt jelenti, hogy a népesség pozitív irányultságú részeinek vagy sikerül kiszorítani a sötét erőket, s a tudatosság és szellemi felszabadulás helyévé átváltoztatni a világunkat, vagy pedig együttesen meghaladják a fizikai világot, és közösen átlépnek egy magasabb pozitív dimenzióba. A negatív polaritású emberek pedig eléggé megerősödhetnek ahhoz, hogy elfoglalják ezt a világot, vagy pedig annyira negatívvá válnak, hogy az „alvilágba süllyednek”, és negatív szuperemberekké válnak, akik csatlakoznak a fejlettebb negatív dimenzióban élő negatív idegenekhez.

Ha a fizikai világ lakhatatlanná válna, például a megvadult klímaváltozás vagy üstökös-beccsapódások miatt, akkor a túlélés szempontjából a magasabb dimenziókba való átlépés tűnik a leginkább járható útnak. Ideális esetben, ha a pozitív és negatív lelkek egyaránt felemelkednek a magasabb dimenzió nekik megfelelő szintjére, akkor megszűnne közöttük a vetélkedés ugyanazért a fizikai bolygóért. De a negatív erők nem kizárólag a Földet akarják. Arra vágyanak, hogy uraljanak minden lelket, minden időben és dimenzióban. Minél több lelket irányítanak, annál több energiát és erőforrást tudnak felhasználni még több lélek uralá-

sára. Nem lenne tehát elég, ha visszavonulnának a rabszolgáikkal a felsőbb negatív dimenzióba; az elfogott lelkekkel ugyanis további hódításokat indítanának. Ez azt jelenti, hogy a küzdelem még a Váltás után is folytatódna, csak éppen egy szinttel feljebb. Miután a pozitív emberek, akik korábban az egész földgolyón az egyensúlyért küzdöttek, emberfelettivé váltak, folytatnák a küzdelmet minden időben és síkon.

IDŐHÁBORÚK

Bármilyen különös, de ez a jövő már megtörtént. Mi most a felsőbb dimenziós erők között a jövőnkért folytatott időháború visszahatását tapasztaljuk. A technológiájuk és a létállapotuk lehetővé teszi a számukra a korlátozott mértékű időutazást és a valóság alakítását.

A sötét lények egy csoportja például visszautazhat az időben, és megpróbálhat szabotálni egy olyan eseményt, amely végül a pozitív erők javára billentette el a mérleget; ily módon egy másik jövő jönne létre, ahol ezek a negatív erők kerülnek fölénybe. Viszont a meggyengült pozitív erők is helyreállíthatják az uralmukat, ha visszautaznak az időben, és beszúrnak egy-két új eseményt, amely ellensúlyozza a fenti szabotázsakciót. És ez így megy oda-vissza. Mi pedig közben éljük az életünket, és meg tapasztaljuk a két oldal közötti kötélhúzást, ahogyan az egyik oldal megpróbál manipulálni vagy elpusztítani minket, a másik oldal pedig igyekszik fontos sugalmazásokat felkínálni nekünk, és kulcsfontosságú beavatkozásokat véghezvinni, hogy ellensúlyozzák a szabotáló próbálkozásokat.

Az időutazás törvényei miatt ezek az erők csak bizonyos korlátozásokkal tudnak kézzelfoghatóan kapcsolatba kerülni a célszemélyekkel. Általában láthatatlannak kell maradniuk, és csak érzelmi nyomást vagy telepatikus meggyőzést gyakorolhatnak (ha negatívak), illetve érzelmi támogatást és szellemi ösztönzést

nyújthatnak (ha pozitívak).²⁴ De minél komolyabb sértéssel próbálkoznak a negatív erők, annál komolyabb és kézzelfoghatóbb lesz a pozitív erők ellensúlyozó lépése. Ha például telepatikusan elkábítanak egy szembe jövő sofőrt, hogy térjen át a mi sávunkba, és frontálisan ütközzön velünk, mielőtt még eljött volna az ideje, hogy meghaljunk, akkor a pozitív erők fizikailag elmozgathatják az autónkat az útból, és így a két autó ütközés nélkül megy el egymás mellett, vagy pedig egyszerűen csak mentálisan kényszerítenek minket arra, hogy időben lassítsunk, és így elkerüljük az ütközést. Az ilyen esetek ritkák, de azért előfordulnak. Az időháborúban sokkal gyakoribb módszer, hogy a gondolatokat és érzelmeket manipulálják, és nem próbálkoznak nyílt testi gyilkossággal; ha lehet minket telepatikusan kényszeríteni arra, hogy feladjuk a pozitív utat, vagy szellemi noszogatással rá tudnak venni egy tájékozatlan döntés meghozatalába, akkor az is képes megváltoztatni a jövőt.

A legtöbbünk nem is gondol bele, mennyire függ a jövő a döntéseinktől. Nem tudhatjuk, hogy melyik döntéseink a legkritikusabbak, de minél többször döntünk úgy, hogy a szívünket és a józan eszünket követjük, annál jobban erősítjük a pozitív jövőt, és az adott jövő felsőbb pozitív erői annál könnyebben tudnak támogatni minket a pozitív emberfelettivé válás útján, hiszen ezek a jövőbeli pozitív lények *mibelőlünk* lesznek.

A TERV

Az átlagos emberek viszonylag polarizáltak, értve ezalatt azt, hogy nem tesznek meg mindent, hogy manipuláljanak másokat, vagy hogy segítsék őket. Egyszerűen csak kényelmes életet szeretnének élni, és nem érdekli őket a magasabb igazságok megismerése, ha az nem fokozza a kényelmüket. Ezek az emberek az

²⁴ Az *idővonal dinamikája (Timeline Dynamics)* című cikkem részleteiben elmagyarázza ezt.

energiafarm tisztos lakói, akik nem veszélyeztetik a negatív erőket, és nincsenek kritikus hatással a pozitív erőkre sem.

Vannak azonban olyan emberek is, akik azért születtek, hogy különbek legyenek a többinél. Ők természetüknél fogva kíváncsiak a magasabb igazságokra, életük során kifejlődik bennük a vágy, hogy segítsenek másokon, és olyan érettséggel és fejlett képességekkel vannak megáldva, amelyeket az öröklés vagy a társadalmi programozás önmagában nem tud megmagyarázni. Ezek a segítő lelkek, akiket korábban már említettem. Pontosabban ők olyan emberfeletti lelkek, akik önként születtek újra rendes fizikai testbe, hogy segítsenek kitérni az Irányítórendszerből az arra fogaékony embereknek. Ezek a fejlett lények azért születnek ide, hogy belülről segítsenek lebontani az Irányítórendszert.²⁵

A segítő lelkek fontos célt szolgálnak az isteni tervben: szembe kell szállniuk a negatív idegenek tervével. A felsőbb pozitív erők számára ők bátor ejtőernyősök, akik önként leugranak az ellenséges területre, hogy egy veszélyes kiszabadítási küldetést hajtsanak végre. Mint már említettük, az egyik veszély az, hogy amikor megérkeznek, elfelejtik, kik is ők valójában. Az emberi csecsemőként való megszületés rendkívül megrázó élmény, és az évekig tartó társadalmi kondicionálás is hatékonyan elnyomja a fejlettebb képességeket és emlékeket. Ha viszont sértetlenül túléljük ezt a vesszőfutást, akkor van esélyünk megvalósítani azt, amiért idejöttünk.

Nem igazán számít, ha az olvasó nem tudja eldönteni, hogy vajon ő is segítő lélek-e, mert még akkor is *elhatározhatja*, hogy ettől függetlenül úgy él, mintha az lenne. Mindössze annyit kell tennie, hogy a legmagasabb szintű benső énjé szerint gondolkodik, érez, beszél és cselekszik; azonosul a valódi énjéből (felsőbb énjéből) származó érdekekkel, és követi őket; s eltávolítja magáról a félelmek és alantas vágyak maszkját, amelyet az Irányítórendszer

²⁵ Ré anyag: *vándorok, Hajnalhozók: rendszerrombolók*

ragasztott rá a születése óta. Ha több millió ember megteszi ezt, akkor annyira megnő a börtön falára nehezedő nyomás, hogy végül repedések jelennek meg rajta, amelyek utána járatokká szélesednek, és kiszökhetünk rajtuk. Mindez elég drámaian hangzik, de a gyakorlatban azt jelenti, hogy ha a felsőbb lelkek hűek maradnak önmagukhoz, akkor önbizalmat keltenek másokban, és megmutatják nekik a fizikai világ meghaladása felé vezető utat. Ehhez fenn kell tartanunk az optimista hozzáállásunkat, észre kell vennünk a mellékvágányokat és a buktatókat, a döntéseinket nem a társadalmi elvárások, hanem a megérzéseink és a bölcsességünk alapján kell meghoznunk, valamint képességeink és a körülmények szerint kell szolgálnunk mások szellemi fejlődését.

A HIPERDIMENZIÓS IRÁNYÍTÓRENDSZER

A negatív erők a tervük szempontjából kiszámíthatatlan és ellenőrizhetetlen fenyegetésnek tekintik a segítő lelkeket. Mivel az Irányítórendszer az olyan emberektől függ, akiket arra programoznak, hogy higgyenek az illuzórikus korlátozásokban, és akiket tudatlanságban tartanak a jobb alternatívákkal kapcsolatban, ha elegendő ember ébredne fel spirituálisan, és a gyakorlatban is használná fejlettebb képességeit és tudását, az Irányítórendszer kártyavárként omolna össze. Tehát azon túl, hogy manipulálják az embereket, és élőködnek rajtuk, a negatív lények az Irányítórendszer segítségével el is nyomják vagy megsemmisítik a segítő lelkeket, mielőtt azok még eléggé megerősödneek, és teljesíteni tudnák a küldetésüket.

Az Irányítórendszer alsó része (média, iskola, katonaság, vallás stb.) a tömegeket manipulálja, és nagyrészt olyan harmadik dimenziós üzem, amelyet a mások kárából hasznot húzó emberek működtetnek. A rendszer felső részét közvetlenül a negatív asztrológiai, idegen és démoni erők működtetik, akik kifinomult magasabb dimenziós technikákkal célozzák meg a segítő lelkeket, vagy pedig a tervük számára hasznos egyéneket toboroznak. Az alábbiakban leírom a leggyakoribb fogásaikat, és néhány védelmi módszert is bemutatok.

MANIPULÁLT ÜGYNÖKÖK

A hiperdimenziós Irányítórendszer hatmilliárd ember közül választhatja ki a gyengébb elméket, akiket rá tud venni arra, hogy vegyék körül és lelkileg fojtogassák a bimbózó segítő lelkeket.

Minél kevésbé van jelen és minél kevésbé működik egy személyben a szellem, annál inkább tudják vezérelni őt a negatív erők. Egy-egy nemtörődöm pillanatban bárkit bele lehet rángatni telepatikus úton olyan dolgok megtételébe vagy kimondásába, amelyeket később megbán. Amikor nem vagyunk teljesen tudatában önmagunknak, az érzelmeinket mesterségesen is lealacsonyíthatják a technológiai vagy pszichikai manipulációk, és ilyenkor szokatlanul ingerlékenynek és makacsnak érezzük magunkat; a gondolataink pedig hamis gyanúk és félreértések felé terelődhetnek. Ezekkel a dolgokkal veszekedést és bizalmatlanságot lehet kelteni a segítő lelkek és a hozzájuk legközelebb álló emberek között, hogy széteszenek a szépen alakuló, ígéretes és hasznos kapcsolatok.

Vannak közöttünk olyanok, akik lelkileg annyira éretlenek, és annyira sújtja őket a szellem hiánya, hogy az Irányítórendszer *állandó ügynökeiként* élnek. Ezek az emberekből általában hiányzik az öntudat és az egyéniség, nem mutatnak valódi empátiát és együttérzést, és zsarnokként vagy piócaként keserítik meg mások életét. Valami emelkedettebb dolog hiányzik belőlük, ezért szívtelenül cselekednek, amikor megmutatják az igazi arcukat. A segítő lelkek gyakran születnek olyan családokba, ahol legalább az egyik szülőre²⁶ vagy testvérré illik ez a leírás; ha a lélek túléli, hogy állandó gyötrelemben kell felnőnie, akkor megerősödik a tapasztalattól. Ha a lélek összeroskad, akkor túlságosan gyenge és sérült lesz ahhoz, hogy elérhesse a célját. Az Irányítórendszer elsődlegesen így intézi el a segítő lelkeket; állandó ügynökeivel

²⁶ mérgező szülők, pszichopaták, nárciszisztikus rendellenesség, pitiáner zsarnokok

megettöri, vagy összezavarja őket. Ha sikerül egy segítő lelket rászoktatni a bizalmatlanságra, az önbizalomhiányra, az érzelmi rászorultságra, mások gyűlöletére, az ítélkező hozzáállásra vagy egyéb lelki zavarokra, akkor az súlyosan lerontja azt a képességét, hogy másoknak segítsen az életben.

Ha történetesen az olvasó is kiúttalan csapdába került egy zsarnokoskodó ügynökkel, higgyen benne, hogy ez nem tarthat örökké. Szánjon saját magára egy kis időt, és vegyen részt olyan tevékenységekben, amelyek erősítik és ápolják az érdeklődési körét és a kreativitását, mivel ez életben tartja a lelke lángját a sötétség idején. Ne vegye a lelkére a rá záporozó kritikákat, amelynek célja, hogy megutálja magát, elveszítse az önbizalmát a saját képességeiben, vagy hogy mindent feladjon. Ne hagyja, hogy az alkalmatlanság érzése olyan üres célok felé kényszerítse, amelyeket nem érez a sajátjainak, például hogy macsó vagy kemény szívű legyen, csak hogy ne tűnjön gyengének. Ne fogadjon el olyan ostoba normarendszert, amely a negatív tulajdonságokat értékeli, és kigúnyolja a pozitív értékeket. A negatív lények számára az a főnyeremény, ha magukhoz hasonlóvá tehetnek valakit, küzdeni kell tehát ez ellen, és soha nem szabad elfeledni, milyenek is vagyunk *valójában*.

Az állandó ügynökök néha közeledni és barátkozni próbálnak a segítő lélekkel annak aktív ébredési szakaszában, hogy hamis hiedelmekkel félrevezessék. Ha például úgy döntünk, hogy intenzív belső utazásba kezdünk, hogy minél többet megtanuljunk magunkról és a valóságról, a hiperdimenziós Irányítórendszer ezt észleli, és előfordulhat, hogy végül egy gyanús alakot ereszt ránk. Ez a személy erősen tükrözni fogja számos hiedelmünket, de úgy tűnik, hogy túl hirtelen vagy túl kényszeresen akar kapcsolatot építeni velünk. Aztán amikor már megszerezték az osztatlan figyelmünket, gyorsan félrevezető információkkal kezdenek bombázni, olyan hiedelmeket próbálnak belénk ültetni, amelyekből kényelmetlenül érezzük magunkat, és kételkedni kezdünk a korábban megszerzett tudásunkban és bölcsességünkben is – de nem

jogosan, hanem a manipulatív taktikázásuk miatt. Gyakran egy csomó nagyon furcsa szinkronicitáson keresztül lépnek be az életünkbe, például olyan dolgokat említenek, amelyeket éppen most kutatunk, de senki más nem tud róla, vagy elmondanak egy személyes gyermekkori történetet és annak a részletei nagyon furcsán és túl szorosan illeszkednek a saját gyerekkorunkhoz. Amikor pedig ellenállást mutatunk, a negédesről egy szempillantás alatt rosszindulatúra válnak. Ez lehet a figyelmeztető jel a számunkra: ha a viselkedésük homlokegyenest megváltozik, amint nem vagyunk hajlandóak úgy táncolni, ahogyan ők fityülnék; ilyenkor feltárul az igazi szándékuk.

Más állandó ügynököket esetleg csak azért küldenek, hogy lehúzzanak és kiégessenek minket. Az ilyen emberek ránk csimpszkodnak, hogy legyünk a tanítójuk, a megmentőjük, a tanácsadójuk stb., és érzelmileg szörnyen rászorulónak és kétségbeesettnek mutatják magukat. De nem számít, mit mondunk nekik, soha nem *figyelnek* és nem *fejlődnek*. Ez a különbség az ilyen emberek és az őszintén tanácsot keresők között. Ahelyett, hogy tényleg előnyükre szolgálna a párbeszéd és okulnának belőle, illetve bölcsébbé vagy erősebbé válnának tőle, mindig csak még több időt és energiát kérnek tőlünk. Mintha nem is érdekelné őket a tanácsunk, s csak az volna fontos, hogy magunkkal vonsozzuk őket. Lényegében olyanok, mint az energiaszívó piócák. Adjunk nekik egy esélyt, hogy tanuljanak a tanácsainkból, de ha kiállhatatlanná válnak, és következetesen nem hajlandók segíteni saját magukon, akkor lépünk le.

Mindkét típus elég nyilvánvaló lesz, amikor találkozunk velük. Ezek az emberek vékony felszíni maszkot viselnek, és időről időre előbukkan alóla valami csúnyaság. A csúnyaság lesz az áruló jel. Különbséget kell azonban tennünk a következő két dolog között: egy rendes embernek rossz napja van, és akaratlanul is ránk förmed, illetve egy veszélyes ember úgy tesz, mintha kedves lenne, kivéve egyes pillanatokat, amikor félrecsúszik az álarca.

Ösztönösen is megérezhetjük, mi rejtőzik egy ember felszíne alatt. Álságosnak tűnik-e a kedvessége? Tőle szokatlannak tűnik-e a durvasága? Könnyen tévedhetünk, ha csak az alapján döntjük el valakiről, hogy pozitív vagy negatív-e, hogy kedvesen viselkedik és kedves dolgokat tesz, illetve hogy közönséges és agresszív. A házasságszédelgők mindig a felvett bájukkal bolondítják magukba a magányos idős hölgyeket; ezért néha tudni kell a sorok között olvasni, hogy észrevegyük az állandó ügynököt. Végző soron nem is számít, hogy szellemileg alszanak, vagy pedig végképp hiányzik belőlük a szellem, mivel aki nem a maga ura, és ártó módon viselkedik, az mindenképpen rosszat tesz. Ha valaki lehúz minket, akkor tiszteljük magunkat annyira, hogy tartjuk tőle a három lépés távolságot.

A trükkös ügynökökkel csak a megérzéseink segítségével tudunk sikeresen elbánni. Élesítsük a megérzéseinket azzal, hogy odafigyelünk az érzéseinkre, amikor kapcsolatba kerülünk valakivel, és jól jegyezzük meg az adott érzést. Később, amikor az idő múltával megmutatja a valódi arcát, idézzük fel ezt az érzést, és kapcsoljuk össze a kettőt. Bárkinél is éreztem azt eddig, hogy valami nincs rendjén vele, az az ember végül mindig nyíltan felfedte negatív szándékait vagy céljait. Akinél pedig úgy éreztem, hogy teljesen arányos és jóindulatú személyiség, arról végül mindig kiderült, hogy igazi kreatív lélek, akiben megvan az élet szikrája.

De ha nem akarunk tévesen gyanakodni bizonyos emberekre, akkor ne keressük betegesen a legkisebb figyelmeztető jeleket is a még elviselhető emberek viselkedésben, mert akkor úgy fogjuk látni a dolgokat, ahogyan mi szeretnénk, nem pedig ahogyan vannak. Ha van valamilyen figyelmeztető jel, akkor azt úgyis észrevesszük. Mindössze annyit kell tennünk, hogy ne kezdjük el magyarázkodással elhessegetni ezeket a figyelmeztető jeleket, amikor az arcunkba kapjuk őket. Maradjunk tehát nyugodtak és semlegesek, nehogy az elfogultság eltorzítsa a megfigyeléseinket. A negatív lények beplántált gondolati hurkokkal és megszervezett félreértésekkel szoktak bizalmatlanságot kelteni két pozitív lélek

között, úgyhogy vigyázzunk. Ellentétben a valódi figyelmeztető jelekkel, a mesterségesen előidézett paranoia a veszély világos tudatossága helyett ésszerűtlen ingerlékenységi és túlérzékenységi impulzusokat vált ki. Az óvatosság és a paranoia között az a különbség, hogy az előbbi esetben a tudatunk éles, mégis nyugodt és mentes az irracionális kényszerektől, a második pedig csak tisztán mérgezett állapot.

Fontos megjegyezni, hogy ezek az ügynökök gyakran nincsenek tisztában azzal, hogy mit csinálnak. Nem lehet őket hibáztatni a tetteikért, mert nem uraik önmaguknak. Ezért inkább érezzünk együtt velük, és értsük meg, hogy csupán tehetetlen parasztok egy sakkjátszmában, amelyet nem is képesek felfogni. Persze az együttérzés nem jelenti azt, hogy engedjük magunkat lehangolni, hanem inkább azt, hogy megértjük őket, de éles elmével és határozottan a sarkunkra állunk, ha szükséges, miközben nincs bennünk megvetés és gyűlölet velük szemben. És az a legfontosabb, hogy a negatívabb emberekkel átélt kellemetlen tapasztalataink miatt ne veszítsük el a reményt az egész emberiségben. Vannak hozzánk hasonló más pozitív lelkek is, aki keresztezik majd az utunkat, ha eljön az ideje, és a mi hullámhosszunkon rezgő emberekkel kötött barátságokból nagy megkönnyebbülés, erő és öröm származhat.

ELRABLÁSOK ÉS ELMEPROGRAMOZÁS

A negatív lények legközvetlenebb és legalattomosabb módszere a potenciális fenyegetések kiiktatására, hogy elrabolják őket, megváltoztatják az elméjüket, és hazaviszik őket anélkül, hogy a szerencsétlenek emlékeznének rá, mi is történt velük. Lehet, hogy az egyik este lefekszünk, éjjel elrabolnak minket, és másnap reggel csak a nyugtalanság és fáradtság homályos érzésével ébredünk fel. Pedig az éjszaka folyamán lehet, hogy több órán keresztül egy idegen hajó fedélzetén vagy egy föld alatti bázison tartózkodtunk,

és közben az elménkbe hipnotikus parancsokat²⁷ programoztak be, amelyek időzített bombaként ketyegnek a tudatalattinkban. Aztán a következő napokban ezek a parancsok csendben aktiválódnak, és hirtelen ellenállhatatlan vágyat érzünk arra, hogy depressziósak legyünk, utáljuk magunkat vagy elveszítjük a bizalmunkat saját magukban és másokban, hogy ésszerűtlen vagy erkölcsstelen késztetéseket érezzünk, vagy hogy olyasmit mondjunk, amitől összeveszünk egy másik személlyel, aki esetleg szintén be van programozva.

Az elrablásokat vagy a negatív idegen lények, vagy pedig negatív emberek végzik az idegen technológia segítségével. Az utóbbi társaság Amerika, Nagy-Britannia és Izrael katonai hírszerző ügynökségeinek szigorúan titkos csoportjaiból áll, amelyeket a negatív idegenek teljesen az ellenőrzésük alatt tartanak. Benne vannak még a dologban a korábban már említett föld alatti civilizáció tagjai is. Az elrabolt emberek, akik véletlenül emlékeznek az élményeikre, gyakran látták ezt a három csapatot együttműködni.

Az elrablók rendkívül kifinomult technológiával rendelkeznek. Mint említettük, az idegenek meg tudják állítani az időt, megbénítják és átlebegtetik az embereket a tömör falakon és ablakokon, egyenesen a hajóikba, vagy csak egyszerűen kivonják az ember lelkét, míg a teste az ágyban marad. A hajóik képesek visszahúzódní egy másik dimenzióba, villámgyorsan kirepülni a világűrbe, méretet változtatni és belülről sokkal nagyobbak tünnek, mint kívülről. A speciális katonai csoportok rendelkeznek olyan portál-technológiával, amely féreglyukat hoz létre a földalatti bázisuk és a hálózobánk között, és ezen keresztül szállítják az embereket. A bázisaik valószínűleg gyorsított időmezővel vannak átítatva, így akár nyolc órát is tölthetünk ott, miközben odahaza csak két óra telik el. Még akár be is ültethetnek valamit az agyunkba, amelyen keresztül távolról, alvás közben programozhatnak minket.

²⁷ poszthipnotikus szuggesztíók, hipnózis, agy mosás, elmeirányítás

Mindez nagyon fantasztikusan, ijesztően és örülten hangzik, de elég sok ember emlékezik az élményeire és szolgáltat közvetett bizonyítékokat, amelyek azt sugallják, hogy a fent említett dolgok nagy valószínűséggel tényleg megtörténnek. Bár sokkal több el-
 rablás történik, mint amennyivel most foglalkozunk (például az idegenek genetikai anyag begyűjtése miatt is rabolnak el embereket, hogy az idegen-ember hibridek fajtáját hozzák létre, akik az emberek és idegenek közötti összekötő kapocs szerepét töltik majd be), a lényeg, hogy tudjunk róla: nem feltétlenül a sajátunk minden gondolatunk és készletünk.

Az idegenek beprogramozhatják az elrabolt embereket arra is, hogy beleszeressenek egymásba, de csak azért, hogy utána kikapcsolják az egyik ember érzéseit, és hagyják kínlódni a másikat a viszonzatlan szerelem miatt.²⁸ Belénk programozhatják a balsors, a teljes kétségbeesés és az értelmetlenség érzését, vagy pedig kiszúrhatnak maguknak egy segítő lelket még kisgyermek korában, és több éves programozással eltorzítják, hogy antiszociálissá, torz erkölcsűvé és érzelmileg működésképtelenné váljon. A katonai csoportok általában a túlélés és a versengés harcos hozzáállását programozzák a célszemélyekbe, például hogy a fegyverek megszállottjává váljon, és erőszakkal oldja meg a problémáit; ezek közül kerülnek ki utána a hírekben megjelenő iskolai lövöldözők vagy pokolgépes merénylők. *Nagyon* fontos tehát, hogy figyeljük a gondolatainkat és érzéseinket, és ne engedjük, hogy ellenőrizetlen módon kifejeződjenek a feleslegesen ellenséges, nyomasztó, rögeszmés vagy önpusztító impulzusok.

Az elrablás jele lehet, ha hirtelen megrémülve felébredünk, és azt érezzük, hogy valami gonosz lappang a szobában; kora reggel felébredünk, és úgy érezzük, mintha nem is aludtunk volna; vagy a szokásos időben ébredünk, de nagyon fáradtnak és nyüzötnak érezzük magunkat, ami nincs arányban azzal, amit az előző nap

²⁸ *alien love bite, Eve Lorgen*

csináltunk. Ha vannak háziállataink, azok is elcsigázottak vagy el-lenségesek lehetnek, miután tanúi voltak az elrablásunknak. Az intenzív programozás eredményeként esetleg üresnek vagy ködösnek érezzük az elménket a nap folyamán. Lehet, hogy szokatlan horzsolások, karcolások vagy hegek vannak a testünkön, amelyek nem voltak ott az előző este; ezek a testünkbe helyezett implantátumok miatt vannak, amelyekkel nyomon követik és ellenőrzik a helyzetünket, az életjeleinket, a gondolatainkat és az érzéseinket. Az elrablás előjele lehet, ha látomásainkban idegenek jelennek meg, amikor elalváskor becsukjuk a szemünket, figyelmeztető számokat látunk vagy cseng a fülünk, lefekvés előtt akár egy-két órával is, és ha a háziállataink is szokatlanul nyugtalanok, vagy a szobában mozgó láthatatlan dolgokra reagálnak.

Az elrablások nem mindig előzhetők meg, ezért az első és legfontosabb védelmi vonalunk az, hogy kárelhárításként már csírájában elfojtjuk a programozott gondolatokat. De az elrablások súlyossága és előfordulása csökkenthető az alábbi módszerekkel.

Először is fontos, hogy humorral és önbizalommal kezeljük a dolgot, úzzuk el a félelmet és a megszállott paranoiát, mert ez utóbbiak lecsökkentik a lelkünk rezgését, és megkönnyítik a más dimenziós idegenek vagy a katonai teleportáló technológia számára az elrablásunkhoz szükséges ránk hangolódást és kiemelést.

Másodszor: jól ismert tény, hogy a legtöbb elrablás akkor történik, amikor alszunk, és ébren csak azokat az embereket ragadják el (például amikor egy sötét vidéki úton vezetnek), akiknek elég gyenge a lelkiereje és a tudatossága. Ez azt mutatja, hogy a szabad akarat, a lélek ereje, és a tudatosság erőteljes akadályt jelentenek az elrablások szempontjából – ha éjszaka ébren maradunk, amikor az előjelek jelzik a közelgő elrablást, akkor élesben meg tudjuk állítani őket, de ha ez nem lehetséges, akkor használjunk hangra bekapcsoló magnót, amely felvesz minden szokatlan fizikai tevékenységet az éjszaka folyamán; ha reggel visszahallgatjuk szalagot, és *ráébredünk*, hogy mi történt az éjszaka, az elrablóknak nehe-

zebb lesz észrevétlenül megjelenniük. Néhány évvel ezelőtt, egy gyakori elrablásos időszakban felállítottam egy mozgásra működésbe lépő webkamerát, amely engem rögzített alvás közben, és aznap éjjel hatszor ment el az áram, a számítógép minden alkalommal újraindult, a felvétel pedig leállt. Az elrablók nem örültek neki, hogy ezt csináltam, de ez az eset is mutatja, hogy már egy ilyen kis dologtól sem tudják azt csinálni, amit akarnak.

Harmadszor: lefekvés előtt erősen kívánjuk, hogy maradjunk mentesek minden negatív befolyástól az éjszaka, amíg fel nem kelünk. Küldhetünk egy komoly kérést a pozitív erőknél, vagy a felsőbb énünknek, hogy védjen meg minket. És megpróbálhatjuk átmenetileg felemelni a lelkünk rezgésszámát is, ha a olyan dolgokra gondolunk vagy emlékszünk, amitől jól érezzük magunkat, majd pedig egy izzó fényből álló, szilárd gömbpajzsot képzelünk el a szobánk vagy a lakásunk köré. Mindezek segítenek lerögzíteni a kívánságunkat, és megerősítik az elrabolatással szembeni döntésünket.

Az elrablás során alkalmazott technológia annyira fejlett, hogy nem csak a fizikai, hanem a metafizikai törvényeket is figyelembe kell vennie. Ezek a törvények alapvetően azt mondják, „Azt csinálsz, amit akarsz a célszeméllyel, kivéve ha az teljes mértékben megsérti a szabad akaratát. Vannak tehát bizonyos manipulációk, amelyeket lehetetlen végrehajtani.” Az egyik ilyen akadály, hogy nem szabad közvetlenül megölni a célszemélyt; ezt csak ritkán engedélyezik a törvények, kivéve, ha a célszemély eléggé gyenge és készséges (pl. ha hosszan tartó kábítószer-fogyasztás miatt legyengült a lélekereje, okkult rituálék segítségével ő maga hívta meg a negatív erőket, azt gondolva, hogy minden idegen jó, és kérte őket, hogy találkozhasson velük és így tovább). Ezen korlátozások miatt az emberrablók kénytelenek „kíméletesebb” és megengedhetőbb módszerekhez folyamodni, például az elme programozásához, amelynek eredményeként az elrabolt személy idővel saját magát pusztítja el, ha úgy dönt, hogy engedelmeskedik a benne felmerülő irracionális gondolatoknak és kényszerek-

nek. Mivel *választhat* az adott helyzetben, így a metafizikai törvények értelmében megmarad a szabad akarata. Tehát minél inkább tudatában vagyunk annak, hogy mit csinálnak velünk (ha történetesen elraboltak minket), és minél erősebben kívánjuk, hogy szabaduljunk meg az elrablásoktól, annál kevésbé tudnak elrabolni minket a szabad akaratunk megsértése nélkül.

DIMENZIÓS IDŐJÁRÁS ÉS CIKLIKUS HATÁSOK

Nem kétséges, hogy bizonyos napok jobbnak és nyugodtabbnak tűnnek más napoknál. Vannak napok, amikor úgy tűnik, hogy elszabadult a pokol, és az emberek megőrültek. Ha különböző helyszíneken és azonos időben több ember is hasonló negatív tapasztalatokat él át, akkor valamilyen magasabb befolyás lehet a háttérben, nem pedig csak az, hogy bal lábbal keltek fel.

A legerősebb hatást a Hold fejtí ki. A néphit szerint a telihold hatására a vérfarkasok levetik rendes emberi külsejüket, és kiéhezett vadállattá változnak át. A *holdkóros* kifejezés abból a régi hitből származik, hogy a *Hold* hatása súlyosbítja az elmebeteg állapotát. Ezek az elképzelések nagyon közel járnak az igazsághoz; újholdkor és teliholdkor, illetve az őket két-három nappal megelőző és követő időszakban a lehetséges negatív hatások nagymértékben fokozódnak, mert felerősödik a bennünk lévő sötétség, és könnyebben megharagszunk, felkapjuk a vizet, megsértődünk, vagy lehangolódunk. A telihold az extrovertált sötétséget hozza ki belőlünk, aminek hatására durvábban támadunk rá a többiekre, az újhold pedig a befelé forduló sötétséget súlyosbítja, és ilyenkor túlérzékennyé válunk, könnyen megsértődünk, illetve elcsüggedünk.²⁹

Ami az ilyen holdidőszakok alatt történik, hasonlít ahhoz, mint amikor az időjárás viharosra fordul, és megteremti a hirtelen zivatarok kialakulásának feltételeit. Néha csak a mennydörgést

²⁹ Lásd *A Hold tápláléka (Food for the Moon)* c. cikkemet

halljuk, máskor pedig komoly forgószél söpör végig a városon. Kedvezővé válnak a feltételek ahhoz, hogy hirtelen veszekedés törjön ki az emberek között. Mindez növeli a negatív szinkronicitások előfordulását is, az olyan valószínűtlen „baleseteket”, amik igazán a kedvünket szegik. A Hold hatásmechanizmusa a Föld, a Nap és a Hold közötti együttállásokból ered, amelyek zavarokat hoznak létre a gravitációs mezőben. Ezek átmenetileg felkavarják a mi dimenzióink és a felsőbb negatív dimenzió közötti határokat, aminek következtében könnyebben manipulálhatnak minket a negatív erők és energiák. A dimenziók közötti határokat megzavarhatja még a naptevékenység (például napfoltok, napszél-áramlások, és a geomágneses viharok); a közvetlenül fölöttünk áthaladó időjárási frontok; és a világban nemrég bekövetkezett súlyos katasztrófák is, mert a megnövekedett halálozásból és szenvedésből az Irányítórendszer extra energiát kap, amellyel további célszemélyeket manipulálhat.

Az energiafarm ilyenkor szedi be a „bérleti díjat”. Fontos megérteni, hogy ha újhold vagy telihold környékén azt érezzük, hogy nagyon rossz napunk van, akkor tudjunk róla, hogy ez is elmúlik majd, mint minden vihar, és egyes emberek ilyenkor egyszerűen nincsenek maguknál. Figyeljük meg az álmainkat az újhold előtti és utáni néhány napon; ezek az álmok gyakran jelképesen sugallják, hogy mi vár ránk a következő sarkon. Ha sikeresen ki tudjuk hámozni az ilyen álmokból a ránk váró baj természetét, akkor már maga a tudatosságunk is megakadályozhatja a bekövetkezését, csakúgy, mint az elhatározásunk, hogy pozitív hangulatban maradjunk az adott holdidőszakban. Legyünk fokozottan éberek az ilyen időszakokban, és tartsuk rövid pórázon az érzelmi reakcióinkat.

ÉRZELMI EGYENSÚLY

Amikor elkap minket a világfájdalom, akkor le vagyunk törve, mint a bili füle. A legnagyobb gond az, hogy az indokolatlan negatív érzelmek korlátozzák az észlelésünket, ami azt jelenti, hogy nem ismerjük fel, elfelejtjük, vagy nem nézzük a dolgok pozitív oldalát. A negatív érzelmek befolyásolják a döntéseinket és a gondolatmenetünket, és így olyan negatív következményeket hozunk létre, amelyek még mélyebbre döngölnek bennünket a sárba. Így egy ördögi körbe kerülünk, amelyben a negatív hozzáállás negatív élményeket teremt, és ez tovább erősíti a negatív hozzáállást.

Egy negatív érzelem akkor indokolatlan, ha túléli az őt kiváltó eseményt, és többé már nem az a szerepe, hogy motiváljon minket a probléma megoldására; illetve ha külső kiváltó esemény nélkül ereszkedik ránk. Az utóbbira lehet példa a Hold hatása: bizonyos napokon nagyon ingerlékenynek vagy nyomottnak érezhetjük magunkat, de ezek az érzések saját maguktól támadnak. Ezek az érzelmek csak azután *tűnnek* indokoltnak, miután hagyjuk, hogy irányítsák a gondolkodásunkat. Mondjuk miután gyászos hangulatba kerültünk, elkezdünk gondolkodni az élet rossz dolgairól, és ez csak tovább mélyíti a búskomorságunkat. Vagy esetleg minden ok nélkül ingerültnek érezzük magunkat, de aztán amikor valaki ártatlanul rosszul közeledik hozzánk, mi ráförmedünk, s elkezdünk veszekedni – és utána már *tényleg* ingerültek leszünk. Mindez azonban az indokolatlan negatív hozzáállá-

sunkkal kezdődött, és ha azt sikerül csírájában elfojtani, akkor nem hozunk létre olyan szellemi vagy fizikai következményeket, amelyek tovább fokoznák a bajt.

A negatív állapotból csak úgy törhetünk ki, hogy a saját szabad akaratunkkal egy pozitívabb lehetőséget *választunk*. A szabad akarat azt jelenti, hogy kiválasztjuk, mit szeretnénk a jövőben, nem pedig azt, hogy folytatjuk azt, amit a múlt alapján indokolt-nak érzünk. Tehát, ha beleragadtunk a negatív hozzáállásba, amelyet megindokolnak a gondolataink, emlékeink és az általuk létrehozott következmények, akkor könnyen gondolhatjuk azt: „*Miért legyek pozitív? Nézd meg, milyen szerencsétlen helyzetben vagyok!*”, de ez a választás csak állandósítja a múltat, és nem indít el új jövőt. A helyes válasz az lenne: „*Tudom, hogy most érzelmileg nem vagyok józan állapotban, ezért úgy döntök, hogy megfordítom a dolgokat*”. Ha megfordítjuk az érzelmi állapotunkat, akkor tisztábban látjuk a dolgokat, és rájövünk, hogy csak azért éreztünk jogosnak a negatív hozzáállást, mert beszűkült a tudatosságunk.

Az első lépésben tudatosítanunk kell magunkat, miközben még mindig ural minket a negatív érzelem. Ha nem engedelmesskedünk vakon az érzelemnek, hanem észrevesszük magunkat, és egy darabig csak a saját belső érzeteinkre figyelünk (gyors szívverés, gombóc a torokban, tüzes arc, feszültség a fejben és a vállban...), akkor ez segíthet leválasztani magunkat az ösztönző erőről, és az akár alább is hagyhat.

Miután ráébredtünk a helyzetünkre, akkor valamilyen fogással kihúzzuk magunkat belőle. A külső gyors vészmegoldások lehetnek: veszünk néhány mély lélegzetet, eszünk valamit (főleg csokoládét), sétálunk vagy szunyókálunk egyet – de ezek csak átmeneti megoldások, amelyekkel a könnyebbik végén fogtuk meg a dolgot. A másik megoldás, hogy megbeszéljük a dolgot valakivel, akiben megbízhatunk; ha a negatív hozzáállást a sötét erők küldik ránk kívülről, hogy veszekedésbe keverjenek minket, gyakran elég beszélni róluk másnak (feltéve, hogy ő elég nyitottan viszonyul a

dologhoz), hogy abbamaradjanak a próbálkozások, és hirtelen megszűnjön a negatív elnyomás.

Az ideális módszer bensőleg hat, és fokról fokra alakítja át pozitívvá a negatív érzelmeket.³⁰ Az egyik ilyen módszert *mentőkötélnek* hívják. Ha fuldoklunk a negativitásban, egy mentőkötélre van szükségünk, amellyel kihúzhatjuk magunkat a partra. Kell valami, amit követve kimászhatunk a részeg állapotból a józanságba. Enélkül nincs megfelelő eszközünk az átmenethez. Egy hangulatból, amelyről végül kiderül, hogy indokolatlanul volt negatív, nem érveléssel kell megtalálnunk a kiutat, hanem egy „kötéllal” kell húznunk magunkat a kiegyensúlyozottabb lelkiállapot felé. Ez a kötéllal lehet egy ima, egy kijelentés, egy meditáció, egy inspiráló könyv – bármi, ami a belső utunkon elvezet minket a lelki egyensúly visszanyeréséhez. Mint korábban említettük, a negativitás elködösíti az észlelésünket, és szubjektív módon átrendezi, torzítja, és beszennyezi az érzékelt tényeket. De egy ima, meditáció vagy egy higgadt szellemi ténysorozat (amelyet felolvasunk vagy fejből felidézünk), képes túlélni az átsiklásainkat a negativitásba, és mentőkötéllként visszahúzhat minket a világosság és a kiegyensúlyozottság felé.

Ha elnyerte a tetszésünket ez az ötlet, próbáljuk meg létrehozni a saját mentőkötélünket, amelyet szükség esetén előhívhatunk. Ez lehet egy pozitív hangulatban saját magunknak írt üzenet, amelyet később elolvasunk, amikor nyomás alatt vagyunk. Lehet egy rövid vers, amelyen elmélázunk, és fokról fokra haladunk a negatívból a pozitív felé (szomorúság, együttérzés, megértés, elfogadás, vigasz, remény, hála, lelkesedés, öröm és végül szeretet). Lehet egy bölcs mondásokat tartalmazó könyv, amely emlékeztet minket a lelki igazságokra és az élet lényegére. Néha elég az is, ha befelé fordulunk, és a „béke” és „hála” szavakra összpontosítunk egy pár percig. Megfelelő akaraterő és összpontosítás esetén igazából nem is kell mechanikus eszközöket használnunk,

³⁰ *Kybalion, érzelmek kezelése*

elég egyszerűen befelé fordulni, szellemi önmagunkra és a világegyetem nagyszerűségére gondolni, s ezzel magasztos állapotba kerülve megnöveljük a rezgésszámunkat. Komoly lelki nyomás alatt azonban a mentőkötél igazi áldás lehet.

AZ ELLENTÉTEK HARCA

A felébredés és a magasabb tudatosság felé vezető utazás megkezdésének fontos lépése, amikor különbséget teszünk a pozitív és a negatív, a felemelő és lehúzó dolgok között. Mivel fizikai testben élő szellemi lények vagyunk, ezért az ellentétek harcában kell vergődnünk. Bennünk ez a magasabb és alantasabb természetünk közötti küzdelemben, a külvilágban pedig az isteni és az ördögi erők közötti harcban nyilvánul meg. A belső dolgaink együttrezegnek a külső dolgokkal; az isteni erők a felsőbb énünkkel rezegnek és dolgoznak együtt, az ördögi erők pedig ugyanezt teszik az alsóbb énünkkel. Minden pillanat választást kínál, és minden választásunk egyfajta válasz a következő kérdésre: kit követünk, az alsóbbat vagy a felsőbbet?

Amikor szembesülünk a választással, ellentmondó befolyásokat érezhetünk. Az egyik felünk *ezt* akarja, a másik felünk pedig *azt*. A legtöbb nem tudatos ember esetében ezek a konfliktusok az állandótlan elméjük mozaikját alkotó, különféle alszemélyiségek között játszódhatnak le. Az ellentétek azonban egyre éleződnek, és végül választanunk kell két dolog közül: ami a szívünkbe van írva, és amit társadalmilag, genetikailag és lelkileg belénk programoztak.

Nem szükséges mindig tudnunk, mi a helyes egy adott helyzetben, csak az a fontos, hogy a választást a legfelsőbb és legjózsa-

nabb részünk hozza meg. A lélek a nehézségekből fejlődik, függetlenül attól, honnan származik a baj, így akkor is megúszhatjuk a dolgot, ha nem ismerjük a sötét erők által alkalmazott konkrét megtévesztési és meggyőzési módszereket. Ennek ellenére, mivel a sötétségnek is megvan a helye a Teremtésben (nevezetesen hogy tükörként mutassa meg a saját gyengeségeinket és katalizálja a lelki fejlődésünket), az ügynökeiknek is van szabad akaratuk, ezért rendkívül ravasz és furfangos trükkökkel érik el, amit akarnak. Könnyen megtéveszthetnek minket, és drágán megfizethetünk ezért; következményként nemcsak késik a fejlődésünk, de elszalaszthatjuk a lehetőségét annak is, hogy mások javára legyünk. Minél többet tudunk tehát, annál jobb.

Talán az olvasó is szeretné tudni, hogy az elé tárt szokatlan lehetőségek közül melyik a valódi, és melyik a csapda; hogyan lehet megkülönböztetni a pozitívot a negatívától. Ebben az életben csak kevés időnk van a fejlődésre, ezért ha a legjobbat akarjuk kihozni belőle, akkor éles elmére van szükségünk, hogy kikerüljük a buktatókat.

A különbségtétel kérdésével folytatott birkózásom során azt találtam, hogy érdemes a befolyásoló hatásokat nyolc kategóriába osztani, aszerint hogy pozitív vagy negatív forrásból származnak-e, belül vagy kívül nyilvánulnak-e meg, és hogy buzdítást vagy ellenállást fejtenek-e ki. Az alábbiakban felsorolom őket, a belső és külső megfigyelés során gyűjtött jellemzőikkel együtt. Nem kell őket megjegyezni, elég csak tudni róluk.

NEGATÍV KÜLSŐ ELLENÁLLÁS

Az Irányítórendszer így próbálja akadályozni azokat az embereket, akik a fejlődés valamilyen pozitív formáját végzik vagy fontolgatják; néha csak üzenetekkel csepegtetnek belénk félelmet és kétségeket, máskor zűrzavart és áltámadásokat tapasztalunk, néha pedig kiábrándult ismeretlenek nyers kirohanásait kell elszenvednünk. Bármi legyen is a helyzet, a külső ellenállás negatív formái csupán üres fenyegetések és szabadon választható kötelezettségek,

olyan illúziók, amelyeknek csak akkor lesz súlya, ha úgy döntünk, hogy hallgatunk rájuk. Sokkal inkább támadják a bizonyosságunkat, mint az erőnket; az ilyen befolyásoló hatások nem szegülnek ellen erőteljesen a választott lépéseinknek, hanem csak megpróbálják aláásni az önbizalmunkat, hogy ne kezdjük el vagy ne folytassuk az ilyen dolgokat. Ennek ellenére az ilyen üzenetek rendkívül erős befolyásúak lehetnek, mert bárkin és bármin keresztül hatnak, amit és akit befolyásolni tud az Irányítórendszer, és kifinomult megtévesztési módszerek alkalmazását teszik lehetővé, amelyeket az átlagember észre sem vesz.

Példák a negatív külső ellenállásra: a döntéseinket ésszerűtlen módon kritizálják/nevetségessé teszik; kudarcot vallott embereket mutatnak nekünk; nagyjából egy időben és ugyanolyan módon többen is ugyanazt az alaptalan figyelmeztetést közlik velünk; zaklatásokat élünk át, például ismeretlenek ellenségesen bámulnak ránk vagy rejtélyesen dűnnyögnek; egyes emberek minden ok nélkül dühösen ránk támadnak; túlzottan drámai előjelekként elektronikus hibák és paranormális jelenségek, valamint ügyesnek és kitalálóknak tűnő, furcsa egybeesések következnek be. Mindezek a dolgok a tudatlanságunkra, a félelmeinkre, a bizonytalanságunkra, a szégyenérzetünkre és a saját fontosságunk tudatára alapoznak.

POZITÍV KÜLSŐ ELLENÁLLÁS

Ahelyett, hogy megtévesztő módon csábítaná a szabad akaratumkat, a pozitív külső ellenállás finom figyelmeztető jelek formájában érkezik, és nyíltan akadályozza a veszélyes lépéseinket. A figyelmeztető jelek olyan nyomok, amelyek révén szélesebb rálátásunk lesz az adott helyzetre és meglátjuk a rejtett veszélyeket. Ellentétben a negatív ellenállással, ezeket a jeleket és szinkronicitásokat csak tiszta elmével tudjuk megfejteni. A pozitív erők a terveink késleltetésével akadályozzák oktalan lépéseinket. Súlyosabb esetben fokozódnak a balesetek, mechanikai hibák és egészségügyi problémák. A pozitív ellenállás sokkal kitartóbb, mindent behálózóbb és véglegesebb a negatívnál, olyan mint egy téglafal

vagy stoptábla. Ha ellenükben is tovább erőltetjük a saját elképzeléseinket, akkor egyre csak halmozódnak a személyes szerencsétlenségeink. A pozitív külső ellenállás a józan észünkre, a megérzéseinkre és a tisztánlátásunkra apellál.

NEGATÍV KÜLSŐ BUZDÍTÁS

Ezek olyan megtévesztő lehetőségek és üzenetek, amelyek a gyengeségünkre, tudatlanságunkra, vágyálmainkra és elemi vágyainkra alapoznak. Ezeket a spirituális horgokat az Irányító-rendszer dobja be a világba, hogy kifogja velük a gyengéket. A horgokon az *ego* (az alsóbb én negatív része) számára vonzó üres ígéretek és mesterséges szinkronicitások, vagy pedig alantas érzelmek csalija lóg, és néha kirívó véletlenek formájában jelentkező „igazolások” által nyernek megerősítést, melyek azt a benyomást keltik bennünk, hogy az egésznek „így kellett lennie”.

Példák a negatív külső buzdításra: dörzsölt idegenek olyan lehetőségeket kínálnak fel nekünk, amelyek túl szépek, hogy igazak legyenek; gyors eredményt kínáló hitrendszerek; a „valóság” teljesíti az ego-alapú kéréseinket és „imáinkat”; nem szimbolikus, hanem szó szerint értendő álmok, amelyekben a szereplők valami kétes dologra próbálnak minket rábeszélni; megtévesztő elképzelések, amelyekkel egyszerre több független személy is bombáz minket; fizikailag lehetetlen, rendellenes jelenségek és bizarr szinkronicitások, amelyek a lelki bizonytalanságunk idején jelennek meg, hogy befolyásolják a döntéseinket; furcsa időzítésű felkérések, hogy vegyünk részt valamilyen szórakoztató (figyelemelterelő) tevékenységben.

POZITÍV KÜLSŐ BUZDÍTÁS

A valóság a helyére ugrik, ha az áramlattal haladunk. *Miután* meghoztuk a döntésünket hogy egy pozitív eszmét vagy cselekvést követünk, megerősítésként valódi szinkronicitások és jelek tűnhetnek fel. A pozitív külső buzdítás másik típusa, amikor egy legkevésbé várt lehetőség merül fel, amely a lélekből jövő hívásunkra

vagy egy komoly szükségletünkre válaszol. A pozitív és a negatív buzdításokat az különbözteti meg egymástól, hogy a pozitívak a józan észre és a megérzésekre támaszkodnak, emelik a szellemünket és megkönnyebbülést hoznak; a pozitív buzdításokból hiányzik a kétségbeesett csábítások ösztönös rezgése, és nem is csak abban a viszonylag szűk tartományban működnek, amelyet a negatív erők képesek irányítani. Szélsőséges esetben a pozitív külső buzdítás a sorsunk segítségével váratlanul, és ennek következtében kivédhetetlenül teszi a helyükre a kritikus eseményeket, és hosszú távon mindig jól sülnek el a dolgok.

NEGATÍV BELSŐ ELLENÁLLÁS

Természetes formájában a negatív belső ellenállás abból származik, hogy megszoktuk a létezésünk régi módját és érzelmi függőségbe kerültünk vele kapcsolatban. További természetes forrásai lehetnek még a kémiai és asztrológiai tényezők, illetve a holdfázis. Amikor szándékosan gerjesztik, a negatív belső ellenállás a mesterségesen lealacsonyított érzelmek és a romboló poszthipnotikus parancsok kombinációjából származik, amelyek hatására a gyenge elme ezen kiváltó okok racionalizálásának és megerősítésének lefelé tartó spiráljába kerül. Megjelenhetnek a valódi gondolatokat ügyesen utánozó, lelketlen noszogatásokként, hogy végül rájuk alapozva cselekedjünk, de megjelenhetnek olyan késztetésként is, amelynek hatására az elménk határozottan ellenáll egyes pozitív cselekedeteknek. Az utóbbi leggyakrabban a halogatás vagy a hasznos ötletekkel szembeni megalapozatlan előítélet formájában jelenik meg. Bármilyen legyen is a helyzet, az ilyen hatásokat fel lehet ismerni, ha rájövünk, hogy elnyomják elménk világosságát és érzelmi egyensúlyunkat.

Példák: szüntelen kritikus párbeszéd saját magunkkal; mentális blokk vagy köd bizonyos építő jellegű gondolatokkal vagy tevékenységgel szemben; úgy érezzük, mintha zsibbadt hipnotikus transzban lennénk, vagy mintha hirtelen egy sötét érzelmi felhő borítana be minket; a félelem és a kétségbeesés érzése fog el bennünket, melyet a személyes bizonytalanságainkon rágódva pró-

bálunk racionalizálni; megmagyarázhatatlan ellenségesség érzete merül fel valamilyen ártalmatlan ötlettel vagy személlyel szemben; elszigetelt szorító érzés jelentkezik a mellkasunkban, mely a finomabb zsigeri megérzéseket akarja utánozni; a hipnotikus parancsnak való nem engedelmeskedés tünetei lépnek fel, és például megmagyarázhatatlan fészkelődéssel igyekszünk kiadni a keletkező feszültséget; hirtelen teljesen alaptalan szorongást vagy pánikot érzünk; vagy amikor a pozitív gondolatainkat azonnal elensúlyozzák a riasztó vagy zavaró gondolathurkok.

POZITÍV BELSŐ ELLENÁLLÁS

Amikor az alsóbb én a felsőbb bölcsességgel ellentétesen jár el, akkor a bensőnkben a közömbösség vagy figyelmeztetés érzete jelenik meg bizonyos dolgokkal szemben. Akármennyire is próbáljuk magyarázatokkal elhessegetni, ez az érzés továbbra is fennáll, és csak úgy tudjuk elnyomni, hogy alacsonyabb rendű benyomásokkal és vágyak kielégítésével szórakoztatjuk magunkat. Gyakran kíséri egy halk belső hang vagy ösztönös benyomás, melynek hangneme a csendes tanácstól a sürgető figyelmeztetésig terjed, de soha nem nyilvánul meg rosszindulatú kritikaként vagy fenyegető parancsként. Amikor zsigeri megérzések formájában jelentkeznek, ez az érzés hajlamos a felső testben keringeni, nem csak a hasban vagy a mellkas területén; ha az utóbbi érzet elszigetelve jelentkezik, akkor lehet, hogy hipnózis után kiváltott érzetről van szó, amely hamis jelet igyekszik küldeni. Ellentétben a negatív belső ellenállással, a pozitív ellenállás szellemi világosságot követel meg a túlfűtött belső izgalom helyett, a racionalizálásra pedig főleg azért van szükségünk, hogy figyelmen kívül hagyjuk és ne higgyünk neki. Egészében véve a pozitív belső ellenállás az, amikor a szív és az elme is egyszerre mond nemet valaminek.

NEGATÍV BELSŐ BUZDÍTÁS

Ezek arra készítetnek minket, hogy elhamarkodott, impulzív, ártalmas, vagy zaklatott módon viselkedjünk, például hamis feltételezzünk dolgokat, és azok alapján cselekedjünk, vagy hogy sze-

xuális és anyagi képzelgések után fussunk. Az alantasabb érzelmek és az állati ösztönök megerősíthetik a programozott gondolatokat, hogy megszállottságot, vágyálmokat és előítéleteket hozzanak létre bennünk. A negatív belső buzdítások a teljesen mechanikusoktól (életmód, szokások, hipnotikus programozás) a teljesen érzelmi hatásokig (hormonok, az ego védelme, elemi ösztönök) terjednek, de a legtöbbször egyesítik magukban a kettőt. Legfinomabb megjelenési formájukban meddő elképzeléseket álcáznak jó ötletnek, a legszélsőségesebb esetben pedig erőszakos lépéseket követelnek tőlünk. Bármilyen negatív buzdítást felismerhetünk abból, hogy ésszerűtlen, türelmetlen és kétségbeesett jellegű. A negatív belső buzdítást kísérő testi tünetek lehetnek: szellemi és érzelmi tompaság vagy zsibbadás, nehéz légzés, fokozott szívverés és megnövekedett vérnyomás, illetve elpirulás.

POZITÍV BELSŐ BUZDÍTÁS

Ettől fény támad a szívünkben, az elménkben és a lelkünkben. Egy igazán jó eszmét egyaránt elfogad az eszünk és a megérzésünk, elmélyül tőle a légzésünk, egyfajta megkönnyebbülés és belső tudás alakul ki bennünk, amely legyőzi minden türelmetlenségünket. Míg a negatív típusú buzdítás hatására megtett lépéseink olyanok, mint amikor a nehézkedéstől lefelé bukducsolunk egy dombon, a pozitív ösztönzés ruganyossá teszi a lépteinket. Mindig élesíti és erővel tölti el az elmét, mert olyan magasabb dolgokat hív elő, mint az ámulat, kíváncsiság, alkotóöröm, lelkesedés, és lelki elégedettség. Ha mentális szinten jelentkezik, akkor hirtelen felismeréseink támadnak. Ha kizárólag az intuitív szinten nyilvánul meg, akkor mélyen és csendben érezzük valamiről, hogy jó ötlet, ellentétben a negatív esetekkel, amikor a „jó ötlet” csak akkor tűnik jónak, miután kellő racionalizálással sikerült letagadnunk magunk előtt, hogy semmilyen lelki érdekünk nem fűződik hozzá.

A HASONLÓ JELENSÉGEK MEGKÜLÖNBÖZTETÉSE

A pozitív és negatív jelenségek soha nem azonosak, de lehetnek hasonlóak. A megkülönböztetés tanulása során egyre komolyabb feladatokat kapunk. Amikor elbizonytalanodunk, forduljunk magunkba, és elmélkedjünk el a saját tapasztalataikon. Az igazságot akkor találjuk meg, ha összevetjük a példát az ellenpéldával, és az átfogóbb kép keresésével éleslátásra teszünk szert a látszólagos el-
lentmondásból. Íme néhány példa a pozitív jelenségekre és hasonló negatív társaikra.

Hogyan lehet különbséget tenni az alábbi két dolog között:

1) „Elveszítjük a hitünket egy valójában jó eszmében”, illetve „végre megérezzük, hogy valami végig rossz elképzelés volt”? Mindkettő a reménnyel kezdődik és mindkettőt a csüggedés szakítja meg, így először úgy tűnik, hogy nem is lehet őket megkülönböztetni. Tudnunk kell azonban, hogy a pozitív és a negatív dolgok soha nem azonosak, tehát léteznie kell különbségnek, és ebben az esetben ez a következő: míg az első esetben izgalommal tapasztaljuk azt, ami az adott dolog *lényege*, és az elkedvetlenedést a „mi van akkor, ha” gondolat okozza, a második esetben a hitet a „mi van akkor, ha” gondolatban való túlzott önbizalmunk váltja ki, és végül a dolog *igazi lényege* töri meg azt. Más szóval egy jó eszmében akkor veszítjük el a hitünket, amikor a tényeket legyőzik az esetleges hibákkal kapcsolatos spekulációink, illetve a bizonytalanság és a félelem okozta szellemi bénultságunk, míg egy rossz ötlet ösztönös felismerése túlzóan lelkes képzelgéssel kezdődik, és a tényekre való durva ráébredéssel végződik.

2.) „A lelki érdeklődés hiánya miatti közömbösség”, illetve „az ellenállást és elfordulást célzó programozás”? Mindkét esetben hiányzik a teljes lelkesedés valamilyen eszmével vagy tettel kapcsolatban. A következőben különböznek: az első a belső lelkesedés teljes hiányát jelzi, a második pedig a nyugtalanító hiba-forgatókönyvek és a bizonytalanság segítségével nyomja el a lelkesedést.

Az első esetben nem létezik belső lelkesedés, a második esetben pedig megtalálható, ha valaki a zaj ellenére is figyel rá.

3) „Egy jó terv, amely leküzdí az akadályokat”, illetve „a hibás elképzelést jelző akadályok”? A céljaink mindkét esetben akadályokba ütköznek. A fő különbség az, hogy az első esetben az akadály nem befolyásolja az eszme tényleges érvényességét, míg a második esetben maga az akadály mutatja meg, hogy elképzelés hibás és ésszerűtlen. Az első esetben logikusan meg kerülni az akadályt, a második esetben pedig el kell hagyni vagy módosítani kell az elképzelést.

4) Az „ellenállás a veszély ösztönös megérzéséből fakad”, illetve „úgy vagyunk programozva, hogy paranoiásan ellenálljunk”? Mindkét esetben az a benyomásunk, hogy veszélyben vagyunk, de a különbség abban áll, hogy tudatosan vagy csak gépiesen reagálunk-e. Az első esetben fellépő, sürgető érzés fokozza a tudatosságunkat és élesíti az érzékelésünket, míg a második esetben a félelem és a pánik fiziológiai tünetei eltorzítják az érzékelésünket. Mindkét esetben megjelenik a félelem, de az elsőnél a félelem az észlelést követi, a második esetben pedig a félelem megelőzi és befolyásolja az észlelést.

A fent leírtak nem alkalmazhatók általános érvénnyel minden esetben, mert a megkülönböztetési próbatételek mindig az adott egyénre szabva érkeznek. Hogy mennyi vonatkozik az olvasóra, attól függ, mennyit tud felismerni a fentiekből a saját életében. Igazából csak arra akartam felhívni a figyelmet, mennyire fontos különbséget tenni a pozitív a negatív között, és meg akartam mutatni, hogy ezt meg is lehet tenni.

Minden képes lefelé esni, de nem minden tud felrepülni. A sötétségbe hulláshoz kevés erőfeszítés szükséges, időnként viszont sokkal jelentősebb erőfeszítéseket kell tennünk, hogy ellenálljunk a szellemi nehézkedés lefelé húzó erejének, és még ennél is több kell a felemelkedéshez. Ahogyan a dolgok súlya határozza meg,

hogy milyen erősen húzza őket lefelé a nehézkedési erő, ugyanígy énünk alsóbb részének túlsúlya határozza meg, hogy mennyire érintenek minket a negatív hatások. Ezek a hatások addig húznak le minket, amíg végleg meg nem szabadulunk negatív reakcióink és meggondolatlan gépies viselkedésünk láncaitól, amelyeket újra és újra örömmel veszünk magunkra. De ha következetesen a minket felemelő és a felsőbbrendű nemes jellemvonásainkból származó dolgokkal azonosulunk, és rendszeresen őket választjuk, akkor a láncokat elmarja az elhanyagoltság rozsdája, és a repülés lehetősége valósággá válik.

MÁSOK SEGÍTÉSE

Amikor elmélyedünk a jelen könyvben tárgyalt témák kutatásában, akkor elkerülhetetlenül szükségét érezzük annak, hogy másoknak is beszéljünk róla. De igen hamar rá kell jönnünk, hogy az emberek többsége elzárkózik az alternatív elképzelésektől. Lehet hogy vitatkoznak velünk, lököttnek tartanak minket, vagy egyszerűen a szemünkbe nevetnek. Tíz ember közül esetleg egy lesz elég nyitott ahhoz, hogy értelmes beszélgetést folytassunk vele, de a többitől nem várható el, hogy ilyen készséges legyen. Nem mindenki kész kötöttségek nélkül gondolkodni, és minél tovább alkalmazza valaki a szűk látókörű gondolkodásmódot, annál nehezebben tud kilépni belőle. Az idősebb emberek ezért általában már kevésbé fogékonyak a fiatalabbaknál. A legrosszabbak az egyetemet végzett nagyokosok, akik mindenkit lenéznak, akinek más a véleménye. De ha nem beszélgetünk az emberekkel, soha nem tudhatjuk meg, hogy mit is gondolnak; ne ítélkezzünk tehát felettük addig, amíg a tetteik magukért nem beszélnek.

Jó hír, hogy *egyese*k már ébredeznek, és a miénkhez hasonló helyzetekben találják magukat. Másrészt viszont sokan kezdenek lelkiileg összeszáradni és egyre jobban kiürülni és megkeseredni. Ne felejtjük tehát, hogy mivel „a világ megmentéséhez” az kell, hogy az emberek megmentésük *saját magukat*, csak az arra hajlandóknak tudunk segíteni. Nincs értelme annak, hogy folyamatosan csalódjunk, mert elutasítanak és kinevetnek minket olyan embe-

rek, akik nem állnak készen, vagy nem hajlandók megnyitni az elméjüket.

Az emberiség jobbá tételének legbiztosabb módja, ha magunkat jobbjítjuk és okítjuk, és jártassá válunk abban, hogyan kell a saját tudatossági szintünket más érdeklődőknek átadni. Többre megyünk azzal, ha fejlesztjük magunkat, hogy mások hasznára váljunk, mint ha csak elindulunk, és véletlenszerűen próbálunk meg *jót* tenni az emberekkel. A tényleges lehetőségek arra, hogy „valamit tegyünk” majd eljönnek a megfelelő időben – ihletet kapunk majd egy jó ötlettől, és egyidejűleg a körülmények is pont megfelelőek lesznek a kivitelezésre. Addig is készülünk rá.

Saját magunk jobbjítása azt jelenti, hogy szellemileg egyre stabilabbá, érzelmileg pedig egyre kiegyensúlyozottabbá válunk, s a megfigyelés és a tapasztalat segítségével bölcsességre teszünk szert, nagyon ügyelve arra, hogy az embereket a felfogóképességük szintje szerint kezeljük.

Magunk okítása azt jelenti, hogy egyre többet tudunk meg arról, ami igazán számít, hogy mi is történik valójában ebben a világban és saját magunkban, megismerjük a rejtett dolgokat, amelyek manipulálják az embereket, és amelyeket már azzal is meg lehetne állítani, ha tudnának róluk, és megismerjük a pozitív elveket is, amelyek ismerete és alkalmazása esetén az ember értelmesebbé és hatalmasabbá válna, de ugyanakkor együttérzéssel élne az életét.

A jártassá válás azt jelenti, hogy megtaláljuk a megfelelő módot a mondanivalónk közlésére. Egyesek nagyon ügyesen üzennek a zene vagy a művészet segítségével, mások az írással, kötetlen beszélgetésekkel, vagy nyilvános beszédekkel tudják ezt megtenni. Nagyon jó dolog, ha sétáló „segélyközponttá” válunk, és olyanokkal találkozunk, akiknek szükségük van egy kis lelkesítésre, vagy segíteni kell nekik rájönni valamire, és így hasznát látják annak, amit mi magunk már megtanultunk.

Bármit is tanulunk, fontos, hogy *elgondolkozzunk* rajta, és ne csak bemagoljuk. Azt vizsgáljuk, hogy mire ad magyarázatot, és mire nem. Idővel egyre ügyesebben tudjuk majd megkülönböztetni az igazságot a megtévesztéstől, ami nagyon fontos képesség, mert a magasabb tudáshoz vezető utat csalétkék és csapdák borítják.

Csodás eredménnyel jár, ha hálózatot hozunk létre a hasonló irányban haladó többi emberrel. Ilyenkor röpködnek az ötletek, látszólag a semmiből új elképzelések merülnek fel, az egyikünknek támad egy ötlete, a másiknak meg pont megvannak megvalósításhoz szükséges készségei, és így tovább. Szóval, akár az interneten, akár a való életben (valószínűleg mindkét helyen), érdemes optimistán összekapcsolódnunk másokkal, megkeresve őket, vagy esetleg saját magunkat felrakva egy weboldalra vagy blogra, azért hogy kihalásszuk azokat, akiből jó csapattárs válhat. A finom szinkronicitások is irányítják ezeket a kapcsolatokat, de azért legyen valami kis esélye a kapcsolat létrejöttének – ha tehát gondoskodunk a dolog mechanikus oldaláról, akkor a valóság majd gondoskodik a többiről. A lelki családunk most is létezik szanaszét szórva, csupán csak időzítés és felkészülés kérdése, hogy összejövünk-e.

MIT LEHET TENNI

Ahogy folytatjuk a kutatást, egyre többet tudunk meg a világban burjánzó korrupcióról, igazságtalanságokról és kizsákmányolásról, és előbb-utóbb azt fogjuk érezni, hogy muszáj „valamit tenni” ezekkel a gondokkal kapcsolatban. Talán egyre dühösebbek leszünk, hogy milyen sok ember nem látja az igazságot, akik pedig látják, miért nem tesznek többet ellene. A sok olvasás, hálózatépítés és beszélgetés felesleges időpocsékolásnak tűnhet, amikor azt érezzük, hogy világ a szemünk láttára ég porrá, és azonnal cselekednünk kellene.

Ezzel a türelmetlen hozzáállással azonban csak elvesztegetjük az energiánkat a dühöngésre, sietségre és önmagunk szabotálására. Legyünk bölcsek, és ne feledjük, hogy a hatékony fellépéshez kulcsfontosságú a felkészülés és az időzítés, és hogy az időzítést olyan tényezők is befolyásolják, amelyek nincsenek mindig a mi irányításunk alatt. Ha idő előtt cselekszünk, akkor ugyanúgy célt tévesztünk, mintha halogatnánk a dolgot.

Ha nem tudjuk felszabadítani az energiát, akkor fel kell halmozunk. Amikor az idő még nem érett meg a cselekvésre, fel kell készülnünk a hatékonyabb fellépésre. Olvasás, tanulás, megosztás, megvitatás, építkezés, hálózatépítés és gyakorlás – ilyen módszerekkel halmozhatjuk fel a később felszabadítandó, szükséges energiát, és rakhatjuk a helyükre azokat az eszközöket, készségeket és infrastruktúrát, amelyek segítségével a legjobbat hozhatjuk ki magunkból, amikor majd eljön az alkalom.

A lehetőségek olyanok, mint a nyitott ajtók. Felesleges egy kulcsra zárt ajtón áttörnünk. Figyeljük meg, hogy az emberek az életben a legtöbb haszontalan törekvésüket a külső és belső ellenállások, a vonakodás, az aggasztó megérzések és figyelmeztető jelek ellenére is folytatják, és így a dolgaik persze nem is alakulnak zökkenőmentesen. Az ilyen ösvények telve vannak akadályokkal, amelyek növelik a szorongást, és hiábavalóvá teszik az erőfeszítéseket.

A igazi jó lehetőségek megnyílnak, amikor előttük állunk, és csak be kell lépnünk az ajtón. Figyeljük meg, hogy a legtöbb beteljesülő törekvéshez belső és külső segítség is párosul, őszinte lelkesedéssel valósítjuk meg őket, és a dolgok maguktól a helyükre kerülnek. Az ilyen ösvényeken felmerülő kihívások inkább csak izgalmassá teszik a dolgot, és sikerré alakítják át az erőfeszítéseinket. Amikor a legjobb lehetőségek kínálkoznak, akkor nem lesznek kétségeink, és habozás nélkül megragadjuk majd őket.

Persze mint mindig, ebben is el kell kerülni kétféle veszélyt. Az első, hogy a megérzéseink és józan eszünk ellenére engedünk a türelmetlenségnek, a vágyálmainknak vagy a tisztességtelen indítékoknak. Ennek következtében rossz ajtót választunk, vagy pedig idő előtt próbálunk áttörni a megfelelő ajtón. A második veszély pedig az, hogy passzívan várjuk, hogy a megfelelő alkalom majd kirángasson minket krónikus önelégültségünkől. Vizsgáljuk meg közelebbről ezt a második veszélyt.

Igaz, hogy amikor az ember a helyes úton jár, minden magától a helyére kerül. Néhányan azonban ürügyként használják ezt a megelégedettségre, és azt gondolják, hogy mivel minden a megfelelő időben nyilvánul meg, elég csak üldögélni, és várni rá. Elfelejtik viszont azt, hogy semmi értelme a helyes úton lenni, ha nem haladunk rajta. Ahogyan az autópályán is vannak kijáratok, menet közben a megfelelő időben elérkezünk a megfelelő kijárat-hoz, de nincs értelme leparkolni és azt várni, hogy a kijárat majd magától elénk jön.

A következő lehetőség feltárul előttünk, amikor befejezzük az előzőt, de a kátyúba ragadt embereknek nulla a lendülete, ezért kellő löketet kell adni a dolgoknak, vagyis a saját akaratukból kell valamit csinálniuk. Egyszerű a dolgunk: elegendő a figyelmünket valami érdekes és izgalmas dologra irányítani, és nekilátni.

Összefoglalva: az előkészítés és a cselekvés egyaránt fontos, mindegyiknek megvan megfelelő ideje, amit a körülmények szabnak meg. A cselekvés ideje akkor jön el, amikor a felkészültségünk és a lelkesedésünk találkozik a lehetőséggel. Ha kihívások helyett akadályokba ütközünk, akkor alaposan ellenőrizzük a motivációnk őszinteségét, vizsgáljuk meg a módszereink kifogástalanságát, és ellenőrizzük, hogy jelenleg megérték-e a feltételek arra, hogy fogadják az erőfeszítéseinket. Az előrelépés hiánya abból ered, hogy erőszakkal próbáljuk leküzdeni az akadályokat, vagy pedig passzívan várjuk, hogy elérkezzen a megfelelő alkalom. Amikor az elégtelenségtől való félelem miatt nem merünk csele-

kedni, ne feledjük, hogy a panaszkodással töltött időt hasznosabban is eltölthetnék, például felkészüléssel. És végül, azt is érdemes tudnunk, hogy minden roppant elegánsan a helyére kerül, ha elég szorgalmasan tevékenykedünk valamilyen pozitív dolog érdekében, s nem a következőre várunk.

Végső soron a lépéseink célja, hogy mások megvilágosodjanak és erőre tegyenek szert attól, hogy egy igazabb alternatívát mutatunk nekik. A segítség akkor lesz hatásos, ha a címzettek először is tudomást szereznek a választási lehetőségről, választanak, és utána rendelkeznek azzal, ami a véghezvitelhez szükséges. Könnyen belátható, hogy a mai tudatlanság és szenvedés abból származik, hogy az emberek nincsenek tisztában a választás lehetőségével, vagy tudnak róla, de nem választják, vagy pedig választják, de nincs meg bennük a kellő állhatatosság vagy fegyelem, hogy meg is valósítsák.

Ez tehát meghatározza, hogy mi a mi feladatunk, és mi az övék. A mi feladatunk az, hogy felvilágosítsuk és felhatalmazzuk őket; az övék pedig a választás és a megvalósítás. A felvilágosítás azt jelenti, hogy egyértelműen megmutatjuk nekik a választási lehetőséget; a felhatalmazás pedig azt jelenti, hogy ellátjuk megfelelő eszközökkel azokat, akik döntöttek. Habár módunkban áll tájékoztatni őket, kényszeríteni viszont nem tudjuk őket semmire; támogathatjuk őket, de nem vihetjük a terheiket helyettük.

Ha figyelmen kívül hagyjuk ezeket a sajátosságokat, akkor csak elpazaroljuk vagy helytelenül használjuk az energiánkat. Gondoljunk a prédikátorokra vagy a fellegekben járó aktivistákra, akik megpróbálják olyan emberekre ráerőltetni a nézeteiket, akik már mást választottak; vagy a gurukra, akik egészségtelen függőségi viszonyt hoznak létre azzal, hogy ők hordozzák a követőik terhét. Ezeket a tévutakat elkerülhetjük, ha tudjuk, hogy mikor kell tájékoztatni, mikor kell segítséget nyújtani, és mikor kell visszavonulni. Mindezt a tapasztalatok segítenek elérni, ha tanulunk az eredményeinkből.

Magyarán mondva, minél nagyobb belső lelkesedéssel és készenléttel talál meg minket a külső szükségszerűség és lehetőség, annál valószínűbb, hogy a felsőbb énünkkel összhangban járunk el. Az ilyen pillanatokra jellemző a következő gondolatsor:

„Ezt meg kell tennem, nincs kétségem afelől, hogy ez a helyes, és történetesen képes is vagyok rá. Az indítékaim a szívemből jönnek, és hajlandó vagyok válaszolni a szívem szavára.”

ZÁRSZÓ

Izgalmas idők elé nézünk! A változás hullámai már-már átcsapnak rajtunk. Mit teszünk tehát: a homokba dugjuk a fejünket, és hagyjuk, hogy elsodorjon minket az ár, vagy pedig a hullámok tataraján elszörfölünk a szabadságba?

Hogy mennyire simán vagy durván ér véget a Váltás, valójában attól függ, mennyire sikerül az olvasónak és másoknak úgy dönteniük, hogy felfelé emelkednek a szellemi bölcsesség, egyensúly és megértés útján. Minél magasabb a lelki rezgésszámunk és tudatosságunk, annál jobban tudunk ráhangolódni a harmonikus és boldog tapasztalatok valamelyik csatornájára; ha mások is csatlakoznak hozzánk, akkor ők is kapnak tőlünk egy kis lendületet. Amikor felemelkedünk, akkor közvetett, de jelentős módon a világot is emeljük.

Okkal születünk ebbe a világba, és ez az ok egyre világosabbá válik a számunkra, ahogyan kibontakozik az életünk. Ha azt követjük, ami igazán erősíti a lelkünket, és a valóra váltás teljes benső érzésével tölt el bennünket, akkor a dolgok maguktól a helyükre kerülnek. A körülmények szükségletei kihozzák belőlünk rejtett tehetségeinket, lelkesedéssel állunk a kihívások elébe, és ezek a bimbózó tehetségek kivirágoznak bennünk.

Legyünk okosak, amikor ki kell állnunk a hitünkért. Sokkal jobb új dolgot létrehozni, mint a régit támadni. Élvezzük az éle-

tet, ne veszítsük el a humorérzékünket, és ne felejtsük el mindennek felett a szeretetet, az igazságot és a bölcsességet kutatni.

Kívánom, hogy ébredjen fel és ragyogjon a szellemed!

AJÁNLOTT IRODALOM

Mivel a *Titkolt tudás kezdőknek* című könyvben csak általános áttekintés található a tárgyalt kérdésekről, melegen ajánlom az alábbi könyveket, amelyek sokkal részletesebben foglalkoznak a fenti témákkal. A könyveket kategóriák szerint sorolom fel, az egyes kategóriákon belül pedig a kezdőtől a haladó szintig vannak sorba rendezve. Néhány könyv megtalálható a könyvtárakban és könyvesboltokban, másokat pedig az interneten érdemes keresni.

SPIRITUÁLIS / METAFIZIKAI

Illúziók – Richard Bach

A négy egyezség – Don Miguel Ruiz

The Messiah Seed, I/II – Story Waters

Halhatatlan énünk – Stuart Wilde

Új Föld – Eckhart Tolle

A világ és az ember szellemi megismerésének alapelemei – Rudolf Steiner

Far Journeys – Robert Monroe

Ultimate Journey – Robert Monroe

Holografikus univerzum – Michael Talbot

Tudat: a belső teremtő – Bruce Lipton, Ph.D.

IDEGENEK / ELRABLÁS

The Extra-Dimensional Universe – John R. Violette

The Mothman Prophecies – John A. Keel

The Gods of Eden – William Bramley

UFOs and the National Security State – Richard Dolan

Secret Life – David Jacobs, Ph.D.

The Threat – David Jacobs, Ph.D.

Taken – Karla Turner, Ph.D.

The Love Bite – Eve Lorgen

Chasing Phantoms – Carissa Conti

CE-VI – William Baldwin, Ph.D.

Extra-Terrestrial Friends and Foes – George C. Andrews

The Allies of Humanity, I/II – Marshall V. Summers

NEGATÍV ERŐK

Titkos uralom – Jim Marrs
A végzet lánczása – Trevor Ravenscroft
Children of the Matrix – David Icke
Practical Psychic Self Defense – Robert Bruce
Psychic Self Defense – Dion Fortune
Hatodik érzék – Stuart Wilde
God's Gladiators – Stuart Wilde
Cracks in the Great Wall – Charles Upton
The Cosmic Pulse of Life – Trevor Constable

CSATORNÁZOTT ADATOK

Seth megszólal – Jane Roberts
Hajnalhozók – Barbara Marciniak
Az Egység Törvénye, I/II/III/IV – Elkins, Rueckert, McCarty
The Cassiopaeon Transcripts

EZOTÉRIA / FELHATALMAZÁS

The Way to the Kingdom – Joseph Benner
A Kybalion – Three Initiates
Hypoconsciousness – John Baines
The Stellar Man – John Baines
The Secret Teachings of All Ages – Manly P. Hall
Lectures on Ancient Philosophy – Manly P. Hall
Integral Spirituality – Ken Wilber
A magasabb világok megismerésének útja – Rudolf Steiner
Az ezotéria alapjai – Rudolf Steiner
Egy ismeretlen tanítás töredékei – P. D. Ouspensky
Belülről izzó tűz – Carlos Castaneda
Az álmodás művészete – Carlos Castaneda
Return of the Warriors – Theun Mares
Cry of the Eagle – Theun Mares
Gnosis, I/II/III – Boris Mouravieff

A kapcsolódó weboldalakat lásd a honlapomon:
<http://montalk.net/links>

TÁRGYMUTATÓ

<i>A,Á</i>		begyűjtési módszerek	55
adatgyűjtés	23	érmek	
álmok	102	egyensúly	103
álomfejtés	17	manipuláció	92
befolyásolt álmok	18	negatív	14, 32, 54, 98, 111
éber álom	18	pozitív	32, 51, 52, 89, 100, 105, 113
emlékezés	17	északiak	59
jóslás	16	éter test	13, 52
oktatás	16	és az alvás	15
tanulságok	19	étrend	14, 76
alsóbb én	20, 28	evolúció	45, 57
alvás		idegen beavatkozás	63
asztrális és éteri cél	15	<i>F</i>	
mentális cél	16	félrevezetés	74, 81, 93
testi funkció	15	felsőbb én	20, 27, 88, 93, 123
antigravitáció	82, 84	föld alatti bázisok	57, 97
asztrális lények	18	fraktál valóságmatrix	45
asztrális test	13	<i>H</i>	
és az alvás	15	halál	12, 20
Atlantisz	65	hibák	29, 41
túlélők	66, 78	Holdciklusok	101
<i>E,É</i>		hüllők	58, 60
egészségügy	75	<i>I,Í</i>	
életleckék	27, 28	idegenek	57
Elit	77, 80	genetikai beavatkozás	63
elmélkedés	23	genetikai beavatkozások	83
elmeprogramozás	111	hamis megmentők	81
előrelátás	33, 34	hibridek	98
elrablások		terveik	79
elmeprogramozás	97, 113	típusaik	58
előjelei	99	időutazás	86
jelei	98	idővonal manipulálása	61, 86
megelőzés	99	igazság	22
szabad akarat	101	ingyen energia	84
technológia	97, 100	Irányítórendszer	67, 69, 80, 85, 102
emberfeletti			
hogyan váljunk azzá	56, 85		
emberfeletti lények	46, 52, 59		
energiafarm	50, 61, 70, 102		

hiperdimenziós iskola	92 71	pozitív lények pszichikai erőik	59 25, 64
<i>K</i>		<i>S</i>	
karma és szabad akarat	39–43 40	sáskaemberek	58
katasztrófák titkolózás	66, 85 67	segítő lelkek	21, 88, 91, 92
kisbolygóöv	64	sors	27, 29, 125
kívánságok és kérések	35	<i>Sz</i>	
különbségtétel	108	szabad akarat	28
<i>L</i>		szabad energia	82
lehetséges jövők	33, 35	szinkronicitások mesterséges	38
lélek	12	szinkronicitások lehetőség	37 38
lélek eredete	64	szinkronicitások visszajelzés	38
lélekenergia	51	szinkronicitások negatív	39
megőrzése	53	szinkronicitások negatív	94
vámpírok	53	szinkronicitások negatív	108
<i>M</i>		szinkronicitások mesterséges	110
média	74	szinkronicitások lehetőség	110
alternatív	75	szinkronicitások	119
meditálás	24	szolgálat	118
megérezés	112	felkészülés	118
megérezések	95	hálózatépítés	96, 119
megkülönböztetés	115, 119	lehetőségek	120
mentőkötel	105	magunk jobbítása	118
<i>N</i>		mások segítése	118, 122
negatív lények	49, 54, 58, 60, 71	türelmetlenség	120
negyedik dimenzió zavarok	59 102	szürkék	58
<i>O, Ó</i>		<i>T</i>	
óvatosság	96	tanulságos életeleckék	40, 41
<i>Ö, Ő</i>		Teremtő	44, 46, 49
Ősrobbanás	43	tudatosság	32, 34, 99
ösztönös megérezés	24	túlvilág	20
<i>P</i>		<i>U, Ú</i>	
polarizáció	47, 84, 117	újraszületés	19
belső	116	célja	20
benső	107		

<i>Ü, Ű</i>			
ügynökök	92-96	multiverzum	44
<i>V</i>		valóság teremtése	35
vallás	69	valószínű jövők	87
valóság		Váltás	84-86
mint álom	32, 44	véletlen egybeesések	<i>Lásd</i>
		szinkronicitások	
		vonzás törvénye	31-34, 35
		veszélyek	36

JEGYZETEK

